

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΑΘΗΝΑ
31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1983

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
208

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 535

Προσαρμογή της νομοθεσίας προς τις οδηγίες της 23ης Οκτωβρίου 1962, 64/54/ΕΟΚ, 65/66/ΕΟΚ, 70/357/ΕΟΚ και 74/329/ΕΟΚ, όπως αυτές τροποποιήθηκαν, που αναφέρονται στις πρόσθετες ύλες για τρόφιμα.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις των άρθρων 4 παρ. 1 και 5 του Ν. 1338/1983 «περί εφαρμογής του Κοινοτικού Δικαίου» (ΦΕΚ 34/τ. Α'/17.3.1983).

2. Τις διατάξεις του άρθρου 2 του Ν. 945/79 «περί κυρώσεως της Συνθήκης Προσχώρησης της Ελλάδος εις την Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα και την Ευρωπαϊκή Κοινότητα Ατομικής Ενέργειας ως και της συμφωνίας «περί προσχώρησης της Ελλάδος εις την Ευρωπαϊκή Κοινότητα Ανδραγαθίας και Χάλυδρος».

3. Τις διατάξεις του άρθρου 3 του Ν. 1104/1980 «περί εκπροσώπησης της Ελλάδος στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες, ιδρύσεως Διπλωματικών και Προξενικών Αρχών και ρυθμίσεως άλλων συναφών οργανωτικών θεμάτων» (ΦΕΚ 298/τ. Α'/29.12.1980), σε συνδυασμό με την παράγραφο 1 του άρθρου 3 του Π.Δ. 574/1982 «Ανάκαταναμή των αρμοδιοτήτων των Υπουργείων» (ΦΕΚ 104/τ. Α'/30.8.82).

4. Τη με αριθ. 791/1983 γνωμοδότηση του Συμβουλίου της Επικρατείας, μετά από πρόταση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας, Οικονομικών, Γεωργίας, Εμπορίου, Υγείας και Πρόνοιας, αποφασίζουμε:

Άρθρο 1.

Σκοπός του Διατάγματος.

Σκοπός του Διατάγματος είναι η προσαρμογή της νομοθεσίας της σχετικής με πρόσθετες ύλες για τρόφιμα προς εκείνη των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, σύμφωνα με τις παρακάτω οδηγίες που αφορούν:

1) Χρωστικές ουσίες τροφίμων ήτοι, Οδηγία του Συμβουλίου της 23.10.1962 ειδ. έκδοση 03/001 σελ. 711 όπως τροποποιήθηκε με τις Οδηγίες 65/469/ΕΟΚ ειδ. έκδοση 03/001 σελ. 193, 67/653/ΕΟΚ ειδ. έκδοση 03/003 σελ. 6, 68/419/ΕΟΚ ειδ. έκδοση 03/004 σελ. 55, 70/358/ΕΟΚ ειδ. έκδοση 03/005 σελ. 135, 76/399/ΕΟΚ ειδ. έκδοση 03/015 σελ. 44, 78/144/ΕΟΚ ειδ. έκδοση 03/020 σελ. 92 και την Πράξη Προσχώρησης του Βασιλείου της Δανίας... Παρ. Ι, Κεφ. XI, σελ. 3989 (Α' ΦΕΚ 170/27.7.79).

2) Συντηρητικά ήτοι, Οδηγία 64/54/ΕΟΚ ειδ. έκδοση 03/001 σελ. 89 όπως τροποποιήθηκε με τις Οδηγίες 65/569/ΕΟΚ ειδ. έκδοση 03/001 σελ. 197, 66/722/ΕΟΚ ειδ. έκδοση 03/002 σελ. 75, 67/427/ΕΟΚ ειδ. έκδοση 03/002 σελ. 120, 68/420/ΕΟΚ ειδ. έκδοση 03/004 σελ. 56, 70/359/ΕΟΚ ειδ. έκδοση 03/005 σελ. 137, 71/160/ΕΟΚ ειδ. έκδοση 03/006 σελ. 164, 72/2/ΕΟΚ ειδ. έκδοση 03/007 σελ. 112, 72/444/ΕΟΚ ειδ. έκδοση 03/008 σελ. 228, 74/62/ΕΟΚ ειδ. έκδοση 03/010 σελ. 134, 74/394/ΕΟΚ ειδ. έκδοση 03/011 σελ. 27, 76/462/ΕΟΚ ειδ. έκδοση 03/015 σελ. 80, 76/629/ΕΟΚ ειδ. έκδοση 03/016 σελ. 87, 78/145/ΕΟΚ ειδ. έκ. 03/020 σελ. 95, 79/40/ΕΟΚ ειδ. έκ. 03/023 σελ. 254 και την Πράξη Προσχώρησης του Βασιλείου της Δανίας... Παρ. Ι, Κεφ. XI σελ. 3990 και την Οδηγία 65/66/ΕΟΚ ειδ. έκδοση 03/001 σελ. 162 όπως τροποποιήθηκε με τις Οδηγίες 67/428/ΕΟΚ ειδ. έκδοση 03/002 σελ. 129 και 76/463/ΕΟΚ ειδ. έκδοση 03/015 σελ. 81.

3) Αντιοξειδωτικά ήτοι, Οδηγία 70/357/ΕΟΚ ειδ. έκδοση 03/005 σελ. 130 και Διαρθρωτική ΉΕ 22.1.72 IN 18/12 όπως τροποποιήθηκε με τις Οδηγίες 74/412/ΕΟΚ ειδ. έκδοση 03/011 σελ. 40, 78/143/ΕΟΚ ειδ. έκδοση 03/020 σελ. 90 και την Πράξη Προσχώρησης του Βασιλείου της Δανίας... Παρ. Ι, Κεφ. XI, σελ. 3991 και την Οδηγία 78/664/ΕΟΚ ειδ. έκδοση 03/022 σελ. 126.

4) Παλακτοματοποιητές — σταθεροποιητές — πυκνωτικά και πηκτικά μέσα ήτοι, Οδηγία 74/329/ΕΟΚ ειδ. έκδοση 03/011 σελ. 10 όπως τροποποιήθηκε με τις Οδηγίες 78/612/ΕΟΚ ειδ. έκδοση 03/022 σελ. 32, 80/587/ΕΟΚ ειδ. έκδοση 13/009 σελ. 127 και την Οδηγία 78/663/ΕΟΚ ειδ. έκδοση 03/022 σελ. 104.

Άρθρο 2.

Χρωστικές ύλες για τρόφιμα.

1. Χρωστικές ύλες για τρόφιμα χαρακτηρίζονται ύλες ή χημικές ενώσεις που η προσθήκη τους σε τρόφιμα έχει σκοπό την επίτευξη επιθυμητού χρωματισμού. Αυτές διακρίνονται σε φυσικές χρωστικές (φυτικής ή ζωικής προέλευσης) και σε συνθετικές χρωστικές (παρασκευαζόμενες συνθετικά).

2. Ως χρωστικές ύλες για τρόφιμα χρησιμοποιούνται μόνο οι ουσίες που περιλαμβάνονται στο Παράρτημα Ι. Δεν μπορεί να απαγορευτεί γενικά η χρήση των ουσιών αυτών για το χρωματισμό τροφίμων.

3. Η χρωστική ύλη E 180 επιτρέπεται να χρησιμοποιηθεί αυτούσια ή σε μίγμα με κεριά παραφίνης ή άλλες αελαβείς ουσίες αποκλειστικά για τη χρήση επικαλύμματος τυριών.

Άρθρο 5

Ενδείξεις στη συσκευασία των χρωστικών

4.-Οι ουσίες που περιλαμβάνονται στο Παράρτημα I και προορίζονται να χρησιμοποιηθούν σε τρόφιμα πρέπει να πληρούν τα γενικά κριτήρια καθαρότητας όπως αυτά καθορίζονται στο άρθρο 4 και τα ειδικά κριτήρια καθαρότητας σύμφωνα με το Παράρτημα III του παρόντος.

5.-Το Διάταγμα αυτό δεν αφορά φυσικές ουσίες ή ύλες που χρησιμοποιούνται σε τρόφιμα για τις αρωματικές, γευστικές ή θεραπευτικές ιδιότητές τους και που επί πλέον έχουν χρωστική ικανότητα, όπως π.χ. το ερυθρό πιπέρι (πάρικα), ο κουνουμάς, ο κρόκος (ζαφουρά) και το ξέλο σαντάλ.

Επίσης δεν αφορά χρωστικές ύλες που χρησιμοποιούνται: α)για χρώση κελύφους αυγών, κηπών και κατεργασμένων κηπών, β)για σφράγιση κρεάτων, εσπεριδοειδών, επικαλυμματος τυριών, αυγών και άλλων εξωτερικών και συνήθως μη βρώσιμων μερών τροφίμων. Κατά παρέκκλιση μπορεί να επιτραπεί η χρήση σε τρόφιμα των ουσιών που περιλαμβάνονται στο α μέρος του Παραρτήματος II του παρόντος για τη διάλυση ή αραίωση τους στα προϊόντα του β μέρους του ίδιου Παραρτήματος.

6.-Το Διάταγμα αυτό ισχύει και για τις τσίλικες εφθσον είναι χρωματισμένες.

- 4 -
Άρθρο 3.

Ουσίες για διάλυση ή αραίωση των χρωστικών.

1.-Μόνον οι παρακάτω ουσίες επιτρέπεται να χρησιμοποιηθούν για αραίωση ή διάλυση των χρωστικών υλών που περιλαμβάνονται στο Παράρτημα I: Ανθρακικό και δξίνο ανθρακικό νερό, γλυκερίνη, ζαχαρόζη, δεξτρίνες, άμυλα, αιθανόλη, γλυκερίνη, σορβίτης, εδάφιμα λάπη και έλαια, κερί μελισσών, νερό, κίτρικό οξύ, τρυγικό οξύ, γαλακτικό οξύ, ζελατίνη, κητίνες και αλγινικά άλατα αμμωνίου, νατρίου και κελού, επίσης και εστέρες του D-ασκορβικού οξέος με μη διακλαδισμένη αλδούο λιπαρά, με 14, 16 και 18 άτομα άνθρακα ακόλειστικά για τις χρωστικές ύλες E 160 και 161.

2.-Οι ουσίες που χρησιμοποιούνται για διάλυση και αραίωση των χρωστικών υλών πρέπει να πληρούν τα κριτήρια καθαρότητας του άρθρου 4 παρ. 1 και παρ. 2 εδάφ. β).

Άρθρο 4.

Γενικά κριτήρια καθαρότητας των χρωστικών.

Οι χρωστικές ύλες που περιλαμβάνονται στο Παράρτημα I, εκτός αν προβλέπεται διαφορετικά από τα ειδικά κριτήρια καθαρότητας, πρέπει να πληρούν τα παρακάτω γενικά κριτήρια καθαρότητας.

1.-Ανόργανες προσμίξεις.

- α)Να μην περιέχουν αρσενικό περισσότερο από 5 ΜG/ΚG και μολύβδο περισσότερο από 20 ΜG/ΚG.
- β)Να μην περιέχουν αντιμόνιο, χαλκό, χρώμιο, φευδράγγυρο και θειτικό βέριο περισσότερο από 100 ΜG/ΚG το καθένα χωριστά και το σύνολό τους να μην είναι μεγαλύτερο από 200 ΜG/ΚG.
- γ)Να μην περιέχουν ανίχνεσιμες ποσότητες καδμίου, υδράργυρου, σελήνιου, τελλουρίου, θάλου, ουρανίου, χρωμικών και διαλυτών ενόσεων βερύου.

2.-Οργανικές προσμίξεις.

- α)Να μην περιέχουν 2-ναφθαλιίνη, βενζιδίνη, αμινο-4-οιφαινόλιο (εξυλαμίνη) και παράγωγά τους.
- β)Να μην περιέχουν πολυκυκλικούς αρωματικούς υδρογονάνθρακες.
- γ)Οι συνθετικές οργανικές χρωστικές ύλες να μην περιέχουν ελαφότερες αρωματικές αμίνες περισσότερο από 0,01%.
- δ)Οι συνθετικές οργανικές χρωστικές ύλες να μην περιέχουν ενδιάμεσα προϊόντα σύνθεσης εκτός από ελεύθερες αρωματικές αμίνες, περισσότερο από 0,5%.
- ε)Οι συνθετικές οργανικές χρωστικές ύλες να μην περιέχουν συνθετικές χρωστικές ύλες (ισομερή, ομόλογα κλπ.) περισσότερο από 4%.
- ς)Οι σουλφονικές οργανικές χρωστικές ύλες να μην περιέχουν εκχυλισίμες με αιθέρα ουσίες, περισσότερο από 0,2%.

Πάνω στη συσκευασία και τους περιέκτες των ουσιών που περιλαμβάνονται στο Παράρτημα I και προορίζονται να χρησιμοποιηθούν σε τρόφιμα πρέπει απαραίτητα, κατά τη διακίνηση και εμπορία τους, να αναγράφονται οι παρακάτω ενδείξεις:

- α)το όνομα και η διεύθυνση του παρασκευαστή ή ενός πωλητή εγκαταστημένου σε χώρα της Κοινότητας.
- β)Ο αριθμός της ή των χρωστικών υλών σύμφωνα με την αρίθμηση της ΕΟΚ όπως αναφέρεται στο Παράρτημα I.
- γ)Η ένδειξη "χρωστική ύλη για τρόφιμα". Η ένδειξη αυτή πρέπει να αναγράφεται απαραίτητα ελληνικά ή και ελληνικά.

Άρθρο 6.

Συντηρητικά.

1.-Συντηρητικά χαρακτηρίζονται οι ουσίες που η προσθήκη τους σε τρόφιμα έχει σκοπό την προστασία τους από τις αλλοιώσεις που οφείλονται σε μικροοργανισμούς.

2.-Ως συντηρητικά χρησιμοποιούνται μόνον οι ουσίες που περιλαμβάνονται στο Παράρτημα IV και σύμφωνα με τους όρους που καθορίζονται σ'αυτό.

3.-Για τη συκτέρηση ορισμένων τροφίμων με υποκαπνισμό επιτρέπεται η χρησιμοποίηση, αποκλειστικά, έδλων ή ξυλωδών φυτών, σε φυσική κατάσταση με την προϋπόθεση ότι ο υποκαπνισμός δεν δημιουργεί κινδύνους για τη δημόσια υγεία. Απαγορεύεται η χρησιμοποίηση έδλων ή φυτών εμποτισμένων, χρωματισμένων, ρητινοδένων, βερνικωμένων ή κατεργασμένων με παρόμοιο τρόπο.

4.-Κατά παρέκκλιση της παρ. 2 επιτρέπεται η χρήση της εξαμεθυλενοτετραμίνης στις εξής περιπτώσεις:

- α)σε ειατηρημένα φάρια και προϊόντα αλιείας, με PH πάνω από 4,5 (μέτω προϋπόθεση ότι το προϊόν φέρει στην Κατανάλωση δεν περιέχει εξαμεθυλενοτετραμίνη περισσότερο από 500 χιλιοστόγραμμα ανά χιλ/μο.
- β)σε χαβίρι και άλλα αυγά φαιών εκτός τα κηπινιστά με την προϋπόθεση ότι το προϊόν που φέρεται στην κατανάλωση δεν περιέχει εξαμεθυλενοτετραμίνη περισσότερο από 1 γραμμάριο ανά χιλιογράμμο.

5.-Οι διατάξεις του άρθρου αυτού δεν αφορούν:

- α)Προϊόντα που χρησιμοποιούνται ως τρόφιμα αλλά που μπορεί να έχουν επί πλέον και συντηρητικές ιδιότητες όπως το ξέδοι, το αλάτι, η αιθυλική αλκοόλη, τα εδάφιμα έλαια και τα ζάχαρα.
- β)τη νισόλη.
- γ)Τα προϊόντα που χρησιμοποιούνται για περικάλυψη τροφίμων.
- δ)Προϊόντα που προορίζονται για την καταπολέμηση οργανισμών επιβλαβών για τα φυτά και φυτικά προϊόντα.
- ε)Προϊόντα που έχουν αντιμικροβιακή δράση και χρησιμοποιούνται για την κατεργασία του πόσιμου νερού.
- ς)Τα αντιοξειδωτικά.

6.-Η δειγματοληψία και οι αναλύσεις για την ανίχνευση και του προσδιορισμό του δειφαινυλίου, της ορθοφαινυλοφαινόλης και του ορθοφαινυλοφαινόλικου νατρίου μέσα και πένω στα εσπεριδοειδή πραγματοποιούνται σύμφωνα με τις διατάξεις των Παραρτημάτων I, II, III και IV της Οδηγίας 67/427/ΕΟΚ ειδ. έκδοση 03/002 ειδ. 120.

Άρθρο 7

Κριτήρια καθαρότητας συντηρητικών

Οι ουσίες που περιλαμβάνονται στο Παράρτημα IV και προορίζονται να χρησιμοποιηθούν σε τρόφιμα πρέπει να πληρούν:

- α)Τα παρακάτω γενικά κριτήρια καθαρότητας:
 - Να μην περιέχουν επικίνδυνες από τοξικολογική άποψη ποσότητες οποιουδήποτε στοιχείου και ειδικότερα βαρέων μετάλλων.
 - Να μην περιέχουν αρσενικό περισσότερο από 3 χιλιοστόγραμμα ανά χιλιογράμμο και μολύβδο περισσότερο από 10 χιλιοστόγραμμα ανά χιλιογράμμο.
 - Να μην περιέχουν, εκτός από τις εξαιρέσεις που προβλέπονται από τα ειδικά κριτήρια καθαρότητας, χαλκό και φευδράγγυρο συνολικά περισσότερο από 50 χιλιοστόγραμμα ανά χιλιογράμμο, από τα οποία ο φευδράγγυρος να μην υπερβαίνει τα 25 χιλιοστόγραμμα ανά χιλιογράμμο.
- β)Τα ειδικά κριτήρια καθαρότητας για τα συντηρητικά περιλαμβάνονται στο Παράρτημα V του παρόντος.

Άρθρο 8

Ενδείξεις στη συσκευασία των συντηρητικών

- 1.- Πάνω στη συσκευασία και τους περιέκτες των ουσιών που περιλαμβάνονται στο Παράρτημα IV και προορίζονται να χρησιμοποιηθούν σε τρόφιμα σύμφωνα με το άρθρο 6 παρ. 1 πρέπει απαραίτητα, κατά τη διακίνηση και εμπορία τους, να αναγράφονται οι παρακάτω ενδείξεις:
 - α) Το όνομα και η διεύθυνση του παρασκευαστή ή ενός πωλητή υπεθύνου κατά τη Νομοθεσία Κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, για τα εντός της Κοινότητας παραγόμενα προϊόντα και, για τα εισαγόμενα από τρίτες χώρες, το όνομα και η διεύθυνση του παρασκευαστή και του αντιπροσώπου.
 - β) Ο αριθμός και η ονομασία των ουσιών όπως αναγράφονται στο Παράρτημα IV.
 - γ) Η ένδειξη "για τρόφιμα (περιορισμένη χρήση)".
 - δ) Σε περίπτωση μίγματος συντηρητικών με άλλα προϊόντα η ανατομία αναλογία του συντηρητικού και η ονομασία του άλλου προϊόντος.

2.- Οι ενδείξεις των υποπαραγράφων β, γ και δ της προηγούμενης παραγράφου πρέπει να αναγράφονται ελληνικά ή και ελληνικά.

Άρθρο 9

Αντιοξειδωτικά

- 1.- Αντιοξειδωτικά χαρακτηρίζονται οι ουσίες που η προσθήκη τους σε τρόφιμα έχει σκοπό την προστασία τους από αλλοιώσεις που οφείλονται σε οξείδωση όπως π.χ. αλλοιώσεις λιπαρών υλών, μεταβολές χρώματος, τροφισμό που προκαλούνται από αυτοξείδωση.
- 2.- Ως αντιοξειδωτικά χρησιμοποιούνται μόνον οι ουσίες που περιλαμβάνονται στο Παράρτημα VI (μέρη I-III) οι οποίες μπορεί να διαλύονται ή να αραιώνονται με ουσίες που περιλαμβάνονται στο Παράρτημα VI (μέρος IV).

Άρθρο 10

Κριτήρια καθαρότητας αντιοξειδωτικών

- Οι ουσίες που περιλαμβάνονται στο Παράρτημα VI και προορίζονται να χρησιμοποιηθούν σε τρόφιμα πρέπει να πληρούν:
- α) Τα παρακάτω γενικά κριτήρια καθαρότητας:
 - Να μη περιέχουν αρακινικό περισσότερο από 3 χιλιοστόγραμμα ανά χιλιογράμμο και μολύβδο περισσότερο από 10 χιλιοστόγραμμα ανά χιλιογράμμο.
 - Να μη περιέχουν χαλκό και φευδάγγυρο, συνολικά περισσότερο από 50 χιλιοστόγραμμα ανά χιλιογράμμο από τα οποία ο φευδάγγυρος να μην υπερβαίνει τα 25 χιλιοστόγραμμα ανά χιλιογράμμο, εκτός από τις εξαιρέσεις που προβλέπονται από τα ειδικά κριτήρια καθαρότητας.
 - Να μη περιέχουν πρόσδιορισίμα (χην επικίνδυνων από τοξικολογική άποψη στοιχείων και ιδιαίτερα άλλων βαρέων μετάλλων, εκτός από τις εξαιρέσεις που προβλέπονται από τα ειδικά κριτήρια καθαρότητας.
 - β) Τα ειδικά κριτήρια καθαρότητας σύμφωνα με το Παράρτημα VII του παρόντος.

Άρθρο 11

Ενδείξεις στη συσκευασία των αντιοξειδωτικών

- 1.- Κατά την διακίνηση και εμπορία των ουσιών που περιλαμβάνονται στο Παράρτημα VI (μέρη I-III) και προορίζονται να χρησιμοποιηθούν σε τρόφιμα σύμφωνα με το άρθρο 9 παρ. 1 πρέπει απαραίτητα πάνω στη συσκευασία και τους περιέκτες να αναγράφονται οι παρακάτω ενδείξεις:
 - α) Το όνομα και η διεύθυνση του παρασκευαστή ή ενός πωλητή υπεθύνου σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους-μέλους όπου είναι εγκαταστημένος ή του εισαγωγέα όταν πρόκειται για εισαγόμενα προϊόντα από τρίτες χώρες.
 - β) Ο αριθμός και η ονομασία των ουσιών όπως αναγράφονται στο Παράρτημα VI.
 - γ) Η ένδειξη "για τρόφιμα (περιορισμένη χρήση)".
 - δ) Στην περίπτωση μίγματος ουσιών που περιλαμβάνονται στο Παράρτημα VI με άλλες ουσίες:
 - Η ονομασία κάθε συστατικού ή κατά περίπτωση ο αριθμός του όπως αναγράφεται στο Παράρτημα VI.
 - Η ανατομία αναλογία, όταν πρόκειται για μία ή περισσότερες ουσίες του Παραρτήματος VI (I-III) και για την προπυλενογλυκόλη ή όταν η ένδειξη αυτή προβλέπεται από διατάξεις σχετικές με άλλες κατηγορίες προσθέτων υλών.
- 2.- Οι ενδείξεις της παρ. 1 β, γ και δ πρέπει να αναγράφονται απαραίτητα ελληνικά ή και ελληνικά.

Άρθρο 12

Γαλακτοματοποιητές, σταθεροποιητές, πυκνωτικά μέσα και πηκτικά μέσα

- 1.- Γαλακτοματοποιητές και σταθεροποιητές χαρακτηρίζονται οι ουσίες που η προσθήκη τους σε τρόφιμα έχει σκοπό την πραγμα-

ποίηση ή τη διατήρηση αμείωμης διασποράς δύο ή περισσότερων φάσεων που δεν αναμιγνύονται μεταξύ τους.

- Πηκνωτικά μέσα χαρακτηρίζονται οι ουσίες που η προσθήκη τους σε τρόφιμα έχει για σκοπό την αύξηση του ιξώδους.
 - Πηκτικά μέσα χαρακτηρίζονται οι ουσίες που η προσθήκη τους σε τρόφιμα έχει για σκοπό την δημιουργία ζελατινώδους υφής.
- 2.- Ως γαλακτοματοποιητές, σταθεροποιητές, πυκνωτικά και πηκτικά μέσα τροφίμων χρησιμοποιούνται μόνον οι ουσίες που περιλαμβάνονται στο Παράρτημα VIII και, κατά περίπτωση, μόνον σύμφωνα με τους όρους που καθορίζονται σ' αυτό. Εκτά περιπτώσεων μπορεί να επιτραχούν οι ουσίες: θωρακικό αμμώνιο, πολυφαινόλες, εστέρας της πολυγλυκερίνης, μονοστατινικός εστέρας της σορβιτίνης, τριστατινικός εστέρας της σορβιτίνης, μονοστατινικός εστέρας της σορβιτίνης, μονοστατινικός εστέρας της σορβιτίνης και μέχρι την 31-12-84 οι ουσίες που περιλαμβάνονται στο Παράρτημα IX του παρόντος.

3.- Οι διατάξεις του άρθρου αυτού δεν αφορούν:

- α) Τρόφιμα με ιδιότητες γαλακτοματοποιητών, σταθεροποιητών, πυκνωτικών και πηκτικών μέσω όπως π.χ. αυγά, κλαρί και άμυλα.
- β) Γαλακτοματοποιητές που χρησιμοποιούνται σε προϊόντα διατροφής.
- γ) Όξινα, βόειο και άλατα, τα οποία όταν προστεθούν σε τρόφιμα κατά τη διάρκεια της παρασκευής τους μεταβάλλουν ή σταθεροποιούν το pH.
- δ) Όξινα αλάτια, τροποποιημένα άμυλα, βρώσιμη ζελατίνη και υδρολυμένες βρώσιμες πρωτεΐνες και τα άλατά τους.
- ε) Προϊόντα που περιέχουν πηκτική και προέρχονται από πολλά ζώων, μύλων ή από ξηραμένους φλοιούς εσπεριδοειδών ή μίγματα τους, ύστερα από κατεργασία με αραϊά οξέα ακολουθούμενη από μερική εξουδετέρωση με άλατα νατρίου ή καλίου.

Άρθρο 13

Κριτήρια καθαρότητας γαλακτοματοποιητών κλπ.

- Οι ουσίες που περιλαμβάνονται στο Παράρτημα VIII και προορίζονται να χρησιμοποιηθούν σε τρόφιμα πρέπει να πληρούν:
- α.- Τα παρακάτω γενικά κριτήρια καθαρότητας:
 - Να μη περιέχουν επικίνδυνες από τοξικολογική άποψη ποσότητες σποινονόηκτες στοιχείων και ιδιαίτερα βαρέων μετάλλων.
 - Να μη περιέχουν αρακινικό περισσότερο από 3 χιλιοστόγραμμα ανά χιλιογράμμο και μολύβδο περισσότερο από 10 χιλιοστόγραμμα ανά χιλιογράμμο.
 - Να μη περιέχουν, εκτός από τις εξαιρέσεις που προβλέπονται από τα ειδικά κριτήρια καθαρότητας, χαλκό και φευδάγγυρο συνολικά περισσότερο από 50 χιλιοστόγραμμα ανά χιλιογράμμο από τα οποία ο φευδάγγυρος να μην υπερβαίνει τα 25 χιλιοστόγραμμα ανά χιλιογράμμο.
 - β.- Τα ειδικά κριτήρια καθαρότητας σύμφωνα με το Παράρτημα IX του παρόντος.
 - γ.- Επί πλέον οι ουσίες που περιλαμβάνονται στο Παράρτημα VIII με αριθμ. B 471, B 472, (β), B 473, B 474, B 475 και B 477 να μη περιέχουν περισσότερο από 6% από τις ουσίες με αριθμό B 470 υπολογισμένες σε ελαϊκό νάτριο.
 - δ.- Οι ουσίες που περιλαμβάνονται στο Παράρτημα με αριθμούς B 407 και B 440 είναι δυνατό να περιέχουν για εκτέυση ορισμένου τύπου ένα ή περισσότερα ζάχαρα, όπως αυτά καθορίζονται στο υπ' αριθ. 5/13/83 Προεδρικό Διάταγμα "Συμμόρφωση προς την οδηγία 73/437/ΕΟΚ, σχετικά με ορισμένα ζάχαρα βρώσιμα που προορίζονται για ανθρώπινη διατροφή" (ΦΕΚ 196/83 Τ. Α.).

Άρθρο 14

Ενδείξεις στη συσκευασία γαλακτοματοποιητών κλπ.

- 1.- Κατά την διακίνηση και εμπορία των ουσιών που περιλαμβάνονται στο Παράρτημα VIII και προορίζονται να χρησιμοποιηθούν σε τρόφιμα σύμφωνα με το άρθρο 12 παρ. 1 πρέπει απαραίτητα πάνω στη συσκευασία και τους περιέκτες να αναγράφονται οι παρακάτω ενδείξεις:
 - α) Το όνομα και η διεύθυνση του παρασκευαστή ή ενός πωλητή υπεθύνου σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους-μέλους όπου διαμένει ή του εισαγωγέα για προϊόντα από τρίτες χώρες.
 - β) Ο αριθμός και η ονομασία της ουσίας, όπως αναγράφεται στο Παράρτημα VIII και στην περίπτωση ουσιών που περιέχουν ζάχαρη, για εκτέυση ορισμένου τύπου, σύμφωνα με το άρθρο 13 (δ) την ονομασία συνοδεύει η ένδειξη "τυποποιημένο με ζάχαρη".
 - γ) Η ένδειξη "για τρόφιμα (περιορισμένη χρήση)".
 - δ) Κατάλληλη ένδειξη για την ουσία του Παραρτήματος VIII με αριθμό B 420 (II), όταν από υδρόλυση περιέχει ολικά ζάχαρα πάνω από 1%.

ε) Σε περίπτωση μίγματος ουσιών που απαριθμούνται στο Παράρτημα VIII, είτε αυτές έχουν σταθεροποιηθεί είτε όχι με τη βοήθεια ζαχαρών, σύμφωνα με το άρθρο 13δ, είτε μεταξύ τους είτε με άλλα πρόσθετα και ενδεχόμενα με ουσίες στις οποίες τα άλλα πρόσθετα μπορούν να διαλυθούν ή να αραιωθούν: -Ο αριθμός ή η ονομασία της ουσίας όπως αναγράφονται στο Παράρτημα VIII και εφόσον υπάρχει λόγος, η ένδειξη της παρ. 1 β).

-Η ονομασία όλων των άλλων πρόσθετων υλών και κατά περίπτωση των ουσιών που επιτρέπεται να χρησιμοποιούνται για διόλυση ή αραιώση τους.

-Η εκατοστιαία αναλογία κάθε συστατικού, όπου προβλέπεται από διατάξεις σχετικές με άλλες κατηγορίες πρόσθετων υλών.

-Στην περίπτωση των μιγμάτων που προβλέπονται στην παράγραφο 1 ε), πρέπει υποχρεωτικά πάλι στη συσκευασία τους να αναγράφεται η ένδειξη της εκατοστιαίας αναλογίας για όλες από τις ουσίες του Παραρτήματος VIII η εθνική νομοθεσία καθορίζει ανάτατο όριο περιεκτικότητας στα τρόφιμα, εκτός εάν το ίδιο όριο ισχύει τόσο για κάθε συστατικό του μίγματος όσο και για το σύνολό τους.

-Στην περίπτωση ουσιών στις οποίες έχουν προστεθεί ζάχαρα σύμφωνα με το άρθρο 13 δ στην εκατοστιαία αναλογία περιλαμβάνονται και τα ζάχαρα που χρησιμοποιήθηκαν.

2.-Οι ενδείξεις της παραγράφου 1 β, γ, δ, ε και ζ πρέπει να αναγράφονται ελληνικά ή και ελληνικά.

Άρθρο 15

Όροι προσθήκης στα τρόφιμα

Τα τρόφιμα στα οποία μπορούν να προστεθούν οι ουσίες που ρυθμίζει το παρόν Διάταγμα και οι όροι της προσθήκης αυτής καθορίζονται στις διατάξεις τις σχετικές με κάθε είδος τροφίμου του Κώδικα Τροφίμων, Ποτών και Αντικειμένων Κοινής Χρήσεως.

Εν τούτοις οι διατάξεις αυτές δεν πρέπει να έχουν σαν αποτέλεσμα να αποκλειστεί εξ ολοκλήρου η χρησιμοποίηση στα τρόφιμα ενός από τα συντηρητικά που απαριθμούνται στο Παράρτημα IV καθώς και μελες των αντιοξειδωτικών ουσιών του Παραρτήματος VI του παρόντος.

Άρθρο 16

Το Διάταγμα αυτό:

- 1.-Δεν αφορά προϊόντα που προορίζονται για εξαγωγή έξω από την Κοινότητα.
- 2.-Ισχύει για εισαγόμενα προϊόντα και για προϊόντα των γαλλικών υπερπόντιων εδαφών.

Άρθρο 17

Τροποποιήσεις, συμπληρώσεις, καταργήσεις διατάξεων

Στον Κώδικα Τροφίμων, Ποτών και Αντικειμένων Κοινής Χρήσεως, Αποφ. ΔΣΣ 3000/70 ΦΕΚ 677/71 Τ.Β όπως τροποποιήθηκε με τις αποφάσεις ΔΣΣ 885/72 ΦΕΚ 397/72 Τ.Β 255/74 ΦΕΚ 290/74 Τ.Β 2495/76, ΦΕΚ 84/77 Τ.Β και 3732/78 ΦΕΚ 818/79 Τ.Β γίνονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις, συμπληρώσεις και καταργήσεις.

1.-Τροποποιούνται οι παράγραφοι 6, 7, 8 και 11 του άρθρου 29 ως εξής:

- α) Στη παράγραφο 6 μετά το "και κατά περίπτωση του ΔΣΣ" προστίθεται η φράση "και μόνον για όλες των κατηγοριών των άρθρων 33, 34 και 36".
- β) Η παράγραφος 7 αρχίζει "Αι πρόσθετοι ύλα τροφίμων των κατηγοριών των άρθρων 33, 34 και 36, όλων"
- γ) Στη φράση "όια της ως άνω διεθνούς καθιερωθείσης της παρ. 8, διαγράφονται οι λέξεις "ως άνω".
- δ) Στη παράγραφο 11 διαγράφεται η τελευταία φράση από "πλέον δε τούτων"

2.-Καταργούνται:

Η παράγραφος 10 του άρθρου 29, τα άρθρα 30, 31, 32 και οι παράγραφοι 1 (και πέντες), 3, 4, 6 και 7 του άρθρου 35 πλην της διάκρισης σε φυσικές και συνθετικές χρωστικές.

Άρθρο 18

Οι παραβάτες του παρόντος Π.Δ. διώκονται κατά τις διατάξεις του ισχύοντος Αγορ. Κώδικα και τιμωρούνται με τις ποινές που προβλέπονται από τα άρθρα 30 και 31 αυτού ανάλογα με την περίπτωση.

Άρθρο 19

Προσαρτώνται και αποτελούν αναπόσπαστο μέρος του παρόντος τα παραρτήματα:

Παράρτημα I : το παράρτημα I της οδηγίας 23-10-1962 όπως τροποποιήθηκε από τις οδηγίες 65/469/ΕΟΚ, 67/653/ΕΟΚ, 68/419/ΕΟΚ, 70/358/ΕΟΚ, 76/399/ΕΟΚ, 78/144/ΕΟΚ.

Παράρτημα II : το παράρτημα II της οδηγίας 78/144/ΕΟΚ.

Παράρτημα III : το παράρτημα IIIB της οδηγίας 23-10-1962 όπως τροποποιήθηκε από τις οδηγίες 65/469/ΕΟΚ, 67/653/ΕΟΚ, και 76/399/ΕΟΚ.

Παράρτημα IV : το παράρτημα της οδηγίας 64/54 όπως τροποποιήθηκε από τις οδηγίες 65/569/ΕΟΚ, 66/722/ΕΟΚ, 67/427/ΕΟΚ, 68/420/ΕΟΚ, 70/359/ΕΟΚ, 71/160/ΕΟΚ, 72/2/ΕΟΚ, 72/444/ΕΟΚ, 74/62/ΕΟΚ, 74/394, 76/462/ΕΟΚ, 76/629/ΕΟΚ, 78/145/ΕΟΚ και 79/40/ΕΟΚ.

Παράρτημα V : το παράρτημα της οδηγίας 65/66/ΕΟΚ όπως τροποποιήθηκε από τις οδηγίες 67/428/ΕΟΚ και 76/463/ΕΟΚ.

Παράρτημα VI : το παράρτημα της οδηγίας 70/357/ΕΟΚ όπως τροποποιήθηκε από τις οδηγίες 74/412/ΕΟΚ και 78/143/ΕΟΚ.

Παράρτημα VII : το παράρτημα της οδηγίας 78/664/ΕΟΚ.

Παράρτημα VIII : το παράρτημα της οδηγίας 78/612/ΕΟΚ όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 80/597/ΕΟΚ.

Παράρτημα IX : το παράρτημα II της οδηγίας 80/597/ΕΟΚ.

Παράρτημα X : το παράρτημα της οδηγίας 78/663/ΕΟΚ.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

ΧΡΩΣΤΙΚΕΣ ΥΛΕΣ ΓΙΑ ΤΡΟΦΙΜΑ

Οι χρωστικές ύλες που ορίζονται στο άρθρο 2 είναι αυτές που περιλαμβάνονται στο παρακάτω τρέα μέρη. Η χημική ονομασία που αναφέρεται είναι συνήθως εκείνη της ένωσης με νάτριο.

Με εξαίρεση την Ε180 (PIGMENT RUBIS) επιτρέπεται η χρήση του ίδιου του οξέος, των ενώσεων του με νάτριο, σερβείο, κάλιο και αργόλιο ακόμη και αν δεν αναφέρονται καθώς και άλλων ενώσεων του στην περίπτωση που αυτές αναφέρονται. Επιτρέπεται επίσης η χρήση συνθετικών χημικών προϊόντων που είναι ταυτόσημα με τις περιλαμβανόμενες στο Παράρτημα χρωστικές ύλες φυσικής προέλευσης.

Χρώμα	Αριθμητική Κοινή ονομασία (1) + SCHULTZ CI	DEC (2)	Χημική ονομασία (3) ΕΙΣΑΓΩΓΗ
I. Χρωστικές ύλες γιό τροφίμων, όπως και τις επεξεργασίες			
Κίτρινο	E 100 Κουρκουμάς (Κουρκουμίνη)	1374 (1238) 75300	139 1,7-61(4-υδροξυμεθυλοκυανίνο) 1,5-επταδιενο-3,5-διόνη
	E 101 Λακτοφλαβίνη (Ριβοφλαβίνη)	-	111 6-7-8-τριμεθυλο-9-(8-φουρανό-2-υδροξυμεθυλο) -10-ισσαλλοζίνη
	E 102 Ταρτραζίνη	737 (640) 19140	64 Τρινάντριο δίας του 4-(4-σουλφο-1-φαινυλαζω)-1-(4-σουλφοφαινυλο)5-υδροξυ-3-πυραζολοκαρβοξυλικού οξέος
	E 104 Κίτρινο κινολίνης	918 (801) (3) 47005 (3)	97 Δινάντριο δίας του 2-(2-κινολίνυλο)-1-5-ινδανεδιανοδισουλφονικού οξέος που περιέχει κάποιο ποσοστό μονοσουλφονομένων παραγώνων
Πορτοκαλί	E 110 Κίτρινοπορτοκαλί S	-	29 15985 Δινάντριο δίας του 1-(4-σουλφο-1-φαινυλαζω)-2-ναφθαλο-6-σουλφονικού οξέος
Κόκκινο	E 120 Καχεν (Άλη κοκκινικό οξύ)	1381 1239 75470	107 Εκγύλιση της COCCUS CACTI με μορφή ημιανικών αλάτων
	E 122 Αζορουμίνη	208 (179) 74720	38 Δινάντριο δίας του 2-(4-σουλφο-1-ναφθυλαζω)-2-ναφθαλο 3,5-δισουλφονικού οξέος
	E 123 Αμαράνθη	212 (184) 16185	40 Τρινάντριο δίας του 1-(4-σουλφο-1-ναφθυλαζω)-2-ναφθαλο-5,8-δισουλφονικού οξέος
	E 124 Ερυθρό καχενίλλης Α	213 (185) 16255	41 Τρινάντριο δίας του 1-(4-σουλφο-1-ναφθυλαζω)-2-ναφθαλο-5,8-δισουλφονικού οξέος
	E 127 Ερυθροζίνη	887 (773) 45430	93 Δινάντριο ή δι-κάλιο ή τρι-κάλιο ή τετρακάλιο-φλουρεσκείνης ή υδροξυτετραβόδιμκαρβοξυφαινοφλουροδίνης
Κυανό (Μπλε)	E 131 Μπλε πατέντ V	826 (712) 42051	85 Άλας σερβείο του δισουλφονικού οξέος της διυδροξυτετραβόδιμκαρβοξυφαινοφλουροδίνης

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ Ι

- (1) Οι ονομασίες αυτές δίνονται ενδεικτικά
- (2) Οι συντομεύσεις σημαίνουν:

Schultz = G. Schultz, Farbstofftabellen, 7 Auflage, Leipzig 1931.
 C. I. = ο αριθμός μέσα στην παρένθεση Rowe Colour Index 1924
 άλλος αριθμός δεύτερη έκδοση Μπραντφορντ, Αγγλία 1956.
 D.F.G. Toxikologische Daten von Farbstoffen und ihre Zulassung für
 Lebensmittel in verschiedenen Ländern, Zusammengestellt im Auftrag
 der Kommission von Prof. Dr. G. Hecht, Wuppertal-Elberfeld, Mitteilung
 6 der Farbstoff-Kommission der Deutschen Forschungsgemeinschaft 2.
 Auflage, Wiesbaden 1957.

- (3) Προβλέπεται μόνο η χρωστική ^{ουσία} "early dye" ομοιότυπη προς την επαναλαμβανόμενη από τους αριθμούς 918 SCHULTZ και 97 D.F.G.
- (4) Με την ονομασία "καραμέλλα" προβλέπονται προϊόντα καστανής απόχρωσης, κατά το μάλλον ή ήττον ζητηής, που προορίζονται γνά χρώσι. Η ονομασία αυτή δεν αντιστοιχεί προς την έκφραση της γερμανικής "KARAMELL" με την οποία εννοείται το ζαχαρώδες και αρωματικό προϊόν που προέρχεται από θέρμανση της ζάχαρης και χρησιμοποιείται στην καρμελοποιία και τη ζαχαροπλαστική.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ

α) Χρωστικές για τη χρώση μάζης και επιφάνειας:

Κοινή ονομασία ⁽¹⁾	Schultz (²)	CI (¹)	DIG (²)	Χημική ονομασία ή περιγραφή
Λαμπρό κυανό FCF	770	42 090	—	Δινάτριο άλας της 4,4-(N-αιθυλο-ρ-σουλφοβενζυλάμινο) - φαινυλο - (2-σουλφονιοφαινυλο) - μεθυλενο-) - (1-(N-αιθυλο-N-ρ-σουλφοβένζυλο) - Δ2,5-) κυκλοεξαιδιενοίμνη
Καστανό ΕΚ	—	—	—	Μίγμα που περιέχει κυρίως το δινάτριο άλας του 1,3-διαμινο-4,6-δι-(ρ-σουλφοφαινυλάζο) βενζολίου και το δινάτριο άλας του 2,4-διαμινο 5-(ρ-σουλφοφαινυλάζο) τολουολίου
Καστανό σοκολατί HT	—	20 285	—	Δινάτριο άλας του 4,4 (2,4-διυδροξυ-5-υδροξυ-μεθυλο)-M-φαινυλενο) δις (AZO) δι-1-ναφθαλινοσουλφονικού όξεος
Έρυθρό 2G	40	18 050	—	Δινάτριο άλας του άκεταμινο-5-υδροξυ-4(φαινυλάζο)-3-ναφθάλινο-2,7-δισουλφονικού όξεος
Φωσφορική - 5-ριβοφλαβίνη	—	—	—	Φωσφορικός έστέρας της ριβοφλαβίνης
Κίτρινο 2G	—	18 965	—	Δινάτριο άλας του 1-(2,5-διχλωρο-4-σουλφοφαινυλο-5-υδροξυ-3-μεθυλο-4-ρ-σουλφοφαινυλάζο-πυροζολίου

β) προϊόντα για τη διάλυση ή αραιώση των χρωστικών:

- Όξικός αιθυλεστέρας
- Διαιθυλαιθέρας (αιθέρας)
- Μονοξικός έστέρας της γλυκερίνης
- Διοξικός έστέρας της γλυκερίνης
- Τριοξικός έστέρας της γλυκερίνης
- Ίσοπροπυλική αλκοόλη
- Προπυλενογλυκόλη
- Όξιό όξυ
- Υδροξείδιο του νατρίου
- Υδροξείδιο του άμμωνίου

⁽¹⁾ (²) Βλ. ύποσημειώσεις στο παράρτημα Ι.»

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ

Β. ΕΙΜΚΑ ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΚΑΘΑΡΟΤΗΤΟΣ

E 101 - Λακτοφλαβίνη (Ριβοφλαβίνη)

Λακτοφλαβίνη: Παρυσκείη χλωροφορμίου απηλλαγμένου αιθανολης: 20 ml χλωροφόρμιο ανακινούνται σιγά αλλά προσεκτικά για 3 λεπτά με 20 ml νερό και αφήνονται να ηρεμήσουν. Παραλαμβάνεται ή χλωροφορμική στοιβάδα και επαναλαμβάνεται η διαδικασία άλλες δύο φορές με 20 ml κάθε φορά. Τέλος το χλωροφόρμιο διηθείται από στεγνό διηθητικό χαρτί, το διήθημα ανακινείται καλά για 5 λεπτά με 5 g άνυδρο θειικό νάτριο σε σκόνη, το μίγμα αφήνεται να ηρεμήσει για δύο ώρες, έπειτα το διωγές χλωροφόρμιο διηθείται ή παραλαμβάνεται διά αποστράγγας. 25 mg ριβοφλαβίνης ανακινούνται για 5 λεπτά με 10 ml γλωροφόρμιο απηλλαγμένο αλκοόλης, έπειτα διηθούνται: ο χρωματισμός του διηθήματος δεν πρέπει να είναι έντονότερος από αυτόν οδαιτικού διαλύματος που λαμβάνεται με αραιώση στα 1 000 ml, 3 ml διχρωμικού καλίου 0,1 N.

E 102 - Ταρτραζίνη

Προϊόντα αδιάλυτα στο νερό: όχι περισσότερο από 0,2%
Συνοδευτικές χρωστικές: όχι περισσότερο από 1%.

E 104 - Κίτρινο κινολίνης

Προϊόντα αδιάλυτα στο νερό: όχι περισσότερο από 0,2%.

E 110 - Κιτρινοπορτοκαλί S

Προϊόντα αδιάλυτα στο νερό: όχι περισσότερο από 0,2%.

E 120 - Κοχενίλλη και καρμινικό όξύ

Χρωματογραφία σε χαρτί: με διάλυμα από 2 g κιτρικού τρινατρίου σε 100 ml οδονζωξείου του αμμωνίου 5% ή κοχενίλλη δεν δίνει παρά μία μονή κηλίδα μέσα στην ολκουλκή ζώνη

E 122 - Άζορουμπίνη

Προϊόντα αδιάλυτα στο νερό: όχι περισσότερο από 0,2%
Συνοδευτικές χρωστικές: όχι περισσότερο από 1%.

E 123 - Αμαράνθη

Προϊόντα αδιάλυτα στο νερό: όχι περισσότερο από 0,2%.

E 124 - Έρυθρο κοχενίλλης A

Προϊόντα αδιάλυτα στο νερό: όχι περισσότερο από 0,2%.

«E 127 - Έρυθροζίνη

Προϊόντα αδιάλυτα στο νερό: όχι περισσότερο από 0,2%
Ανόργανα ιωδιούχα: όχι περισσότερο από 1 000 mg/kg
 (υπολογισμένα σε ιωδιούχο νάτριο)

Συμπαρμαρτούσες χρωστικές: όχι περισσότερο από 3%

Φλουορεσκήνη: κανένα προσδιορισίμο ίχνος.»

E 131 - Μπλε πριεντέ V

Προϊόντα αδιάλυτα στο νερό: όχι περισσότερο από 0,5%
Χρυσό (υπολογισμένο σε Cr): όχι περισσότερο από 20 mg/kg
Συνοδευτικές χρωστικές: όχι περισσότερο από 1%.

E 132 - Ίνδικοτίνη

Προϊόντα αδιάλυτα στο νερό: όχι περισσότερο από 0,2%
Συνοδευτικές χρωστικές: όχι περισσότερο από 1%
Ίστινο - σουλφονικό όξύ: όχι περισσότερο από 1%.

E 141 - Σύμπλοκα χαλκού των χλωροφυλλών και χλωροφυλλινών

Λιαιση: «... συμπλόκου χαλκού - χλωροφύλλης σε τερεβενθίνη δεν πρέπει να είναι ολόο και δεν πρέπει να αφήνει ίζημα (κίτρικάθι).
Χαλκός (Cu ελεύθερος ιονιζόμενος): όχι περισσότερο από 200 mg/kg

«E 142 - πράσινο δξίνο λαμπρό BS

Προϊόντα αδιάλυτα στο νερό: όχι περισσότερο από 0,2%
Συνοδευτικές χρωστικές: όχι περισσότερο από 1%.»

«Ε 150 - Κυραμελόχρωμα

Αμμωνιακό άζωτο :	όχι περισσότερο από 0,5% „ προσδιορισμένο με τη μέθοδο Tillmans-Mildner (1)
Διοξειδίο του θείου:	όχι περισσότερο από 0,1% „ προσδιορισμένο με τη μέθοδο Monier-Williams E.W. (2)
pH	ίσο με ή μεγαλύτερο από 1,8
Φοσφορικά	όχι περισσότερο από 0,5% „ εκφρασμένα σε P ₂ O ₅ »

Ε 151 - Μαύρο λαμπρό BN

Πρωτότα υδατόλυτα στο νερό: όχι περισσότερο από 0,2% „

Συνθεσιακή χρωστική: όχι περισσότερο από 15% „ (Η παρουσία συνθεσιακών χρωστικών, μεταξύ των οποίων έχει πιστοποιηθεί το δικτυοζοιωμένο πυράγωγο είναι απαραίτητη για να ληφθεί η ακριβής απόχρωση)

Ενδιάμεσα προϊόντα: όχι περισσότερο από 1% „

Ε 153 - Φυτικός ιατρικός άνθρακας

Ανώτεροι άρρωσιακοί υδρογονάνθρακες: 1 g μάρου του άνθρακα εκχυλίζεται με 10 g καθαρό κυκλοεξάνιο για 2 ώρες. Το εκχύλισμα πρέπει να είναι τελείως άχρωμο· σε υπερυφές φως δεν πρέπει να παρουσιάζει πρακτικά καθόλου φθορισμό· όταν εξετασθεί δεν πρέπει να αφήνει υπόλειμμα

Πρωτότα πιασάση: 2 g μάρου του άνθρακα ζεονται με 20 ml υδροξειδίου του νατρίου Ν, έπειτα διηθούνται. Το διήθημα πρέπει να είναι άχρωμο.

Ε 160 α) - Άλφα, θήτα, γάμμα καροτένιο

Χρωματογραφία: με απορρόφηση σε άλουμίνα ή κολλοειδές διοξειδίο του πυριτίου, το καθαρό θήτα - καροτένιο δεν δίνει παρά μιá μόνο ζώνη.

Ε 160 β) - Μπιζίνη και Νορμπιζίνη (Rouge, Annatto)

Χρωματογραφία:

α) Annatto: Άρκετη ποσότητα Annatto διαλύεται σε βενζόλιο ή βενζολικό διάλυμα Annatto άραιώνεται άρκετά, ώστε να ληφθεί διάλυμα του ίδιου χρώματος με εκείνο διαλύματος διχρωμικού καλίου 0,1% „ 3 ml του διαλύματος χύνονται στο πάνω μέρος στήλης άλουμίνας ή έκλουση γίνεται με άργο ροθμό. Η στήλη πλένεται τρεις φορές με βενζόλιο. Η μπιζίνη απορροφάται πολύ ίσχυρά στην επιφάνεια της άλουμίνας και σχηματίζει ζώνη με λαμπρό κόκκινο προς το πορτοκαλί χρώμα (διαφορά από την κροκετίνη). Μία πολύ άνοιχτή κίτρινη ζώνη περνάει

γενικά πολύ γρηγορά υπό τη στήλη, άκομη και με καθαρή κρυσταλλική μπιζίνη. Η μπιζίνη δεν έκλούεται με βενζόλιο, πετρελαικό αιθέρα, χλωροφόρμιο, άκετόνη, αιθανόλη ή μεθανόλη. Άλλα ή αιθανόλη και ή μεθανόλη αλλάζουν το χρώμα από πορτοκαλί σε κίτρινοπορτοκαλί.

Αντίδραση Carr-Price: Πλένεται τρεις φορές ή στήλη με χλωροφόρμιο, άφουδατωμένο προηγούμενος με άνθρακικό κύλι, για να φύγει το βενζόλιο. Μετά την έκλουση του τελευταίου χλωροφόρμικου έκπλύματος, 5 ml άντιδραστηρίου Carr-Price προστίθενται στο πάνω μέρος της στήλης. Η ζώνη της μπιζίνης αλλάζει άμέσως σε μπλε - πράσινο (διαφορά από την κροκετίνη).

β) Μπιζίνη: 1 έως 2 mg κρυσταλλικής μπιζίνης διαλύονται σε 20 ml χλωροφόρμιο, 5 ml του διαλύματος αυτού προστίθενται στα πάνω μέρος της έτοιμης στήλης. Το διάλυμα έκπλένεται με χλωροφόρμιο άφουδατωμένο προηγούμενος με άνθρακικό νάτριο και ή διαδικασία συνεχίζεται σύμφωνα με τις οδηγίες α) (Αντίδραση Carr-Price).

γ) Άλκαλικά διαλύματα νορμπιζίνης: 2 ml υδατικού διαλύματος Annatto τοποθετούνται σε διαχωριστική χούνη 50 ml. Προστίθεται ποσότητα θεικού όξέος 2 N άρκετη για να ληφθεί έντονη όξινη αντίδραση. Η νορμπιζίνη αποχωρίζεται με τη μορφή κοκκινού ίζηματος. Προστίθενται 50 ml βενζολίου και άναταράσσεται ίσχυρά. Μετά το διαχωρισμό ή υδωτική στοιβάδα άπορρίπτεται και το βενζολικό διάλυμα πλένεται με 100 ml νερό μέχρι να εξαφανισθεί ή όξινη αντίδραση. Το διάλυμα (συνήθως γαλακτοποιημένο) της νορμπιζίνης στο βενζόλιο φυγοκεντρείται για 10 λεπτά στις 2 500 στροφές μη. Παραλαμβάνεται το διυγές διάλυμα της νορμπιζίνης και άφουδατώνεται με άνοδρο θεικό νάτριο. 3 έως 5 ml του διαλύματος αυτού χύνονται στο πάνω μέρος της στήλης άλουμίνας. Η νορμπιζίνη, όπως ή μπιζίνη, σχηματίζει μιá ζώνη κοκκινοπορτοκαλί στην επιφάνεια της άλουμίνας. Υποβαλλόμενη στη διαδικασία και τα αντίδραστήρια έκλούσεως που άναφέρονται στο α), συμπεριφέρεται όπως ή μπιζίνη και δίνει επίσης την αντίδραση Carr-Price

Ε 162 - Κόκκινη χρωστική τεύτλων, μετανίνη

Χρωματογραφία σε χαρτί: με διυλότητα θουτανόλη κορεσμένη με υδροχλωρικό όξι 2 N (άνωδική χρωματογραφία), ή μετανίνη δίνει μιá μονιαδική κόκκινη κηλίδα με καστανοπή απόληξη και μικρή μετατόπιση.

Ε 171 - Διοξειδίο του τιτανίου

Όξιές διαλύεις στα υδροχλωρικά όξιν: 5 g διοξειδίου του τιτανίου φέρονται εν άωρήσει σε 100 ml υδροχλωρικό όξέος 0,5 N και θερμαίνονται 30 λεπτά σε υδροζουτρο, με κατά καιρούς άνακίνηση. Διηθούνται από χωνευτήριο Gooch, του οποίου ή πυθμένας φέρει τρεις στρώσεις, ή πρώτη από χονδροειδή άμιαντο, ή δεύτερη από πόλτοποιημένο διηθητικό χαρτί, ή τρίτη από λεπτό άμιαντο. Πλένεται με 3 διαδοχικές ποσότητες υδροχλωρικού όξέος 0,5 N από 10 ml ή κάθε μιá. Το διήθημα εξεταζεται μέχρι ξηρού σε κάψα λευκοχρύσου, έπειτα έρυθροπυρώνεται μέχρι σταθερού βάρους. Το βάρος του υπολείμματος δεν πρέπει να ξεπερνά τα 0,0175 g

Αντιμόνιο: όχι περισσότερο από 100 mg kg.

Ψευδάργυρος: όχι περισσότερο από 50 mg kg
Βάριο - διαλυτές ενώσεις: όχι περισσότερο από 5 mg kg.

Ε 235 2-(4-θειαζολυλο)-βενζιμι-
δαζόλιο (θειαβενδαζόλιο)...α) Αποκλειστικά για την επεξεργασία της
επιφάνειας:

Ε 172 - Υδροξειδία και οξειδία του σιδήρου

Σιδηρίτιο: όχι περισσότερο από 1 mg kg
Υδρορίτιο: όχι περισσότερο από 1 mg kg

- των εσπεριδοειδών
- της μπανάνας
β) Κατά την διάθεση στην κατανάλωση
I) τα υπολείμματα ανά KG ολόκληρων καρπο-
πών δεν πρέπει να υπερβαίνουν

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

ΣΥΝΤΗΡΗΤΙΚΑ

-Τα 6 MG για τα εσπεριδοειδή
-Τα 3 " " τις μπανάνες
II) Όσον αφορά τα εσπεριδοειδή
-Για το χονδρικό εμπόριο η κατργασία
πρέπει να αναφέρεται πάνω στα τιμο-
λόγια και σε μία εξωτερική όψη των
συσκευασιών με την ένδειξη "συντη-
ρημένο με θειαβενδαζόλιο".

Απόδοση Ονομασία
ΕΟΚ

Όροι χρήσης

I Συντηρητικά

- Ε 200 Σορβικό οξύ
- Ε 201 Σορβικό νάτριο
- Ε 202 Σορβικό κάλιο
- Ε 203 Σορβικό ασβέστιο
- Ε 210 Βενζοϊκό οξύ
- Ε 211 Βενζοϊκό νάτριο
- Ε 212 Βενζοϊκό κάλιο
- Ε 213 Βενζοϊκό ασβέστιο
- Ε 214 ρ-υδροξυβενζοϊκός αιθυλεστέρας
- Ε 215 Άλας του νατρίου του ρ-υδρο-
ξυβενζοϊκού αιθυλεστέρα
- Ε 216 ρ-υδροβενζοϊκός προπυλεστέρας
- Ε 217 Άλας νατρίου του ρ-υδροξυβενζοϊκού
προπυλεστέρα
- Ε 218 ρ-υδροξεβενζοϊκός μεθυλεστέρας
- Ε 219 Άλας νατρίου του ρ-υδροξυβενζοϊκού μεθυλεστέρα
- Ε 220 Διοξείδιο του θείου
- Ε 221 Θειώδες νάτριο
- Ε 222 Όξινο θειώδες νάτριο
- Ε 223 Διθειώδες νάτριο (πυροθειώδες νάτριο)
- Ε 224 Διθειώδες κάλιο (πυροθειώδες κάλιο)
- Ε 226 Θειώδες ασβέστιο
- Ε 227 Όξινο θειώδες ασβέστιο
- Ε 230 Διφαινύλιο
- Ε 231 Ορθοφαινυλοφαινόλη
- Ε 232 Ορθοφαινυλοφαινόλη νάτριο

- Ε 236 Μυρμηκικό οξύ
- Ε 237 " νάτριο
- Ε 238 " ασβέστιο
- Ε 239 Βεταμεθυλενοτετραμίνη

α) Η χρήση θειαβενδαζόλης επιτρέπεται
για καρπούς που θα διατεθούν στην
κατανάλωση πριν την 1-7-1982

25 MG/KG PROPOYLENE

β) Για τα διατηρημένα φάρια και προϊόν-
τα αλιείας με PH ανώτερο του 4,5 με
τον όρο κατά τη διάθεση στη κατανάλω-
ση η περιεκτικότητα να μην υπερβαίνει
το 500MG/KG προϊόντος
γ) Για χαβιάρι και άλλα αυγά φαιού με
εξαίρεση τα καπνιστά, με τον όρο
κατά τη διάθεση στη κατανάλωση η περι-
εκτικότητα να μην υπερβαίνει το 1,5% ΚΥ
πρόϊοντος

ii) Ουσίες που προορίζονται κυρίως για άλλες χρήσεις
αλλά που έχουν και ιδιότητα συντηρητικού

α) Αποκλειστικά για την επε-
ξεργασία της επιφάνειας
των εσπεριδοειδών
β) Κατά τη διάθεση στη κατα-
νάλωση
I) Τα υπολείμματα ανά KG εσπε-
ριδοειδών (ολόκληροι καρπο-
πών) δεν πρέπει να υπερβαίνουν
Τα 70 MG για το διφαινύ-
λιο και τα 12 MG για την
ορθοφαινυλοφαινόλη και το
ορθοφαινυλοφαινόλη νά-
τριο.

- Ε 249 Νιτράδες κάλιο
- Ε 250 Νιτράδες νάτριο
- Ε 251 Νιτρικό νάτριο
- Ε 252 Νιτρικό κάλιο
- Ε 260 Οξικό οξύ
- Ε 261 Οξικό κάλιο
- Ε 262 Διοξικό νάτριο
(όξινο οξικό νάτριο)
- Ε 263 Οξικό ασβέστιο
- Ε 270 Γαλακτικό οξύ
- Ε 280 Προπιονικό οξύ
- Ε 281 Προπιονικό νάτριο
- Ε 282 Προπιονικό ασβέστιο
- Ε 283 Προπιονικό κάλιο
- Ε 290 Διοξείδιο του άνθρακα

Αποκλειστικά σε μίγμα με χλωριούχο
νάτριο
Αποκλειστικά σε μίγμα με χλωριούχο νά-
τριο
Μόνο του ή σε μίγμα με χλωριούχο νάτρι-
ο
Μόνο του ή σε μίγμα με χλωριούχο νά-
τριο

Απόδοση Ονομασία

Όροι χρήσης

Το καθένα χωριστά ή τα δύο μαζί, εκ-
φρασμένο σε ορθοφαινυλοφαινόλη.
II. Η κατργασία πρέπει να αναφέρεται
- Για το χονδρικό εμπόριο πάνω στα
τιμολόγια και μία εξωτερική όψη των
συσκευασιών με την ένδειξη "Συντηρημέ-
νο με" και το όνομα της ή των ουσιών
που έχουν χρησιμοποιηθεί.
- Για το λιανικό εμπόριο με μία ευδιάκρι-
τη ένδειξη που να διασφαλίζει την σα-
φή πληροφόρηση του καταναλωτή

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Σ

ΕΙΔΙΚΑ ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΚΑΘΑΡΟΤΗΤΑΣ

Γενικές παρατηρήσεις

- α) Εκτός αντίθετου υποδείξεως, οι ποσότητες και τα έκκρισιμα ποσοστά υπολογίζονται σε βάρος επί του ανύδρου προϊόντος.
- β) Όταν το εν λόγω προϊόν δεν είναι καταρχήν άνυδρο τίθεται θέμα «πηκτικών βλαών», το νερό περιλαμβάνεται μέσα σ' αυτές τις βλαές.
- γ) Όταν η διάρκεια της ξήρανσεως καθορίζεται, αυτή νοείται «μέχρι σταθερού βάρους».
- δ) Όταν η έρμηνεία των κάτωθι θεσπισθέντων κριτηρίων απαιτεί τον όρισμό μερικών τεχνικών δεδομένων όπως «κενού», πρέπει να γίνεται άναφορά στις μεθόδους που θεσπίζονται σε εφαρμογή του άρθρου 8 παράγραφος 2 της οδηγίας της 5ης Νοεμβρίου 1963.

E 200

Σορβικό όξύ

Όψη	Κόνις λευκή, κρυσταλλική, μη παρουσιάζουσα μετατροπή χρώματος έπειτα από θέρμανση στους 105°C επί 90 λεπτά
Περιοχή τήξεως	133-135°C έπειτα από ξήρανση υπό κενό επί 4 ώρες, σε ξηραντήρα θειικού οξέος
Περιεκτικότητα	Όχι λιγότερο από 99%, έπειτα από ξήρανση υπό κενό, επί 4 ώρες, σε ξηραντήρα θειικού οξέος
Πτητικές ουσίες	Όχι περισσότερο από 3%, προσδιορισμένο διά ξήρανσεως επί 24 ώρες σε ξηραντήρα θειικού οξέος.
Τέφρα θειική	Όχι περισσότερο από 0,2%.
Άλδεΐδες	Όχι περισσότερο από 0,1%, υπολογισμένο ως φορμαλδεΐδη

E 201

Σορβικό νάτριο

Όψη	Κόνις λευκή, κρυσταλλική, μη παρουσιάζουσα μεταβολή χρώματος έπειτα από θέρμανση στους 105°C επί 90 λεπτά
Περιοχή τήξεως του σορβικού οξέος, μη άνακρυσταλλωθέντος, άπομονωθέντος δι' όξινίσεως	133-135°C έπειτα από ξήρανση σε κενό, σε ξηραντήρα θειικού οξέος
Περιεκτικότητα	Όχι λιγότερο από 99%, έπειτα από ξήρανση σε κενό επί 4 ώρες σε ξηραντήρα θειικού οξέος
Πτητικές ουσίες	Όχι περισσότερο από 1%, προσδιορισμένο διά ξήρανσεως σε κενό, σε ξηραντήρα θειικού οξέος
Άλδεΐδες	Όχι περισσότερο από 0,1%, υπολογισμένο ως φορμαλδεΐδη

E 202

Σορβικό κάλιο

Όψη	Κόνις λευκή, κρυσταλλική, μη παρουσιάζουσα μεταβολή χρώματος έπειτα από θέρμανση στους 105°C επί 90 λεπτά
Περιοχή τήξεως του σορβικού οξέος, μη άνακρυσταλλωθέντος, άπομονωθέντος δι' όξινίσεως	133-135°C έπειτα από ξήρανση σε κενό, σε ξηραντήρα θειικού οξέος
Περιεκτικότητα	Όχι λιγότερο από 99%, έπειτα από ξήρανση σε κενό, σε ξηραντήρα θειικού οξέος
Πτητικές ουσίες	Όχι περισσότερο από 1%, προσδιορισμένο διά ξήρανσεως σε κενό επί 4 ώρες, σε ξηραντήρα θειικού οξέος
Άλδεΐδες	Όχι περισσότερο από 0,1%, υπολογισμένο ως φορμαλδεΐδη

E 203

Σορβικό ασβέστιο

Όψη	Λεπτή κρυσταλλική κόνις, μη παρουσιάζουσα μεταβολή έπειτα από θέρμανση στους 105°C επί 90 λεπτά
Περιοχή τήξεως του σορβικού οξέος μη άνακρυσταλλωθέντος, άπομονωθέντος δι' όξινίσεως	133-135°C έπειτα από ξήρανση σε κενό επί 4 ώρες, σε ξηραντήρα θειικού οξέος

<i>Περιεκτικότητα</i>	"Όχι λιγότερο από 98",, έπειτα από ξήρανση σε κενό, σε ξηραντήρα θειικού οξέος
<i>Πτητικές ουσίες</i>	"Όχι περισσότερο από 2%, προσδιορισμένο, διά ξηράνσεως σε κενό, σε ξηραντήρα θειικού οξέος
<i>Λιπιδώδες</i>	"Όχι περισσότερο από 0,1",, υπολογισμένο ως φορμαλδεύδη
	E 210 Βενζοϊκό οξύ
<i>Όψη</i>	Κόνις λευκή, κρυσταλλική
<i>Περιοχή τήξεως</i>	121,5-123,5°C, έπειτα από ξήρανση σε κενό, σε ξηραντήρα θειικού οξέος
<i>Περιεκτικότητα</i>	"Όχι λιγότερο από 99,5",,
<i>Τέφρα θειική</i>	"Όχι περισσότερο από 0,05",,
<i>Πολυκυκλικά οξέα</i>	Κατά τη διάρκεια σταδιακής όξινίσεως ενός εξουδετερωμένου διαλύματος βενζοϊκού οξέος, το πρώτο ίζημα δεν πρέπει να παρουσιάζει περιοχή τήξεως διαφορετική εκείνης του βενζοϊκού οξέος
<i>Όργανικό χλωρίο</i>	"Όχι περισσότερο από 0,07%, αντιστοιχούν σε 0,3%, εκφρασμένα σε μονοχλωροβενζοϊκά οξέα
<i>Ουσίες εύκολα οξειδούμενες</i>	"Επιμονή του ρόζ χρωματισμού με το πολύ 0,5 ml $KMnO_4$ (0,1 N) ανά γραμμάριο σε θειικό διάλυμα 0,1 N μετά μία ώρα, σε θερμοκρασία περιβάλλοντος
<i>Δοκιμασία θειικού οξέος</i>	Το ψυχρό διάλυμα 0,5 g βενζοϊκού οξέος σε 5 ml θειικό οξύ 94,5-95,5%, δεν πρέπει να παρουσιάζει χρωματισμό πιά έντονο από εκείνο ενός υγρού άναφορας περιέχοντος 0,2 ml χλωριούχο κοβάλτιο $STC^{(1)}$, 0,3 ml χλωριούχο σιδήρου $STC^{(2)}$, 0,1 ml θειικού χαλκού $STC^{(3)}$ και 4,4 ml νερού
	E 211 Βενζοϊκό νάτριο
<i>Όψη</i>	Κόνις λευκή, κρυσταλλική
<i>Περιοχή τήξεως του βενζοϊκού οξέος μη ανακρυσταλλωθέντος, απομονωθέντος δι' όξινίσεως</i>	121,5-123,5°C, έπειτα από ξήρανση σε κενό, σε ξηραντήρα θειικού οξέος
<i>Περιεκτικότητα</i>	"Όχι λιγότερο από 99,5%, έπειτα από ξήρανση στους 105°C επί 4 ώρες
<i>Πτητικές ουσίες</i>	"Όχι περισσότερο από 1",, προσδιορισμένο διά ξηράνσεως στους 105°C επί 4 ώρες
<i>Πολυκυκλικά οξέα</i>	Κατά τη σταδιακή όξινιση ενός διαλύματος, ένδεχομένων εξουδετερωθέντος, βενζοϊκού νατρίου, το πρώτο ίζημα δεν πρέπει να παρουσιάζει μία περιοχή τήξεως διάφορη εκείνης του βενζοϊκού οξέος

(¹) *Χλωριούχο κοβάλτιο STC*: Διαλύονται 65 gr περίπου χλωριούχο κοβάλτιο $CuCl_2 \cdot 6H_2O$ σε μία ποσότητα ενός μίγματος από 25 ml υδροχλωρικό οξύ και 975 ml ύδαρ αρκετή για να ληφθεί ένας όλικός όγκος 1000 ml. Εισάγονται 3 ml άκριθος από αυτό το διάλυμα εντός φιάλης αριθμού ιωδίου των 250 ml, προστίθενται 5 ml υπεροξειδίου του υδρογόνου 3%, κατόπιν 15 ml ενός διαλύματος 20% υδροξειδίου του νατρίου, ζέεται επί 10 λεπτά, ψιχεται, προστίθενται 2 g ιωδιούχο κάλιο και 20 ml θειικό οξύ 25%, Έπειτα από πλήρη διάλυση του ιζήματος όγκομετρείται το ίδιο που ελευθερώθηκε με θειοθειικό νάτριο (0,1 N) παρουσία αμύλου ST (*). Ένα ml θειοθειικού νατρίου (0,1 N) αντιστοιχεί σε 23,10 mg $CuCl_2 \cdot 6H_2O$. Διορθώνεται ο τελικός όγκος του διαλύματος με προσθήκη αρκετής ποσότητας του μίγματος υδροχλωρικού οξέος και ύδατος για να ληφθεί ένα διάλυμα περιέχον 59,5 mg $CuCl_2 \cdot 6H_2O$ ανά ml.

(²) *Τριχλωριούχο σίδηρος STC*: Διαλύονται 55 g περίπου τριχλωριούχο σιδήρου σε μία ποσότητα ενός μίγματος από 25 ml υδροχλωρικό οξύ και 975 ml ύδαρ, αρκετή για να ληφθεί ένας όλικός όγκος από 1000 ml. Εισάγονται 10,0 ml από αυτό το διάλυμα εντός φιάλης αριθμού ιωδίου των 250 ml, προστίθενται 15 ml ύδατος και 3 g ιωδιούχο καλίου, έπειτα αφήνεται σε ηρεμία το μίγμα επί 15 λεπτά. Διαλύεται με 100 ml ύδατος, κατόπιν όγκομετρείται το ίδιο που ελευθερώθηκε με θειοθειικό νάτριο (0,1 N) παρουσία αμύλου ST (*). Ένα ml θειοθειικού νατρίου (0,1 N) αντιστοιχεί σε 27,01 mg $FeCl_3 \cdot 6H_2O$. Διορθώνεται ο τελικός όγκος του διαλύματος με προσθήκη αρκετής ποσότητας του μίγματος υδροχλωρικού οξέος και ύδατος για να ληφθεί ένα διάλυμα περιέχον 45,0 mg $FeCl_3 \cdot 6H_2O$ ανά ml.

(³) *Θειικός χαλκός STC*: Διαλύονται 65 g περίπου θειικού χαλκού $CuSO_4 \cdot 5H_2O$ σε μία ποσότητα ενός μίγματος από 25 ml υδροχλωρικό οξύ και 975 ml ύδαρ, αρκετή για να ληφθεί ένας τελικός όγκος από 1000 ml. Εισάγονται 10,0 ml από αυτό το διάλυμα εντός φιάλης αριθμού ιωδίου των 250 ml, προστίθενται 40 ml ύδατος, 4 ml θειικού οξέος και 3 g ιωδιούχο κάλιο. Όγκομετρείται το ίδιο που ελευθερώθηκε με θειοθειικό νάτριο (0,1 N) παρουσία αμύλου ST (*). Ένα ml θειοθειικού νατρίου (0,1 N) αντιστοιχεί σε 24,7 mg $CuSO_4 \cdot 5H_2O$. Διορθώνεται ο τελικός όγκος του διαλύματος με προσθήκη αρκετής ποσότητας του μίγματος υδροχλωρικού οξέος και ύδατος για να ληφθεί ένα διάλυμα περιέχον 62,4 mg $CuSO_4 \cdot 5H_2O$ ανά ml.

(*) *Αμύλο ST*: Λειτουργούνται 0,5 g αμύλου (άμυλο γαροφαλίων, άμυλο άραβίσιου ή διαλυτό άμυλο) με 5 ml ύδατος, κατόπιν στην κολλή που λαμβάνεται και χωρίς να σταματήσει η ανάκνηση, προστίθεται μία ποσότητα ύδατος αρκετή για να ληφθεί ένας τελικός όγκος 100 ml. Φερεται σε θρασμό επί μερικά λεπτά, αφήνεται προς ψύξη και διηθείται. Το άμυλο ST πρέπει να είναι πρόσφατης παρασκευής.

<i>Όργανικό χλώριο</i>	Όχι περισσότερο από 0,06% αντιστοιχούν σε 0,25% εκφρασμένο σε μονοχλωροβενζοϊκά όξέα
<i>Ουσίες εύκολα όξειδούμενες</i>	Έπιμονή του ρόζ χρωματισμού με τό πολύ 0,5 ml $KMnO_4$ (0,1 N) ανά g σε διάλυμα θειικού όξεος (0,1 N) μετά μία ώρα σε θερμοκρασία περιβάλλοντος
<i>Βαθμός όξύτητας ή αλκαλικότητας</i>	Η έξουδετέρωση, παρουσία φαινολοφθαλεϊνης, ενός γραμμαρίου βενζοϊκού νατρίου δέν πρέπει νά απαιτεί περισσότερο από 0,25 ml NaOH (0,1 N) ή HCl (0,1 N)
E 212 Βενζοϊκό κάλιο	
<i>Όψη</i>	Κόνις κρυσταλλική, λευκή
<i>Περιοχή τήξεως του βενζοϊκού όξεος, μη ανακρυσταλλωθέντος, άπομονωθέντος διά όξίνισεις</i>	121,5-123,5°C έπειτα από ξήρανση σε κενό, σε ξηραντήρα θειικού όξεος
<i>Περιεκτικότητα</i>	Όχι όλιγότερο από 99% έπειτα από ξήρανση στους 105°C
<i>Πτητικές ουσίες</i>	Όχι περισσότερο από 26,5% προσδιορισμένες διά ξηράνσεως στους 105°C
<i>Πολυκυκλικά όξέα</i>	Κατά τή σταδιακή όξίνιση ενός διαλύματος, ένδεχομένως έξουδετερωθέντος, βενζοϊκού καλίου, τό πρώτο ίζημα δέν πρέπει νά παρουσιάζει περιοχή τήξεως διαφορετική εκείνης του βενζοϊκού όξεος
<i>Όργανικό χλώριο</i>	Όχι περισσότερο από 0,06%, αντιστοιχούν σε 0,25% εκφρασμένο σε μονοχλωροβενζοϊκά όξέα
<i>Ουσίες εύκολα όξειδούμενες</i>	Έπιμονή του ρόζ χρωματισμού με τό πολύ 0,5 ml $KMnO_4$ (0,1 N) ανά γραμμάριο σε διάλυμα θειικού όξεος (0,1 N) μετά μία ώρα σε θερμοκρασία περιβάλλοντος
<i>Βαθμός όξύτητας ή αλκαλικότητας</i>	Η έξουδετέρωση, παρουσία φαινολοφθαλεϊνης, ενός γραμμαρίου βενζοϊκού καλίου δέν πρέπει νά απαιτεί περισσότερο από 0,25 ml NaOH (0,1 N) ή HCl (0,1 N)
E 213 Βενζοϊκό άσβεστιο	
<i>Όψη</i>	Κόνις λευκή, κρυσταλλική
<i>Περιοχή τήξεως του βενζοϊκού όξεος, ανακρυσταλλωθέντος, άπομονωθέντος διά όξίνισεις</i>	121,5-123,5°C έπειτα από ξήρανση σε κενό, σε ξηραντήρα θειικού όξεος
<i>Περιεκτικότητα</i>	Όχι όλιγότερο από 99% έπειτα από ξήρανση στους 105°C
<i>Πτητικές ουσίες</i>	Όχι περισσότερο από 17,5% προσδιορισμένες διά ξηράνσεως στους 105°C
<i>Πολυκυκλικά όξέα</i>	Κατά τή σταδιακή όξίνιση ενός διαλύματος, ένδεχομένως έξουδετερωθέντος, βενζοϊκού άσβεστιού, τό πρώτο ίζημα δέν πρέπει νά παρουσιάζει περιοχή τήξεως διάφορη εκείνης του βενζοϊκού όξεος
<i>Όργανικό χλώριο</i>	Όχι περισσότερο από 0,06% αντιστοιχούν σε 0,25% εκφρασμένο σε μονοχλωροβενζοϊκά όξέα
<i>Ουσίες εύκολα όξειδούμενες</i>	Έπιμονή του ρόζ χρωματισμού με τό πολύ 0,5 ml $KMnO_4$ (0,1 N) ανά γραμμάριο, σε διάλυμα θειικού όξεος (0,1 N) μετά μία ώρα σε θερμοκρασία περιβάλλοντος
<i>Βαθμός όξύτητας ή αλκαλικότητας</i>	Η έξουδετέρωση, παρουσία φαινολοφθαλεϊνης, ενός γραμμαρίου βενζοϊκού άσβεστιού δέν πρέπει νά απαιτεί περισσότερο από 0,25 ml NaOH (0,1 N) ή HCl (0,1 N)
E 214 Αιθυλικός έστέρας του κ-όξοβενζοϊκού όξεος	
<i>Όψη</i>	Κόνις λευκή, κρυσταλλική
<i>Περιοχή τήξεως</i>	115-118°C

Περιεκτικότητα	Όχι λιγότερο από 99,5%· έπειτα από ξήρανση επί 2 ώρες στους 80°C
Τέφρα θειική	Όχι περισσότερο από 0,05%
Έλεύθερα όξεία	Όχι περισσότερο από 0,35%· εκφρασμένο σε π-ύδροξυβενζοϊκό όξύ
Σαλικυλικό όξύ	Όχι περισσότερο από 0,1%

E 215 Παράγωγο νατρίου του αιθυλικού έστερα του π-ύδροξυβενζοϊκού όξείας

Όψη	Κόνις λευκή, κρυσταλλική, ύγροσκοπική
Περιοχή τήξεως του έστερα μη ανακρυσταλλωθέντος, απομονωμένου δι' όξινίσεως	115-118°C έπειτα από ξήρανση σε κενό, σε ξηραντήρα θειικού όξείας
Περιεκτικότητα σε αιθυλικό έστερα του π-ύδροξυβενζοϊκού όξείας	Όχι λιγότερο από 83%· έπειτα από ξήρανση σε κενό, σε ξηραντήρα θειικού όξείας
Πτητικές ουσίες	Όχι περισσότερο από 5%· προσδιορισμένο διά ξηράνσεως σε κενό, σε ξηραντήρα θειικού όξείας
Τέφρα θειική	37-39%
pH	Τό ύδατικό διάλυμα 0,1%· πρέπει να παρουσιάζει ένα pH μεταξύ 9,9 και 10,3
Σαλικυλικό όξύ	Όχι περισσότερο από 0,1%

E 216 n-προκυλικός έστερας του π-ύδροξυβενζοϊκού όξείας

Όψη	Κόνις λευκή, κρυσταλλική
Περιοχή τήξεως	95-97°C έπειτα από ξήρανση επί 2 ώρες στους 80°C
Περιεκτικότητα	Όχι λιγότερο από 99,5%· έπειτα από ξήρανση επί 2 ώρες στους 80°C
Τέφρα θειική	Όχι περισσότερο από 0,05%
Έλεύθερα όξεία	Όχι περισσότερο από 0,35%· εκφρασμένα σε π-ύδροξυβενζοϊκό όξύ
Σαλικυλικό όξύ	Όχι περισσότερο από 0,1%

E 217 Παράγωγο νατρίου του n-προκυλικού έστερα του π-ύδροξυβενζοϊκού όξείας

Όψη	Κόνις λευκή ή σχεδόν λευκή, κρυσταλλική, ύγροσκοπική
Περιοχή τήξεως του έστερα μη ανακρυσταλλωθέντος, απομονωθέντος διά όξινίσεως	94-97°C έπειτα από ξήρανση σε κενό, σε ξηραντήρα θειικού όξείας
Περιεκτικότητα σε προκυλικό έστερα του π-ύδροξυβενζοϊκού όξείας	Όχι λιγότερο από 85%· έπειτα από ξήρανση σε κενό, σε ξηραντήρα θειικού όξείας
Πτητικές ουσίες	Όχι περισσότερο από 5%· προσδιορισμένο διά ξηράνσεως σε κενό, σε ξηραντήρα θειικού όξείας
Τέφρα θειική	14-16%
pH	Τό ύδατικό διάλυμα 0,1%· πρέπει να παρουσιάζει ένα pH μεταξύ 9,8 και 10,2
Σαλικυλικό όξύ	Όχι περισσότερο από 0,1%

E 218 p-ύδροξυβενζοϊκό μεθύλιο

Όψη:	Κόνις λευκή, κρυσταλλική, σχεδόν άσμος
Περιοχή τήξεως:	125-128 °C
Περιεκτικότητα:	Όχι λιγότερο από 99,0%· εκφρασμένο σε C ₆ H ₆ O ₂ · κατόπι ξηράνσεως επί 2 ώρες σε 80 °C
Τέφρα θειική:	Όχι περισσότερο από 0,05%
Έλεύθερα όξεία:	Όχι περισσότερο από 0,7%· εις p-ύδροξυβενζοϊκό όξύ
Σαλικυλικό όξύ:	---

Απώλεια κατά την ξήρανση: Όχι περισσότερο από 0,5% έπειτα από ξήρανση επί 8 ώρες σε 80 °C

E 219 παράγωγο νατρίου του μεθυλικού έστερα του p-ύδροξυβενζοϊκού όξέος

Όψη: Κόνις λευκή, βυρροσκοπική

Περιοχή τήξεως του μεθυλικού έστερα: Έπειτα από πλύση με νερό και ξήρανση επί 2 ώρες σε 80 °C, το λευκό ίζημα τό όποίο λαμβάνουμε με όξινιση διά ύδροχλωρικού όξέος ένός ύδατικού διαλύματος 10% (p/v) παραώγου νατρίου του μεθυλικού έστερα του p-ύδροξυβενζοϊκού όξέος (χρησιμοποιήσατε ως δείκτη χάρτη ήλιοτροπίου) πρέπει νά έχει περιοχή τήξεως μεταξύ 125 και 128 °C

Περιεκτικότητα: Όχι όλιγότερο από 99,5% $C_8H_7O_3Na$ υπολογισμένο επί ξηράς ούσις.

Υγρασία: Όχι περισσότερο από 5,0% (Karl-Fischer)

Τέφρα θειική: 40,0 έως 44,5% υπολογισμένο επί ξηρής ούσις

pH (διάλυμα 0,1% σε ύδωρ άπηλλαγμένο Όχι κατώτερο του 9,7 ούτε άνωτερο του 10,3 από διοξειδίο του άνθρακος):

Σαλικυλικό όξύ: Όχι περισσότερο από 0,1%

E 220 Λιοξείδιο του θείου

Όψη: Άέριο άχρουν

Περιεκτικότητα: Όχι όλιγότερο από 99%

Μη πτητικές ούσιες: Όχι περισσότερο από 0,01%

Θαικός άνοδρίτης: Όχι περισσότερο από 0,1%

Άλλα άέρια (έκτός άέριων που άπαντίνονται στην κανονική σύνθεση του άτμοσφαιρικού άερα): Οδδέν ίχνος

Σελήνιο: Όχι περισσότερο από 10 mg/kg

E 221 Θειώδες νάτριο (άνυδρο ή με έπτά μόρια ύδατος)

Όψη: Κόνις λευκή, κρυσταλλική ή άχρροι κρύσταλλοι

Περιεκτικότητα: άνυδρο: Όχι όλιγότερο από 95% Na_2SO_3 και όχι όλιγότερο από 48% SO_2
με έπτά μόρια ύδατος: Όχι όλιγότερο από 48% Na_2SO_3 και όχι όλιγότερο από 24% SO_2

Θειοθεικó: Όχι περισσότερο από 0,1% $Na_2S_2O_3$ με βάση την περιεκτικότητα σε SO_2

Σίδηρος: Όχι περισσότερο από 50 mg/kg στό Na_2SO_3 με βάση την περιεκτικότητα σε SO_2

Σελήνιο: Όχι περισσότερο από 10 mg/kg με βάση την περιεκτικότητα σε SO_2

E 222 Όξινο θειώδες νάτριο

Όψη: Κόνις λευκή, κρυσταλλική

Περιεκτικότητα: Όχι όλιγότερο από 95% σε $NaHSO_3$ και όχι όλιγότερο από 58,4% σε SO_2

Σίδηρος: Όχι περισσότερο από 30 mg/kg στό $NaHSO_3$

Σελήνιο: Όχι περισσότερο από 10 mg/kg με βάση την περιεκτικότητα σε SO_2

E 223 Μετα-διθειώδες νάτριο

Όψη: Κρύσταλλοι άχρροι ή κόνις λευκή, κρυσταλλική

Περιεκτικότητα: Όχι όλιγότερο από 95% $Na_2S_2O_5$ και όχι όλιγότερο από 64% SO_2

Σίδηρος: Όχι περισσότερο από 35 mg/kg στό $Na_2S_2O_5$

Σελήνιο: Όχι περισσότερο από 10 mg/kg με βάση την περιεκτικότητα σε SO_2

E 224

Μετα-διθειώδες κάλιο

Όψη	Κρύσταλλοι άχρωσοί ή κόνις λευκή, κρυσταλλική
Περιεκτικότητα	«Όχι λιγότερο από 90% $K_2S_2O_5$, και όχι λιγότερο από 51,8% SO_2 , ενώ το υπόλοιπο αποτελείται πρακτικά στο σύνολό του από θειικό κάλιο
Σίδηρος	Όχι περισσότερο από 30 mg/kg στο $K_2S_2O_5$
Σελήνιο	Όχι περισσότερο από 10 mg/kg με βάση την περιεκτικότητα σε SO_2

E 225

Μετα-διθειώδες ασβέστιο

Όψη	Κόνις λευκή ή τεμάχια με κιτρινωπή χροιά
Περιεκτικότητα	Όχι λιγότερο από 95% CaS_2O_5 και όχι λιγότερο από 66% SO_2
Σίδηρος	Όχι περισσότερο από 35 mg/kg στο CaS_2O_5
Σελήνιο	Όχι περισσότερο από 10 mg/kg με βάση την περιεκτικότητα σε SO_2

E 226 Θειώδες ασβέστιο

Όψη:	Λευκοί κρύσταλλοι ή λευκή κρυσταλλική κόνις
Περιεκτικότητα:	Όχι λιγότερο από 95% $CaSO_3 \cdot 2H_2O$ και όχι λιγότερο από 39% SO_2
Θειικά:	Όχι περισσότερο από 0,1%, εκφρασμένο σε SO_4
Χλωριούχα:	Όχι περισσότερο από 0,05% εκφρασμένο σε Cl
Σίδηρος:	Όχι περισσότερο από 0,005%
Σελήνιο:	Όχι περισσότερο από 10 mg/kg με βάση την περιεκτικότητα σε SO_2

E 227 Όξινο θειώδες ασβέστιο

Όψη:	Υδατικό διάλυμα χρώματος ανοικτού κιτρινοπρασινίζοντος, έχον σαφή όσμη διοξειδίου του θείου
Περιεκτικότητα:	6 έως 8% (p/v) διοξειδίου του θείου και 2,5 έως 3,5% (p/v) οξειδίου του ασβεστίου αντιστοιχούντα σε 10-14% (p/v) όξινο θειώδες ασβέστιο [$Ca(HSO_3)_2$]
Σίδηρος:	Όχι περισσότερο από 30 mg/kg
Σελήνιο:	Όχι περισσότερο από 10 mg/kg με βάση την περιεκτικότητα σε SO_2

«E 230 Διφαινύλιο

Όψη	Κόνις κρυσταλλική λευκή
Περιοχή τήξεως	68,5-70,5 °C
Περιεκτικότητα	Όχι λιγότερο από 99,8%
Βενζόλιο	Όχι περισσότερο από 10 mg/kg
Αρωματικές ύμνες	Όχι περισσότερο από 2 mg/kg εκφρασμένες σε ανιλίνη
Φαινόλικα παράγωγα	Όχι περισσότερο από 5 mg/kg εκφρασμένα σε φαινόλη
Τριφαινύλιο και ανώτερα πολυφαινυλικά παράγωγα	Όχι περισσότερο του 0,2%
Πολυκυκλικοί αρωματικοί υδρογονάνθρακες	Απουσίαζουν
Δοκιμή διαθιτικού οξέος	Η ανάμιξη 1 g διφαινυλίου και 5 ml πυκνού θειικού οξέος δεν δίδει, εν ψυχρά, ούδεμία χρώση»

«E 231 Ορθοφαινολοφαινόλη

Όψη	Κόνις κρυσταλλική λευκή ή ελαφρώς κιτρινωπή
Περιοχή τήξεως	56-58 °C
Περιεκτικότητα	Όχι λιγότερο από 99%
Διφαινολαιθέρας	Όχι περισσότερο από 0,3%

Π-φαινυλοφαινόλη	Όχι περισσότερο από 0,1%
α-ναφθόλη	Όχι περισσότερο από 0,01%
Τέφρα θειική	Όχι περισσότερο από 0,05%

«E 232 Όρθοφαινυλοφαινολικό νάτριο

Όψη	Κόνις κρυσταλλική λευκή ή ελαφρώς κιτρινωπή
Περιοχή τήξεως της όρθοφαινυλοφαινόλης μη ανάκρυσταλλωθείσης από μονωθείσης διά όξι- νίσεως	56-58 °C μετά από ξήρανση σε ξηραντήρα θειικού οξέος
pH	Το υδατικό διάλυμα 2% πρέπει νά παρουσιάζει pH μεταξύ 11,1-11,8
Περιεκτικότητα	Όχι λιγότερο από 95% ή $C_{12}H_9ONa \cdot 4H_2O$
Διφαινυλαιθέρας	Όχι περισσότερο από 0,3%
Π-φαινυλοφαινόλη	Όχι περισσότερο από 0,1%
α-ναφθόλη	Όχι περισσότερο από 0,01%

E 233 2-(4-θειαζολύλ) βενζιμιδαζόλη (θειαβενδαζόλη)

Όψη:	Κόνις άσμος, λευκή ή σχεδόν λευκή
Περιοχή τήξεως:	296-303 °C
Περιεκτικότητα:	98 έως 101% $C_{10}H_7N_3S$ υπολογισμένο επί ανύδρου προϊό- ντος
Τέφρα θειική:	Όχι περισσότερο από 0,2%
Υγρασία:	Όχι περισσότερο από 0,5% (Karl-Fischer)
Απορρόφηση στο υπεριώδες (0,0005% p/v HCl 0,1 N):	E $\frac{1\%}{1 \text{ cm}}$ στά $302 \pm 2 \text{ nm}$ = περίπου 230 E $\frac{1\%}{1 \text{ cm}}$ στά $258 \pm 2 \text{ nm}$ = περίπου 200 E $\frac{1\%}{1 \text{ cm}}$ στά $243 \pm 2 \text{ nm}$ = περίπου 620 Σχέση $\frac{\text{άπορρόφηση στα } 241-245 \text{ nm}}{\text{άπορρόφηση στα } 300-304 \text{ nm}} = 0,47-0,53$ Σχέση $\frac{\text{άπορρόφηση στα } 256-260 \text{ nm}}{\text{άπορρόφηση στα } 300-304 \text{ nm}} = 0,14-0,18$ 10 mg/kg
Σελήγιο:	
E 236 Μυρμηκικό όξύ	
Όψη:	Υγρό διαυγές, άχρουν, λίαν διαβρωτικό, με χαρακτηρι- στική όσμική όσμή
Περιεκτικότητα:	Όχι λιγότερο από 98% CH_2O_2
Όξιτικό όξύ:	Όχι περισσότερο από 0,5%
Θειικά:	Όχι περισσότερο από 40mg/kg, εκφρασμένα σε SO_4
Θειώδη:	Διαλύσατε 25ml μυρμηκικού οξέος σε 25 ml ύδατος, προ- σθέσατε 0,1 ml διαλύματος ιωδίου 0,1 N. Το διάλυμα πρέ- πει νά διατηρήσει έναν σαφή κίτρινο χρωματισμό
Χλωριούχα:	Όχι περισσότερο από 50mg/kg εκφρασμένα σε Cl
Εϊδικό βάρος:	1.216-1.220 (20-20 °C)
Μη κτητικές ουσίες:	Όχι περισσότερο από 0,05%
Άλδεϊδες:	Ένα διάλυμα 5% ελαφρά αλκαλικό, θερμαινόμενο δέν πρέπει νά αναδύει ισχυρά όσμή ή όσμή καύσεως
Φορμυλδεΰδη:	Όχι περισσότερο από 0,1% της περιεκτικότητας σε μυρ- μηκικό όξύ, προσδιορισμένο με τήν βοήθεια χρωμοτροπι- κού οξέος
Όξαλικό όξύ:	Όχι περισσότερο του 0,5% της περιεκτικότητας σε μυρ- μηκικό όξύ, προσδιορισμένο ως όξαλικό ασβέστιο και εκ- φρασμένο σε όξαλικό όξύ

E 237 Μυρμηκικό νάτριο

Όψη:	Κόνις λευκή, κρυσταλλική
Περιεκτικότητα:	Όχι λιγότερο από 98%, NaCHO_2 έπειτα από ξήρανση επί 2 ώρες στους 105 °C
Πτητικές ουσίες:	Όχι περισσότερο από 2%, προσδιορισμένο διά ξηράνσεως επί 2 ώρες στους 105 °C
Βαθμός οξύτητας ή αλκαλικότητας:	Η εξουδετέρωση 1 g μυρμηκικού νατρίου με δείκτη φαινολοφθαλείνη δέν πρέπει να απαιτεί περισσότερο από 0,5 ml HCL 0,1 N ή NaOH 0,1 N
Άλδευδες:	Ένα διάλυμα 5% δέν πρέπει να αναδύει θερμαινόμενο ισχυρά όσμη ή όσμη καύσεως
Φορμαλδεΐδη:	Όχι περισσότερο από 0,1% της περιεκτικότητας σε μυρμηκικό νάτριο, προσδιορισμένο με τη βοήθεια χρωμοτροπικού οξέος
Όξαλικό οξύ:	Όχι περισσότερο από 0,5% της περιεκτικότητας σε μυρμηκικό νάτριο, προσδιορισμένο ως όξαλικό ασβέστιο και έκφρασμένο σε όξαλικό οξύ

E 238 Μυρμηκικό ασβέστιο

Όψη:	Κόνις λευκή, κρυσταλλική
Περιεκτικότητα:	Όχι λιγότερο από 98%, $\text{CaC}_2\text{H}_2\text{O}_4$ έπειτα από ξήρανση επί 2 ώρες στους 105 °C
Πτητικές ουσίες:	Όχι περισσότερο από 2%, προσδιορισμένο διά ξηράνσεως επί 2 ώρες στους 105 °C
Ουσίες αδιάλυτες στο ύδωρ:	Όχι περισσότερο από 0,5%
Βαθμός οξύτητας ή αλκαλικότητας:	Η εξουδετέρωση 1 g μυρμηκικού ασβεστίου παρουσία φαινολοφθαλείνης δέν πρέπει να απαιτεί περισσότερο από 0,5 ml HCL 0,1 N ή NaOH 0,1 N
Άλδευδες:	Ένα διάλυμα 5% δέν πρέπει να αναδύει κατά τη θέρμανση ισχυρά όσμη ή όσμη καύσεως
Φορμαλδεΐδη:	Όχι περισσότερο από 0,1% της περιεκτικότητας σε μυρμηκικό ασβέστιο, προσδιορισμένο με τη βοήθεια χρωμοτροπικού οξέος
Όξαλικό οξύ:	Όχι περισσότερο από 0,3% της περιεκτικότητας σε μυρμηκικό ασβέστιο προσδιορισμένο ως όξαλικό ασβέστιο και έκφρασμένο σε όξαλικό οξύ

E 239 Έξαμεθυλενοτετραμίνη

Όψη:	Κόνις κρυσταλλική, άχρους ή λευκή
Περιεκτικότητα:	Όχι λιγότερο από 99%, $\text{C}_6\text{H}_{12}\text{N}_4$
Απώλεια κατά την ξήρανση:	Όχι περισσότερο από 0,5% έπειτα από ξήρανση επί 2 ώρες υπό κενό στους 105 °C παρουσία πεντοξειδίου του φωσφόρου
Σημείο εξαχνώσεως:	Έξαχνούται στους 260 °C περίπου
Τέφρα θειική:	Όχι περισσότερο από 0,05%
Θειικά:	Όχι περισσότερο από 0,005% έκφρασμένο σε SO_4
Χλωριούχα:	Όχι περισσότερο από 0,005% έκφρασμένο σε Cl

E 249 Νιτρώδες κάλιο

Όψη:	Κόκκοι διαρρέοντες, λευκοί ή υποκίτρινοι
Περιεκτικότητα:	Όχι λιγότερο από 95% έπειτα από ξήρανση επί 4 ώρες παρουσία διοξειδίου του πυριτίου
pH (διάλυμα 5% σε ύδωρ απηλλαγμένο από διοξείδιο του άνθρακα και αμμωνία):	Όχι κατώτερο του 6,0 ούτε ανώτερο του 9,0

	E 250	Νιτρώδες νάτριο
<i>Όψη</i>		Κόνις λευκή, κρυσταλλική ή τεμάχια παρουσιάζονται κιτρινωπή χροιά
<i>Περιεκτικότητα</i>		Όχι λιγότερο από 98%, έπειτα από ξήρανση σε κενό, σε ξηραντήριο θειικού όξέος, τό υπόλοιπο πρέπει νά αποτελείται πρακτικώς έξ ολοκλήρου από νιτρικό νάτριο
<i>Υδίορ</i>		Όχι περισσότερο από 1%
	E 251	Νιτρικό νάτριο
<i>Όψη</i>		Κόνις λευκή, κρυσταλλική, ελαφρώς ύγροσκοπική
<i>Περιεκτικότητα</i>		Όχι λιγότερο από 99%, έπειτα από ξήρανση στους 105°C
<i>Πτητικές ούσιες</i>		Όχι περισσότερο από 1%, προσδιορισμένο διά ξηράνσεως στους 105°C
<i>Νιτρώδη</i>		Όχι περισσότερο από 30 mg/kg έκφρασμένα σε NaNO ₂
	E 252	Νιτρικό κάλιο
<i>Όψη</i>		Κόνις λευκή, κρυσταλλική
<i>Περιεκτικότητα</i>		Όχι λιγότερο από 99%, έπειτα από ξήρανση στους 105°C
<i>Πτητικές ούσιες</i>		Όχι περισσότερο από 1%, προσδιορισμένο διά ξηράνσεως στους 105°C
<i>Νιτρώδη</i>		Όχι περισσότερο από 30 mg/kg έκφρασμένο σε NaNO ₂
	E 260	Όξεικό όξύ⁽¹⁾
<i>Όψη</i>		Υγρό διωυγές, άχρουν
<i>Περιεκτικότητα</i>		Όχι λιγότερο από 99,4%
<i>Σημείο ζέσεως</i>		118°C υπό 760 mm τού Hg
<i>Ούσιες μή πτητικές</i>		Όχι περισσότερο από 0,005%
<i>Μυρμηκικό όξύ, μυρμηκικά άλατα και άλλες άκαθαρσιες όξειδούμενες</i>		Όχι περισσότερο από 0,2%, έκφρασμένο σε μυρμηκικό όξύ, προσδιορισμένο διά τιτλοδοτήσεως δι' ύπερμαγγανικού καλίου
	E 261	Όξεικό κάλιο
<i>Όψη</i>		Κρύσταλλοι άχροοι, διαρρέοντες
<i>Περιεκτικότητα</i>		Όχι λιγότερο από 99%, έπειτα από ξήρανση στους 200°C
<i>Μυρμηκικό όξύ, Μυρμηκικά άλατα και άλλες άκαθαρσιες όξειδούμενες</i>		Όχι περισσότερο από 0,2%, έκφρασμένο σε μυρμηκικό όξύ, προσδιορισμένο διά τιτλοδοτήσεως δι' ύπερμαγγανικού καλίου
	E 262	Λιόξεικό νάτριο⁽²⁾
<i>Όψη</i>		Κρύσταλλοι άχροοί, ή κόνις λευκή, κρυσταλλική
<i>Ούσιες αδιάλυτες στό νερό</i>		Τό ύδατικό διάλυμα 10%, πρέπει νά είναι διωυγές

(1) Τά δεδομένα άναφέρονται σε όξεικό όξύ glace. Για τα ύδατικά διαλύματα πρέπει νά υπολογίζονται οι τιμες που αντίστοιχούν στην περιεκτικότητά τους σε όξεικό όξύ glace.

(2) Δύναται νά περιεχει μια μικρή περίσσεια όξεικού όξέος ή όξεικού νατρίου.

<i>Μυρμηκικό όξύ, μυρμηκικά άλατα και άλλες άκαθαρσίες όξειδοόμενες</i>	Όχι πλέον από 0,2%, έκφρασμένο σε μυρμηκικό όξύ, προσδιορισμένο διά τιτλοδοτήσεως δι' ύπερμαγγανικού καλίου
<i>Όξεικό όξύ, όξεικό νάτριο και νερό</i>	Όχι όλιγότερο από 99,7%, συνολικά και όχι όλιγότερο από 40% σε όξεικό όξύ
<i>Όψη</i>	E 263 Όξεικό ασβέστιο Κόνις κρυσταλλική, λευκή
<i>Περιεκτικότητα</i>	Όχι όλιγότερο από 99%, μετά από ξήρανση στους 200°C
<i>Ούσιες πτητικές</i>	Όχι περισσότερο από 10,5%, προσδιορισμένο διά ξηράνσεως στους 200°C
<i>pH</i>	Τό ύδατικό διάλυμα 10%, πρέπει να παρουσιάζει ένα pH μεταξύ 7,0 και 9,0
<i>Μυρμηκικό όξύ, μυρμηκικά άλατα και άλλες άκαθαρσίες όξειδοόμενες</i>	Όχι περισσότερο από 0,2%, έκφρασμένο σε μυρμηκικό όξύ, προσδιορι- σμένο διά τιτλοδοτήσεως δι' ύπερμαγγανικού καλίου
<i>Όψη</i>	E 270 Γαλακτικό όξύ⁽¹⁾ Υγρό διαυγές, έλαφρώς πυκνόρρευστο, άχρουν ή έλαφρώς κιτρινωπό
<i>Περιεκτικότητα</i>	Όχι όλιγότερο από 80%
<i>Αιπαρά όξύ</i>	Ούδέν ίχνος προσδιορισμο
<i>Ασβέστιο</i>	Όχι περισσότερο από 0,05%
<i>Θεικά</i>	Όχι περισσότερο από 0,05%, έκφρασμένο σε SO ₄
<i>Χλωρισόχα</i>	Όχι περισσότερο από 0,02%, έκφρασμένο σε Cl
<i>Τέφρα θεική</i>	Όχι περισσότερο από 0,3%
<i>Σίδηρος</i>	Όχι περισσότερο από 20 mg/kg
<i>Βάριο</i>	Ούδέν ίχνος προσδιορισμο
<i>Όζωλικό όξύ</i>	Όχι περισσότερο από 0,15%
<i>Σιδηρόκρυσταλλικό</i>	Ούδέν ίχνος
<i>Ούσιες αναγωγικές</i>	Ούδεμία άναγωγή του φελλιγγείου ύγρου
<i>Όψη</i>	E 280 Προπιονικό όξύ⁽²⁾ Υγρό άχρουν ή έλαφρώς κιτρινωπό
<i>Περιεκτικότητα</i>	Όχι όλιγότερο από 99%
<i>Πτητικές ούσιες</i>	Όχι περισσότερο από 0,05%
<i>Αλδεΐδες</i>	Όχι περισσότερο από 0,1%, έκφρασμένο σε φορμαλδεόδη
<i>Σίδηρος</i>	Όχι περισσότερο από 30% mg/kg
<i>Όψη</i>	E 281 Προπιονικό νάτριο Κόνις κρυσταλλική, λευκή
<i>Περιεκτικότητα</i>	Όχι όλιγότερο από 99%, έπειτα από ξήρανση επί 2 ώρες στους 105°C
<i>Πτητικές ούσιες</i>	Όχι περισσότερο από 4%, προσδιορισμένο έπειτα από ξήρανση επί 2 ώρες στους 105°C

(1) Τα δεδομένα αναφέρονται σε ύδατικό διάλυμα 80-85%. Για τα ύδατικά διαλύματα με μικρότερες συγκεντρώσεις θα πρέπει να υπολογίζονται οι τιμές που αντιστοιχούν στην περιεκτικότητα τους σε γαλακτικό όξύ.

(2) Τα δεδομένα αναφέρονται στο άνωθρο προπιονικό όξύ. Για ύδατικά διαλύματα πρέπει να υπολογίζονται οι τιμές που αντιστοιχούν στην περιεκτικότητά τους σε προπιονικό όξύ.

Ουσίες αδιάλυτες στο νερό	Όχι πλέον του 0,3%
Ουσίες εύκολως οξειδούμενες	Ουδέν ίχνος
Σίδηρος	Όχι περισσότερο από 30 mg/kg

E 282

Προπιονικό ασβέστιο

Όψη	Κόνις κρυσταλλική, λευκή
Περιεκτικότητα	Όχι λιγότερο από 99%, έπειτα από ξήρανση επί 2 ώρες στους 105°C
Ουσίες πτητικές	Όχι περισσότερο από 4%, προσδιορισμένο διά ξηράνσεως επί 2 ώρες στους 105°C
Ουσίες αδιάλυτες στο νερό	Όχι περισσότερο από 0,3%
Ουσίες εύκολως οξειδούμενες	Ουδέν ίχνος
Σίδηρος	Όχι περισσότερο από 30 mg/kg

E 283 Προπιονικό κάλιο

Όψη:	Κόνις λευκή, κρυσταλλική
Περιεκτικότητα:	Όχι λιγότερο από 99% έπειτα από ξήρανση επί 2 ώρες στους 105 °C
Πτητικές ουσίες:	Όχι περισσότερο από 4% προσδιορισμένο διά ξηράνσεως επί 2 ώρες στους 105 °C
Ουσίες αδιάλυτες στο ύδωρ:	Όχι περισσότερο από 0,3%
Ουσίες εύκολα οξειδούμενες:	Ουδέν ίχνος
Σίδηρος:	Όχι περισσότερο από 30 mg/kg

E 290

Λιοξειδίο του άνθρακα

Όψη	Αέριο άχρουν
Περιεκτικότητα	Όχι λιγότερο από 99%, CO ₂ κατ' όγκον
Οξύτητα	Η διαβίβαση 915 ml του αερίου διά μέσου 50 ml ύδατος προσφάτως βρασθέντος, δέν πρέπει να αποδίδει σε αυτό οξύτητα, ως προς την ήλιανθινη, ανώτερη εκείνης 50 ml ύδατος προσφάτως βρασθέντος περιεχόντων 1 ml υδροχλωρικού οξέος (0,1 N)
Ουσίες αναγωγικές, υδρόθειο και φωσφίνη	Η διαβίβαση 915 ml αερίου διά μέσου 25 ml αντιδραστηρίου αμμωνιακού νιτρικού αργύρου περιεχόντων 3 ml αμμωνίας δέν πρέπει να προκαλεί ούτε θόλωμα, ούτε αμαύρωση αυτού του διαλύματος
Μονοξειδίο του άνθρακα	Ένα άραιό διάλυμα αίματος έπειτα υπό ανάδευση με έναν όγκο 915 ml αερίου και προσθήκη ενός μίγματος πυρογαλλόλης και ταννικού οξέος, δέν πρέπει να παρουσιάζει χρώμα ρόζ, αλλά ένα χρωματισμό γκρι συγκρίσιμο με τόν παραγόμενο με τις ίδιες συνθήκες από έναν ίσο όγκο αερίου διοξειδίου του άνθρακα παραχθέντα δι' άποσύνθεσως του οξίνου άνθρακικού νατρίου με υδροχλωρικό όξύ.

ΠΑΡΑΡΤΗΡΙΑ VΓΑΝΤΙΟΞΕΙΔΩΤΙΚΑΜΕΡΟΣ I
Αντιοξειδωτικά

Αρίθμηση Ονομασία

ΕΦΚ

E 300	I-ασκορβικό οξύ
E 301	I-ασκορβικό νάτριο
E 302	I-ασκορβικό ασβέστιο
E 303	5,6 διακετυλο-I-ασκορβικό οξύ
E 304	6-παλμιτυλο-I-ασκορβικό οξύ
E 306	Εκχύλισμα φυσικής προέλευσης, πλούσια σε τοκοφερόλη
E 307	Συνθετική άλφα-τοκοφερόλη
E 308	Συνθετική γάμμα-τοκοφερόλη
E 309	Συνθετική δέλτα-τοκοφερόλη
E 310	Γαλλικός προπυλεστεράς
E 311	Γαλλικός οκτυλεστεράς
E 312	Γαλλικός δωδεκυλεστεράς
E 320	Βουτυλοδραξινανισόλη (BHA)
E 321	Βουτυλοδραξινουλοδίο (BHT)

ΜΕΡΟΣ IIΟυσίες με αντιοξειδωτική δράση αλλά και άλλες ιδιότητες

E 220	Διοξειδίο του θείου
E 221	θειώδες νάτριο
E 222	Όξινο θειώδες νάτριο
E 223	Διθειώδες νάτριο (πυροθειώδες νάτριο)
E 224	Διθειώδες κάλιο (πυροθειώδες κάλιο)
E 226	θειώδες ασβέστιο
E 322	Δεκιθίνες

ΜΕΡΟΣ IIIΟυσίες που ενισχύουν την αντιοξειδωτική δράση άλλων ουσιών

E 270	Γαλακτικό οξύ
E 325	Φολακτικό νάτριο
E 326	Γαλακτικό κάλιο
E 327	Γαλακτικό ασβέστιο
E 330	Κιτρικό οξύ
E 331	Άλατα νατρίου του κιτρικού οξέος
E 332	Άλατα καλίου του κιτρικού οξέος
E 333	Άλατα ασβεστίου του κιτρικού οξέος
E 334	Τρυγικό οξύ
E 335	Άλατα νατρίου του τρυγικού οξέος
E 336	Άλατα καλίου του τρυγικού οξέος
E 337	Τρυγικό καλιονάτριο
E 338	Ορθοφωφορικό οξύ
E 339	Άλατα νατρίου του ορθοφωφορικού οξέος
E 340	Άλατα καλίου του ορθοφωφορικού οξέος
E 341	Άλατα ασβεστίου του ορθοφωφορικού οξέος
E 372	Κιτρικοί εστέρες των μονο-και διγλυκεριδίων των εδωδιμών λιπαρών οξέων

ΜΕΡΟΣ IVΟυσίες για την διάλυση ή αραίωση των ουσιών του περιλαμβόνονται στα μέρη I-IIIΟνομασία

1. Ήρθε πύσιμο, νερό απιονισμένο, νερό αποσταγμένο
2. Εδώδιμα λάδια
3. Εδώδιμα λίπη
4. Αιθυλική αλκοόλη
5. Γλυκερίνη
6. Σορβίτης
7. Προπυλενο-γλυκόλη (1,2 Προπανοδιόλη)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VII

ΕΙΔΙΚΑ ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΚΑΘΑΡΟΤΗΤΟΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΟΥΣΙΕΣ ΠΟΥ ΕΧΟΥΝ ΑΝΤΙΟΞΕΙΔΩΤΙΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΚΑΙ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΟΥΝΤΑΙ ΣΤΑ ΤΡΟΦΙΜΑ

Γενικές παρατηρήσεις

- α) Πλήν αντιθέτου υποδείξεως, οι ποσότητες και τα εκατοστιαία ποσοστά υπολογίζονται κατά βάρος επί ανύδρου προϊόντος.
- β) Όταν το υπό συζήτηση προϊόν δεν είναι έξαρχη, άνυδρο και τίθεται θέμα πτητικών υλών, αυτές περιλαμβάνουν, σημειωτέον, όλο το νερό συμπεριλαμβανομένου και του κρυσταλλικού τοιούτου.
- γ) Όταν δεν καθορίζονται η θερμοκρασία και η διάρκεια της ξηράνσεως, αυτές πρέπει να νοούνται μέχρι λήψεως σταθερού βάρους και σε θερμοκρασία 105° C.
- δ) Όταν η έρμηνεία των κριτηρίων που καθορίζονται κατωτέρω απαιτεί τον όρισμό μερικών τεχνικών δεδομένων ως επί παραδείγματι του κενού, πρέπει να αναφερόμεθα στις μεθόδους ανάλυσεως που θεσπίζονται σε εφαρμογή του άρθρου 5 παράγραφος 2 της οδηγίας που αφορά τα αντιοξειδωτικά.
- ε) Όταν υποδεικνύεται η συγκέντρωση ενός διαλύματος, αυτή πρέπει να νοείται ως μάζα/όγκος, πλήν αντιθέτου υποδείξεως.
- ς) Οι θερμοκρασίες αναφέρονται πάντοτε σε βαθμούς Κελσίου.
- η) Τα ειδικά κριτήρια καθαρότητας τα εφαρμοζόμενα στις ουσίες E 220 έως E 224, E 226 και E 270 καθορίζονται στην οδηγία 65/66/ΕΟΚ.
- θ) Τα ειδικά κριτήρια καθαρότητας τα εφαρμοζόμενα στη σαρβιτολη, τη γλυκερινη και την ουσία E 472 ζ) καθορίζονται στην οδηγία 78/663/ΕΟΚ.

E 300 - L-άσκορβικό όξύ

Χημική περιγραφή	(+)-L-άσκορβικό όξύ, 3-οξο-L-γουλοφουρανολακτόνη C ₆ H ₈ O ₆ .
Όψη	Κόνις κρυσταλλική, λευκή ή ελαφρώς κιτρινωπή.
Περιοχή τήξεως	189° - 193° C με μικρά αποσύνθεση.
Περιεκτικότητα	Όχι λιγότερο από 99% C ₆ H ₈ O ₆ επί ουσίας απηλλαγμένης πτητικών υλών.
Ειδική στροφική ικανότητα	[α] _D ²⁰ = + 20,5° έως + 21,5° (C = 10% σε νερό).
Πτητικές ύλες	Όχι περισσότερο από 0,4%, προσδιορισμένο διά ξηράνσεως επί 24 ώρες σε θερμοκρασία περιβάλλοντος, σε ξηραντήρα θετικού όξεως ή φωσφορικού ανυδρίτου.
pH	2,4 έως 2,8 σε υδατικό διάλυμα 2%.

E 301 - L-άσκορβικό νάτριο

Χημική περιγραφή	Άλας νατρίου του (+)-L-άσκορβικού όξεως, ένολικο νάτριο της 3-οξο-L-γουλοφουρανολακτόνης, C ₆ H ₇ O ₆ Na.
------------------	--

Όψη	Κόνις κρυσταλλική ή ελαφρώς κιτρινωπή.
Περικτικότητα	Όχι λιγότερο από 99% $C_6H_7O_6Na$ επί ουσίας απηλλαγμένης πτητικών υλών.
Ειδική στροφοική ικανότητα	$[\alpha]_D^{20} = +103^\circ$ έως $+106^\circ$ ($C = 5\%$ σε νερό).
Πτητικές ύλες	Όχι περισσότερο από 0,3% προσδιορισμένο διά ξηράνσεως επί 24 ώρες σε θερμοκρασία περιβάλλοντος, σε ξηραντήρα θειικού οξέος ή φωσφορικού ανυδρίτου.
pH	6,0 έως 8,0 εντός οδατικού διαλύματος 10%.

E 302 — L-άσκορβικό ασθένιο

Χημική περιγραφή	Άλας ασθένιου του (+)-L-άσκορβικού οξέος, $(C_6H_7O_6)_2Ca \times 2H_2O$.
Όψη	Κόνις κρυσταλλική λευκή ή πολύ ελαφρά τεφρά.
Περικτικότητα	Όχι λιγότερο από 99% $(C_6H_7O_6)_2Ca \times 2H_2O$ επί ουσίας απηλλαγμένης πτητικών υλών έπειτα από ξήρανση επί 24 ώρες σε θερμοκρασία περιβάλλοντος, σε ξηραντήρα θειικού οξέος ή φωσφορικού ανυδρίτου.
Ειδική στροφοική ικανότητα	$[\alpha]_D^{20} = +95^\circ$ έως $+97^\circ$ ($C = 5\%$ σε νερό).
Πτητικές ύλες	Όχι περισσότερο από 0,3% (¹), προσδιορισμένο διά ξηράνσεως επί 24 ώρες σε θερμοκρασία περιβάλλοντος, σε ξηραντήρα θειικού οξέος ή φωσφορικού ανυδρίτου.
pH	6,0 έως 7,5 σε οδατικό διάλυμα 10%.

E 303 — διακετυλο-5,6-L-άσκορβικό όξύ

Χημική περιγραφή	Διοξικός έστέρας του άσκορβικού οξέος, παράγωγος του (+)-L-άσκορβικού οξέος, $C_{10}H_{12}O_8$.
Όψη	Κόνις κρυσταλλική, λευκή ή ελαφρώς κιτρινωπή.
Περιοχή τήξεως	155 - 158 °C
Περικτικότητα	Όχι λιγότερο από 99% $C_{10}H_{12}O_8$ επί ουσίας απηλλαγμένης πτητικών υλών.
Ειδική στροφοική ικανότητα	$[\alpha]_D^{20} = -77^\circ$ έως -79° ($C = 2\%$ σε μεθανόλη).
Πτητικές ύλες	Όχι περισσότερο από 1% προσδιορισμένο διά ξηράνσεως επί 24 ώρες σε θερμοκρασία περιβάλλοντος, σε ξηραντήρα θειικού οξέος ή φωσφορικού ανυδρίτου.
Τέσρα θειική	Όχι περισσότερο από 0,1% της ουσίας, απηλλαγμένης πτητικών υλών, έπειτα από αποτέφρωση στους 800 ± 25 °C

E 304 — παλμιτυλο-6-I-άσκορβικό όξύ

Χημική περιγραφή	Παλμιτικός έστέρας του άσκορβικού οξέος, παράγωγο του (+)-L-άσκορβικού οξέος, παλμιτικός έστέρας του L-άσκορβικού οξέος, 6-0-παλμιτυλο-3-οξο-L-γαλοφουρανολακτόνη, $C_{44}H_{76}O_7$.
------------------	--

Όψη	Κόνις άχνώδης, λευκή ή λευκοκιτρινωπή ή κρύσταλλοι λευκοκιτρινοί.
Περμετικότητα	Όχι λιγότερο από 98% $C_{22}H_{36}O_2$ επί ουσίας άπηλλαγμένης πτητικών ύλων.
Περιορή τήξεως	111-113°C (μετάβαση σε πυκνορρευστη μορφή χωρίς σαφή τήξη).
Ειδική ατμοσφαιρική ικανότητα	Όχι περισσότερο από 1% προσδιορισμένο δια ξηράνσεως επί 24 ώρες, σε ξηραντήρα θειικού όξεως ή φωσφορικού άνυδρίτου.
Πτητικές ύλες	Όχι περισσότερο από 1% προσδιορισμένο δια ξηράνσεως επί 24 ώρες σε θερμοκρασία περιβάλλοντος, σε ξηραντήρα θειικού όξεως ή φωσφορικού άνυδρίτου.
Τεφρα θειική	Όχι περισσότερο από 0,2% επί ουσίας άπηλλαγμένης πτητικών ύλων, έπειτα από άποτέφρωση στους $800 \pm 25^\circ C$.

E. 306 — έκχυλίσματα φυσικής προέλευσεως πλούσια σε τοκοφερόλες

Χημική περιγραφή	Συμπικνωμένο μίγμα τοκοφερολών που έχει καρυληφθεί από θρώσιμα φυτικά έλαια ή όποικροϊόντα τους.
Όψη	Έλαιο πυκνόρρευστο, διαυγές, έρυθροκάστανο έως έρυθρό.
Περμετικότητα	Όχι λιγότερο από 34% τοκοφερόλες συνολικώς(1).
Ειδικό βάρος d_4^{20}	Όχι κατώτερο από 0,928 και όχι άνωτερο από 0,951(1).
Έρωθθηρα λιπαρά όξέα	Όχι περισσότερα από 3% εκφρισμένο σε ελαϊκό όξύ(1).

I. 307 — έλαια - τοκοφερόλη, συνθετική

Χημική περιγραφή	Συνθετική dl- α-τοκοφερόλη, 2, 5, 7, 8-τετραμέθυλο-2-(4', 8', 12'-τριμεθυλοτριδεκυλο)-6-χρωμανόλη, $C_{29}H_{50}O_2$.
Όψη	Έλαιο πυκνορρευστο, διαυγές, ελαφρώς κίτρινο, μετατρέπόμενο σε σκοτεινότερο δια έκθέσεως στον άέρα ή τό φώς.
Περμετικότητα	Όχι λιγότερο από 96% $C_{29}H_{50}O_2$ (1).
Μετρητής διαθλάσεως n_D^{20}	Όχι κατώτερος από 1,503 και όχι άνωτερος από 1,507(1).
Ειδικό βάρος d_4^{20}	Όχι κατώτερο από 0,947 και όχι άνωτέρω από 0,958(1).
Ειδική απορρόφηση E σε ιθανόλη $\frac{1\%}{1\text{ cm}}$	Απορρόφηση στα 292 nm: $E_{1\%}^{1\text{cm}}$ (292 nm): όχι λιγότερο από 72 και όχι περισσότερο από 76. Απορρόφηση στα 255 nm: $E_{1\%}^{1\text{cm}}$ (255 nm): όχι λιγότερο από 6,0 και όχι περισσότερο από 8,0.
Τεφρα θειική	Όχι περισσότερο από 0,1% έπειτα από άποτέφρωση στους $800 \pm 25^\circ C$ (1)

Ε 308 — γ-τοκοφερόλη συνθετική

<i>Χημική Περιγραφή</i>	DI-γ-τοκοφερόλη συνθετική, 2, 7, 8-τριμεθυλο-2-(4', 8' 12'-τριμεθυλοτριδεκύλο)-6-χρωμανόλη, C ₂₈ H ₄₆ O ₂ .
<i>Όψη</i>	Έλαιο πυκνόρρευστο, διαυγές, ελαφρώς κίτρινο, μετατρέπομενο σε σκοτεινότερο διά έκθεσως στον αέρα ή τó φώς.
<i>Περιεκτικότητα</i>	Όχι λιγότερο από 97% C ₂₈ H ₄₆ O ₂ (¹).
<i>Δείκτης διαθλάσεως n_D²⁰</i>	Όχι κατώτερος από 1,503 και όχι ανώτερος από 1,507(¹).
<i>Είδικό βάρος d₄²⁰</i>	Όχι κατώτερο από 0,948 και όχι ανώτερο από 0,959(¹).
<i>Ειδική απορρόφηση E₁^{1%} / 1 cm σε αιθανόλη</i>	Απορρόφηση στα 298 nm: E ₁ ^{1%} / 1 cm (298 nm): όχι ολιγότερο από 91 και όχι περισσότερο από 97. Απορρόφηση στα 257 nm: E ₁ ^{1%} / 1 cm (257 nm): όχι ολιγότερο από 5,0 και όχι περισσότερο από 8,0.
<i>Τέτρα θεική</i>	Όχι περισσότερο από 1% έπειτα από απότέφρωση στους 800 ± 25 °C(¹).

Ε 309 — δ - τοκοφερόλη συνθετική

<i>Χημική περιγραφή</i>	DI-δ-τοκοφερόλη συνθετική, 2-8-διμεθυλο-2-(4', 8', 12'-τριμεθυλοτριδεκύλο)-6-χρωμανόλη, C ₂₈ H ₄₆ O ₂ .
<i>Όψη</i>	Έλαιο πυκνόρρευστο, διαυγές, ελαφρώς κίτρινο ή πορτοκαλόχρουν, μετατρέπομενο σε σκοτεινότερο διά έκθεσως στον αέρα ή τó φώς.
<i>Περιεκτικότητα</i>	Όχι λιγότερο από 97% C ₂₈ H ₄₆ O ₂ (¹).
<i>Δείκτης διαθλάσεως n_D²⁰</i>	Όχι κατώτερος από 1,500 και όχι ανώτερος από 1,504(¹).
<i>Είδικό βάρος d₄²⁰</i>	Όχι κατώτερο από 0,952 και όχι ανώτερο από 0,962(¹).
<i>Ειδική απορρόφηση E₁^{1%} / 1 cm σε αιθανόλη</i>	Απορρόφηση στα 298 nm: E ₁ ^{1%} / 1 cm (298 nm): όχι λιγότερο από 89 και όχι περισσότερο από 95. Απορρόφηση στα 257 nm: E ₁ ^{1%} / 1 cm (257 nm): όχι λιγότερο από 3,0 και όχι περισσότερο από 6,0.
<i>Τέτρα θεική</i>	Όχι περισσότερο από 0,1% έπειτα από απότέφρωση στους 800 ± 25 °C(¹).

Ε 310 — γαλλικός προπιλεστέρας

<i>Χημική περιγραφή</i>	Γαλλικός προπιλεστέρας, η-προπιλικός έστερας του 3,4,5-τριδροξυβενζοϊκού άξωος, C ₁₀ H ₁₂ O ₅ .
<i>Όψη</i>	Κόνις κρύσταλλική, λευκή έως λευκοκίτρινη.

Περιεκτικότητα	Όχι λιγότερο από 99% $C_{10}H_{12}O_5$ επί ουσίας άηλλαγμένης πτητικών υλών.
Περιοχή τήξεως	146 - 150 °C έπειτα από ξήρανση στους 110°C επί 4 ώρες.
Ειδική απορρόφηση $E_{1\%}^{1\text{cm}}$ σε αιθανόλη	Απορρόφηση στα 275 nm $E_{1\%}^{1\text{cm}}$ (275 nm): όχι λιγότερο από 485 και όχι περισσότερο από 505.
Πτητικές ύλες	Όχι περισσότερο από 1,0% προσδιορισμένο έπειτα από ξήρανση στους 110 °C επί 4 ώρες.
Τέφρα θειική	Όχι περισσότερο από 0,05% επί ουσίας άηλλαγμένης πτητικών υλών, έπειτα από άποτέφρωση στους 800 ± 25 °C.
Ελεύθερα όξεία	Όχι περισσότερα από 0,5% έκφρασμένο σε γαλλικό όξύ (8,506 mg γαλλικού όξέος αντίστοιχούντων σε 1 ml ύδροξειδίου του νατρίου 0,05 N).
Όργανοχλωμοϋχα παράγωγα	Όχι περισσότερα από 100 mg/kg έκφρασμένα σε χλώριο.

E 311 – γαλλικός όκτυλεστέρας

Χημική περιγραφή	Γαλλικός όκτυλεστέρας, έστερας n-όκτυλικός του 3,4,5-τριυδροξυβενζοϊκού όξέος, $C_{15}H_{22}O_5$.
Όψη	Κόνις κρυσταλλική λευκή λίαν έλαφρώς κιτρινίζουσα.
Περιοχή τήξεως	99 - 102,5 °C έπειτα από ξήρανση στους 90 °C επί 6 ώρες.
Περιεκτικότητα	Όχι λιγότερο από 98,5% $C_{15}H_{22}O_5$ επί ουσίας άηλλαγμένης πτητικών υλών.
Ειδική απορρόφηση $E_{1\%}^{1\text{cm}}$ σε αιθανόλη	Μεγίστη απορρόφηση στα 275 nm $E_{1\%}^{1\text{cm}}$ (275 nm): όχι λιγότερο από 375 και όχι περισσότερο από 390.
Πτητικές ύλες	Όχι περισσότερο από 0,5 προσδιορισμένο διά ξηράνσεως στους 90 °C επί 6 ώρες.
Τέφρα θειική	Όχι περισσότερο από 0,05% επί ουσίας άηλλαγμένης πτητικών υλών, έπειτα από άποτέφρωση στους 800 ± 25 °C.
Ελεύθερα όξεία	Όχι περισσότερο από 0,5% έκφρασμένο σε γαλλικό όξύ (8,506 mg γαλλικού όξέος αντίστοιχούντων σε 1 ml ύδροξειδίου του νατρίου 0,05 N).
Όργανοχλωμοϋχα παράγωγα	Όχι περισσότερο από 100 mg/kg έκφρασμένα σε χλώριο.

E 312 – γαλλικός δωδεκυλεστέρας

Χημική περιγραφή	Γαλλικός δωδεκυλεστέρας, γαλλικός λαυριλεστέρας, n-δωδεκυλικός έστερας του 3,4,5-τριυδροξυβενζοϊκού όξέος, $C_{19}H_{30}O_5$.
Όψη	Κόνις κρυσταλλική λευκή έως λευκοκιτρίνη.
Περιοχή τήξεως	95 έως 98 °C έπειτα από ξήρανση στους 90 °C επί 6 ώρες.
Περιεκτικότητα	Όχι λιγότερο από 98,5% $C_{19}H_{30}O_5$ επί ουσίας άηλλαγμένης πτητικών υλών.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ (ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ)

<i>Ειδική απορρόφηση E</i> <i>σε αιθανόλη</i>	$\frac{I''}{I}$ <i>1 cm</i>	Απορρόφηση στα 276 nm: $E_{1\%}^{1\text{cm}}$ (275 nm): όχι λιγότερο από 300 και περισσότερο από 325.
<i>Πηκτικές ύλες</i>		Όχι περισσότερο από 0,5% προσδιορισμένο διά ξηράνσεως στους 90 °C επί 6 ώρες.
<i>Τέφρα θειική</i>		Όχι περισσότερο από 0,05% επί ουσίας άηλλαγμένης πηκτικών ύλων, έπειτα από αποτέφρωση στους 800 ± 25 °C.
<i>Ελεύθερα όξέα</i>		Όχι περισσότερο από 0,05% εκφρασμένο σε γαλλικό όξύ (8,056 mg γαλλικού όξeos αντίστοιχούντων σε 1 ml ύδροξειδίου του νατρίου, 0,05 N).
<i>Όργανοχλωρισόχα παράγωγα</i>		Όχι περισσότερο από 100 mg/kg εκφρασμένα σε χλώριο.

E 320 – βουτυλοδδροξυανισόλη (ΒΗΑ)

<i>Χημική περιγραφή</i>	Μίγμα από 3 και 2-tert-βουτυλο-4-υδροξυανισόλη, 2 και 3-tert-βουτυλο-4-μεθοξυανισόλη, C ₁₁ H ₁₆ O ₂ .	
<i>Όψη</i>	Κόνις ή εύμεγθείς κρύσταλλοι κηρώδους εμφάνισεως, λευκοί έως έλαφρώς κιτρινίζοντες με έλαφρά άρωματική όσμη.	
<i>Περιεκτικότητα</i>	Όχι λιγότερο από 98,5% C ₁₁ H ₁₆ O ₂ και όχι λιγότερο από 85% από τό ίσομερές 3-τετρα-βουτυλο-4-υδροξυανισόλη(1).	
<i>Ειδική απορρόφηση E</i> <i>σε αιθανόλη</i>	$\frac{I''}{I}$ <i>1 cm</i>	Απορρόφηση στα 290 nm: $E_{1\%}^{1\text{cm}}$ (290 nm): όχι λιγότερο από 190 και όχι περισσότερο από 210. Απορρόφηση στα 228 nm: $E_{1\%}^{1\text{cm}}$ (228 nm): όχι λιγότερο από 326 και όχι περισσότερο από 345.
<i>Περιεκτικότητα σε 4-υδροξυανισόλη</i>		Όχι περισσότερο από 0,5%.
<i>Τέφρα θειική</i>		Όχι περισσότερο από 0,05% έπειτα από αποτέφρωση στους 280 ± 25 °C(1).

E 321 – βουτυλοδδροξυτολοϊόλιο (ΒΗΤ)

<i>Χημική περιγραφή</i>	2,6-tert-βουτυλο-1-κρεζόλη, 4-μεθυλο-2,6-δι-tert-βούτυλο φαινόλη, C ₁₅ H ₂₄ O.	
<i>Όψη</i>	Προϊόν κρυσταλλικό ή κρύσταλλοι άποκονιούμενοι, λευκοί.	
<i>Περιεκτικότητα</i>	Όχι λιγότερο από 99% C ₁₅ H ₂₄ O.	
<i>Περιοχή τήξεως</i>	69 - 70 °C	
<i>Ειδική απορρόφηση E</i> <i>σε αιθανόλη</i>	$\frac{I''}{I}$ <i>1 cm</i>	Απορρόφηση στα 278 nm: $E_{1\%}^{1\text{cm}}$ (278 nm): όχι λιγότερο από 81 και όχι περισσότερο από 88.
<i>Τέφρα θειική</i>		Όχι περισσότερο από 0,005%. έπειτα από αποτέφρωση στους 800 ± 25 °C(1).

Ε. 322 – λεκιθίνες

<i>Χημική περιγραφή</i>	Οι λεκιθίνες είναι μίγματα ή κλάσματα φωσφατιδίων λαμβανόμενα διά φυσικών μεθόδων από θρώσιμες ουσίες, ζωικές ή φυτικές. Οι λεκιθίνες μπορούν να έχουν ελαφρώς λευκανθεί σε υδατικό περιβάλλον, με άξονο υδροφόρο. Η όξείδωσή αυτή δεν μπορεί να μεταβάλει χημικώς τα φωσφατίδια των λεκιθινών.
<i>Όψη</i>	Ρυτιστό ή ήμυρτιστό, ποκνόρριεστο ή κόνις, χρώματος καστανού.
<i>Περικτικότητα</i>	Όχι λιγότερο από 60% ούσιων υδαλύτων στην άκετόνη ⁽¹⁾ .
<i>Πηκτικές ήλες</i>	Όχι περισσότερο από 2% προσδιορισμένο διά ξηράνσεως στους 105 °C επί 1 ώρα ⁽¹⁾ .
<i>Ουσίες αδιάλυτες στο τολουόλιο</i>	Όχι περισσότερο από 0,3% ⁽¹⁾ .
<i>Αριθμός όξεων</i>	Όχι περισσότερο από 35 mg υδροξειδίου του καλίου ανά γραμμάριο ⁽¹⁾ .
<i>Αριθμός υπεροξειδίων</i>	Κατώτερος ή ίσος του 10, έκφρασμένος σε χιλιοστοισοδόναμα ανά χιλιογράμμο.

Ε. 325 – γαλακτικό νάτριο

<i>Χημική περιγραφή</i>	Άλις νατρίου του γαλακτικού όξεος, $C_3H_5O_2Na$
<i>Όψη</i>	Μάζα λευκή, ύγροσκοπική, των διαλυμάτων της παρουσιάζομένων σχεδόν άχρωον και άοσμον.
<i>Περιγραφή</i>	Το προϊόν παρουσιάζεται συνήθως στο εμπόριο υπό μορφή υδατικού διαλύματος περιέχοντος 50 έως 80% (μάζα μάζα) ανυδρο γαλακτικού νατρίου.
<i>Περικτικότητα</i>	Όχι λιγότερο από 98% $C_3H_5O_2Na$ της ξηράς ουσίας.
<i>Όξείτητα</i>	Όχι περισσότερο από 0,5% της ξηράς ουσίας, έκφρασμένο σε γαλακτικό όξύ.
<i>Οξείτες αναγωγικές</i>	Οξείμια αναγωγή του φελλγγείου όγρου.

Ε. 326 – γαλακτικό κάλιο

<i>Χημική περιγραφή</i>	Άλις καλίου του γαλακτικού όξεος, $C_3H_5O_2K$
<i>Περιγραφή</i>	Το προϊόν παρουσιάζεται συνήθως στο εμπόριο με μορφή υδατικού διαλύματος, ελαφρώς σιροπιώδους, διαυγούς, σχεδόν άοσμον με περιεχόμενον 60% (μάζα μάζα) ανυδρο γαλακτικό κάλιο.
<i>Περικτικότητα</i>	Όχι λιγότερο από 98% $C_3H_5O_2K$ έπειτα από ξηράνση.
<i>Όξείτητα</i>	Όχι περισσότερο από 0,5% της ξηράς ουσίας έκφρασμένο σε γαλακτικό όξύ.
<i>Αναγωγικές ουσίες</i>	Οξείμια αναγωγή του φελλγγείου όγρου.

⁽¹⁾ Οι τιμές περιεκτικότητας ούσιων υδαλύτων στο τον προσδιορισμό είναι:

E 327 - γαλακτικό ασβέστιο

<i>Χημική περιγραφή</i>	Άλας ασβεστίου του γαλακτικού οξέος, διγαλακτικό ασβέστιο $(C_3H_5O_2)_2Ca$. Αναφέρεται ομοίως στο εμπόριο υπό μορφής ενυδρες (1,3 ή 4,5 μόρια ύδατος).
<i>Όψη</i>	Κόνις κρυσταλλική ή κόκκοι λευκοί σχεδόν άοσμοι.
<i>Περιεκτικότητα</i>	Όχι λιγότερο από 98% $(C_3H_5O_2)_2Ca$ επί ουσίας άπηλλαγμένης πτητικών υλών.
<i>Πτητικές ύλες</i>	Προσδιορισμένες δι' ξήρανσως στους 120 °C επί 4 ώρες: — άνυδρο: όχι περισσότερο από 3%, — με ένα μόριο ύδατος: όχι περισσότερο από 8%, — με τρία μόρια ύδατος: όχι περισσότερο από 20%, — με 4,5 μόρια ύδατος: όχι περισσότερα από 27%.
<i>Οξύτητα</i>	Όχι περισσότερο από 0,5% της ξηράς ουσίας, εκφρασμένο σε γαλακτικό όξύ.
<i>Φθοριούχα</i>	Όχι περισσότερο από 30 mg/kg εκφρασμένα σε φθόριο.
<i>Αναγωγικές ουσίες</i>	Ουδενμία αναγωγή του φελιγγείου ύγρου.

E 330 - κιτρικό όξύ

<i>Χημική περιγραφή</i>	2-όδροξυ-1, 2, 3-προπανο-τρίκαρβονικό όξύ, $C_6H_8O_7$. Αναφέρεται στο εμπόριο ύπο μορφή άνυδρη ή με ένα μόριο ύδατος.
<i>Όψη</i>	Στερεό κρυσταλλικό άχρουν ή φωτοδιαχέον, ή κόνις λευκή κρυσταλλική.
<i>Περιεκτικότητα</i>	Όχι λιγότερο από 99,5% $C_6H_8O_7$ έπειτα από ξήρανση.
<i>Πτητικές ύλες</i>	Άνυδρο: όχι περισσότερο από 0,5%, Μονοένυδρο: όχι περισσότερο από 8,8%.
<i>Όξυλικά</i>	Όχι περισσότερο από 0,05% εκφρασμένο σε όξυλικά όξύ, έπειτα από ξήρανση.
<i>Τέφρα θειική</i>	Όχι περισσότερο από 0,05% της ξηράς ουσίας έπειτα από άποτέφρωση στους 800 ± 25 °C.
<i>Δοκιμασία θειικού όξέος</i>	1 g δείγματος διαλελυμένο σε 10 ml θειικού όξέος 95% και θερμανθέν επί 60 min στους 90 °C δέν παρουσιάζει χρωματισμό πύο σκοτεινό από ένα διάλυμα περιέχον 0,5 μέρη διαλύματος $CoCl_2 \times 6H_2O$ (59,5 mg/ml) και 4,5 μέρη διαλύματος $FeCl_3 \times 6H_2O$ (45,0 mg/ml).

E 331 - άλατα νατρίου του κιτρικού όξέος*1) Κιτρικό μονονάτριο*

<i>Χημική περιγραφή</i>	Μονονάτριο άλας του κιτρικού όξέος, $C_6H_7O_7Na$, με μορφή άνυδρη ή μονοένυδρη.
<i>Όψη</i>	Κόνις λευκή κρυσταλλική ή κρύσταλλοι άχρσοι.
<i>Περιεκτικότητα</i>	Όχι λιγότερο από 99% $C_6H_7O_7Na$ επί ουσίας άπηλλαγμένης πτητικών υλών.

<i>Πτητικές ύλες</i>	Προσδιορισμένες έπειτα από ξήρανση στους 120 °C επί 2 ώρες: — άνυδρο: όχι περισσότερο από 1,0% — μονοένυδρο: όχι περισσότερο από 8,8%
<i>Όξαλικά</i>	Όχι περισσότερο από 0,05% εκφρασμένο σε όξαλικό δξύ.
<i>pH</i>	Προσδιορισμένο σε διάλυμα 1%, όχι λιγότερο από 3,5 και όχι περισσότερο από 3,8.
<i>ii) Κιτρικό δινάτριο</i>	
<i>Χημική περιγραφή</i>	Δινάτριο άλας του κιτρικού όξέος με 1,5 μόριο ύδατος $C_6H_5O_7HNa_2 \times 1,5 H_2O$
<i>Όψη</i>	Κόνις λευκή κρυσταλλική ή κρύσταλλοι άχροοι.
<i>Περιεκτικότητα</i>	Όχι λιγότερο από 99% $C_6H_5O_7HNa_2$ επί ούσιος άπηλλαγμένης πτητικών ύλων.
<i>Πτητικές ύλες</i>	Προσδιορισμένες έπειτα από ξήρανση στους 180 °C επί 2 ώρες όχι περισσότερο από 13%.
<i>Όξαλικά</i>	Όχι περισσότερο από 0,05% εκφρασμένο σε όξαλικό δξύ.
<i>pH</i>	Προσδιορισμένο σε διάλυμα 1% όχι λιγότερο από 4,9 και όχι περισσότερο από 5,2.

iii) Κιτρικό τρινάτριο

<i>Χημική περιγραφή</i>	Τρινάτριο άλας του κιτρικού όξέος υπό μορφή άνυδρη, διένυδρη ή πενταένυδρη, $C_6H_5O_7Na_3$.
<i>Όψη</i>	Κόνις λευκή κρυσταλλική ή κρύσταλλοι άχροοι.
<i>Περιεκτικότητα</i>	Όχι λιγότερο από 99% $C_6H_5O_7Na_3$ επί ούσιος άπηλλαγμένης πτητικών ύλων.
<i>Πτητικές ύλες</i>	Προσδιορισμένες έπειτα από ξήρανση στους 180 °C επί 2 ώρες: — άνυδρο: όχι περισσότερο από 1,0% — διένυδρο: όχι περισσότερο από 13,5% — πενταένυδρο: όχι περισσότερο από 30,3%
<i>Όξαλικά</i>	Όχι περισσότερο από 0,05% εκφρασμένο σε όξαλικό δξύ.
<i>pH</i>	Προσδιορισμένο σε διάλυμα 1%, όχι λιγότερο από 7,0 και όχι περισσότερο από 9,0.

Ε 332 - άλατα καλίου του κιτρικού όξέος*i) Κιτρικό μονοκάλιο*

<i>Χημική περιγραφή</i>	Μονοκάλιο άλας του κιτρικού όξέος, $C_6H_5O_7H_2K$.
-------------------------	--

<i>Περιγραφή</i>	Άμορφοι κόκκοι, λευκοί, υγροσκοπικοί ή κρύσταλλοι διαφανείς.
<i>Περιεκτικότητα</i>	Όχι λιγότερο από 99% $C_6H_5O_2H_2K$ επί ουσίας απηλλαγμένης πτητικών υλών.
<i>Πτητικές ύλες</i>	Όχι περισσότερο από 1%, προσδιορισμένο έπειτα από ξήρανση στους 120 °C επί 4 ώρες.
<i>Όξαλικά</i>	Όχι περισσότερο από 0,05%, εκφρασμένο σε όξαλικά όξι.
<i>pH</i>	Προσδιορισμένο σε διάλυμα 1%, όχι λιγότερο από 3,5 και όχι περισσότερο από 3,8.

ii. Κιτρικό τρικάλιο

<i>Χημική περιγραφή</i>	Τρικάλιο ήλας μονοένυδρο του κιτρικού όξεος, $C_6H_5O_7K_3 \times H_2O$
<i>Περιγραφή</i>	Άμορφοι κόκκοι, λευκοί, υγροσκοπικοί, ή κρύσταλλοι διαφανείς.
<i>Περιεκτικότητα</i>	Όχι λιγότερο από 99% $C_6H_5O_7K_3$ επί ουσίας απηλλαγμένης πτητικών υλών.
<i>Πτητικές ύλες</i>	Όχι περισσότερο από 6%, προσδιορισμένο διά ξηράνσεως στους 180 °C επί 4 ώρες.
<i>Όξαλικά</i>	Όχι περισσότερο από 0,05%, εκφρασμένο σε όξαλικά όξι.
<i>pH</i>	Προσδιορισμένο σε διάλυμα 1%, όχι λιγότερο από 7,0 και όχι περισσότερο από 9,0.

E 333 – κιτρικά άλατα ασβεστίου

i. Κιτρικό μονοσθέντιο

<i>Χημική περιγραφή</i>	Μονοσθέντιο μονοένυδρο ήλας του κιτρικού όξεος, $(C_6H_5O_7)_2H_4Ca \times H_2O$.
<i>Όψη</i>	Κόνις λεπτή, λευκή.
<i>Περιεκτικότητα</i>	Όχι λιγότερο από 97,5% $(C_6H_5O_7)_2H_4Ca$ επί ουσίας απηλλαγμένης πτητικών υλών.
<i>Πτητικές ύλες</i>	Όχι περισσότερο από 7%, προσδιορισμένο διά ξηράνσεως στους 120 °C επί 4 ώρες.
<i>Ανθρακικά</i>	Η διάλυση ενός γραμμαρίου κιτρικού ασβεστίου σε 10 ml υδροχλωρικού όξεος 2 N δέν πρέπει να εκλύει παρά μόνο μερικές μεμοσωμένες φυσαλίδες.
<i>Όξαλικά</i>	Όχι περισσότερο από 0,05%, εκφρασμένο σε όξαλικά όξι.
<i>Φθόριοσζα</i>	Όχι περισσότερο από 30 mg/kg εκφρασμένο σε φθόριο.

ii. Κιτρικό διασθέντιο

<i>Χημική περιγραφή</i>	Διασθέντιο τριένυδρο ήλας του κιτρικού όξεος, $C_6H_5O_7)_2H_2Ca_2 \times 3H_2O$.
-------------------------	--

Όψη	Κόνις λευκή, λεπτή.
Πυρεκτικότητα	Όχι λιγότερο από 97,5%, $(C_6H_6O_2)_2H_2Ca_2$ επί ουσίας απηλλαγμένης πτητικών υλών.
Πτητικές ύλες	Όχι περισσότερο από 20%, προσδιορισμένο διά ξηράνσεως στους 120 °C επί 4 ώρες.
Ανθρακικά	Η διάλυση ενός γραμμαρίου κιτρικού ασβεστίου σε 10 ml υδροχλωρικού οξέος 2 N δεν πρέπει να εκλύει παρά μόνο μερικές μονομορφικές φυσαλίδες.
Οξάλικά	Όχι περισσότερο από 0,05%, εκφρασμένο σε οξάλικό οξύ.
Φθόριαδα	Όχι περισσότερο από 30 mg/kg εκφρασμένο σε φθόριο.

iii - Κιτρικό τριασθέσιο

Χημική περιγραφή	Τριασθέσιο τετραμενίδιο άλας του κιτρικού οξέος, $(C_6H_6O_7)_2Ca_3 \cdot 4H_2O$
Όψη	Κόνις λευκή, λεπτή.
Πυρεκτικότητα	Όχι λιγότερο από 97,5%, $(C_6H_6O_7)_2Ca_3$ επί ουσίας απηλλαγμένης πτητικών υλών.
Πτητικές ύλες	Όχι περισσότερο από 14%, προσδιορισμένο διά ξηράνσεως στους 150 °C επί 4 ώρες.
Ανθρακικά	Η διάλυση ενός γραμμαρίου κιτρικού ασβεστίου σε 10 ml υδροχλωρικού οξέος 2 N δεν πρέπει να εκλύει παρά μόνο μερικές μονομορφικές φυσαλίδες.
Οξάλικά	Όχι περισσότερο από 0,05%, εκφρασμένο σε οξάλικό οξύ.
Φθόριαδα	Όχι περισσότερο από 30 mg/kg εκφρασμένο σε φθόριο.

E. 334 - τρυγικό οξύ

Χημική περιγραφή	Γ-(+)-τρυγικό οξύ, 2,3-διυδροξυ-ηλεκτρικό οξύ $C_4H_6O_6$
Όψη	Στερεό, κρυσταλλικό, άχρουν ή φωτοδιαχέον ή κόνις κρυσταλλική λευκή.
Πυρεκτικότητα	Όχι λιγότερο από 99,5%, $C_4H_6O_6$.
Πτητικές ύλες	Όχι περισσότερο από 0,5%.
Γεωραθμική	Όχι περισσότερο από 0,1%, της ξηράς ουσίας, έπειτα από αποτέφωση στους 800 ± 25 °C.
Οξάλικά	Όχι περισσότερο από 0,05%, εκφρασμένα σε οξάλικό οξύ.
Περιοχή τήξεως	168-170 °C.
Ειδική σπριμική ικανότητα	$[\alpha]_D^{20}$ από +11,5 έως +13,5 (c = 20%, σε νερό).

Ε 335 – άλατα νατρίου του τρυγικού όξέος

i. Τρυγικό μονονάτριο

Χημική περιγραφή	Μονονάτριο μονοένυδρο άλας του L-(+)-τρυγικού όξέος: $C_4H_6O_6HNa \cdot H_2O$.
Περιγραφή	Κρύσταλλοι διαφανείς άχροοι.
Περιεκτικότητα	Όχι λιγότερο, από 99%, $C_4H_6O_6HNa$ επί ούσιας άπηλλαγμένης πτητικών ύλων.
Πτητικές ύλες	Όχι περισσότερο από 10%, προσδιορισμένο διά ξηράνσεως στους 105 °C επί 4 ώρες.
Όξάλικά	Όχι περισσότερο από 0,05%, έκφρασμένο σε όξάλικό όξύ.

ii. Τρυγικό δινάτριο

Χημική περιγραφή	Δινάτριο διένυδρο άλας του L-(+)-τρυγικού όξέος: $C_4H_6O_6Na_2 \times 2H_2O$.
Περιγραφή	Κρύσταλλοι διαφανείς, άχροοι.
Περιεκτικότητα	Όχι λιγότερο από 99%, $C_4H_6O_6Na_2$ επί ούσιας άπηλλαγμένης πτητικών ύλων.
Πτητικές ύλες	Όχι περισσότερο από 17%, προσδιορισμένο διά ξηράνσεως στους 150 °C επί 4 ώρες.
Όξάλικά	Όχι περισσότερο από 0,05%, έκφρασμένο σε όξάλικό όξύ.

Ε 336 – άλατα καλίου του τρυγικού όξέος

i. Κιτρικό μονοκάλιο

Χημική περιγραφή	Μονοκάλιο άνυδρο άλας του L-(+)-τρυγικού όξέος: $C_4H_6O_6HK$.
Περιγραφή	Κόνις λευκή κρυσταλλική ή κόκκοι.
Περιεκτικότητα	Όχι λιγότερο από 98%, $C_4H_6O_6HK$ επί ούσιας άπηλλαγμένης πτητικών ύλων.
Πτητικές ύλες	Όχι περισσότερο από 1%, προσδιορισμένο διά ξηράνσεως στους 105 °C επί 4 ώρες.
Όξάλικά	Όχι περισσότερο από 0,05%, έκφρασμένο σε όξάλικό όξύ.

ii. Τρυγικό δικάλιο

Χημική περιγραφή	Δικάλιο άλας του L-(+)-τρυγικού όξέος με ένα μόριο ύδατος ανά δύο μόρια: $C_4H_6O_6K_2 \times \frac{1}{2}H_2O$.
Περιγραφή	Κόνις λευκή κρυσταλλική ή κόκκοι.

Περιεκτικότητα	Όχι λιγότερο από 99% $C_4H_4O_6K_2$ επί ουσίας άηλλαγμένης πτητικών υλών.
Πτητικές ύλες	Όχι περισσότερο από 4% προσδιορισμένο διά ξηράνσεως στους 150 °C επί 4 ώρες.
Όξικά	Όχι περισσότερο από 0,05% εκφρασμένο σε όξικό όξύ.

E 337 – διπλό τρυγικό άλας νατρίου και καλίου (τρυγικό καλιονάτριο)

Χημική Περιγραφή	Παραγωγή του 1 (+) τρυγικού όξους, 1 (+) τρυγικό νάτριο-κάλιο· άνευρίσκεται στο έμποριο με μορφή διπλού άλατος νατρίου καλίου του τρυγικού όξους με 4 μόρια κρυσταλλικού ύδατος· $C_4H_4O_6KNa \cdot 4H_2O$
Περιγραφή	Άχρωοι κρυσταλλοί ή κόνις κρυσταλλική λευκή.
Περιεκτικότητα	Όχι λιγότερο από 99% $C_4H_4O_6KNa$ επί ουσίας άηλλαγμένης πτητικών υλών.
Πτητικές ύλες	Όχι περισσότερο από 21% προσδιορισμένο, διά ξηράνσεως στους 150 °C επί 3 ώρες.
Όξικά	Όχι περισσότερο από 0,05% εκφρασμένο σε όξικό όξύ.

E 338 – όρθοφωσφορικό όξύ

Χημική περιγραφή	Όρθοφωσφορικό όξύ H_3PO_4 σε συμπυκνωμένο ύδατικό διάλυμα.
Όψη	Υγρο άμυγές, άχρουν και πικνόρρειστο.
Περιεκτικότητα	Όχι λιγότερο από 85% H_3PO_4 (¹).
Χλωριούχα	Όχι περισσότερο από 200 mg/kg εκφρασμένο σε χλώριο(¹).
Νιτρικά	Όχι περισσότερο από 5 mg/kg εκφρασμένα σε $NaNO_3$ (¹).
Θειικά	Όχι περισσότερο από 1500 mg/kg εκφρασμένα σε $CaSO_4$ (¹).
Φθοριούχα	Όχι περισσότερο από 10 mg/kg εκφρασμένα σε φθόριο(¹).
Πτητικά όξια	Όχι περισσότερο από 10 mg/kg εκφρασμένα σε όξικό όξύ(¹).

E 339 – όρθοφωσφορικά άλατα νατρίου

1. Όρθοφωσφορικό μονονάτριο

Χημική περιγραφή	Μονοφωσφορικό μονονάτριο, όξινο μονοφωσφορικό μονονάτριο, όρθοφωσφορικό μονονάτριο, μονοβασικό φωσφορικό νάτριο· NaH_2PO_4 . Το προϊόν άνευρίσκεται στο έμποριο υπό μορφή άνωρη ή ένυδρη με 1 ή 2 μόρια ύδατος.
Όψη	Κόνις, κρυσταλλοί ή κόκκοι λευκοί έλαφρώς διαρρέοντες.
Περιεκτικότητα	Όχι λιγότερο από 97% NaH_2PO_4 επί ουσίας άηλλαγμένης πτητικών υλών.

(¹) Ο αριθμός στην παρένθεση αναφέρεται στην αντίστοιχη παράγραφο.

<i>Πτητικές ύλες</i>	Προσδιορισμένες διά ξηράνσεως στους 60 °C επί 1 ώρα, έπειτα στους 105 °C επί 4 ώρες: — άνυδρο: όχι περισσότερο από 2%. — με ένα μόριο ύδατος: όχι περισσότερο από 15%. — με δύο μόρια ύδατος: όχι περισσότερο από 25%.
<i>Ουσίες αδιάλυτες στο νερό</i>	Όχι περισσότερο από 0,2% επί ουσίας άπηλλαγμένης πτητικών ύλων.
<i>Φθοριοϋχα</i>	Όχι περισσότερο από 10 mg/kg έκφρασμένα σε χλώριο.
<i>ii) Όρθοφωσφορικό δινάτριο</i>	
<i>Χημική περιγραφή</i>	Μονοφωσφορικό δινάτριο, φωσφορικό νάτριο δευτεροταγής, όρθοφωσφορικό δινάτριο, όξινο φωσφορικό δινάτριο: Na ₂ HPO ₄ . Τό προϊόν άνευρίσκεται στο έμπόριο υπό μορφή άνυδρη και ένυδρη με 2, 7 ή 12 μόρια ύδατος.
<i>Όψη</i>	Άνυδρο: κόνις λευκή, όγροσκοπική. Με δύο μόρια ύδατος: στερεό κρυσταλλικό λευκό. Με 7 μόρια ύδατος: άμορφοι κόκκοι ή κρύσταλλοι λευκοί έξανθίζοντες. Με 12 μόρια ύδατος: κόνις ή κρύσταλλοι λευκοί, έξανθίζοντες.
<i>Περεκτικότητα</i>	Όχι λιγότερο από 98% Na ₂ HPO ₄ επί ουσίας άπηλλαγμένης πτητικών ύλων.
<i>Πτητικές ύλες</i>	Προσδιορισμένες διά ξηράνσεως στους 60 °C επί 1 ώρα, έπειτα στους 105 °C επί 4 ώρες: — άνυδρο: όχι περισσότερο από 5%. — με ένα μόριο ύδατος: όχι περισσότερο από 21%. — με 7 μόρια ύδατος: όχι περισσότερο από 50%. — με 12 μόρια ύδατος: όχι περισσότερο από 61%.
<i>Ουσίες αδιάλυτες στο νερό</i>	Όχι περισσότερο από 0,2% επί ουσίας άπηλλαγμένης πτητικών ύλων.
<i>Φθοριοϋχα</i>	Όχι περισσότερο από 10 mg/kg έκφρασμένα σε φθόριο.
<i>iii) Όρθοφωσφορικό τρινάτριο</i>	
<i>Χημική περιγραφή</i>	Μονοφωσφορικό τρινάτριο, όρθοφωσφορικό τρινάτριο: Na ₃ PO ₄ . Τό προϊόν άνευρίσκεται στο έμπόριο υπό μορφή άνυδρη ή ένυδρη με 1 ή 12 μόρια ύδατος.
<i>Όψη</i>	Κόνις, κρύσταλλοι ή κόκκοι λευκοί.
<i>Περεκτικότητα</i>	Όχι λιγότερο από 97% Na ₃ PO ₄ επί ουσίας άπηλλαγμένης πτητικών ύλων.
<i>Πτητικές ύλες</i>	Προσδιορισμένες έπειτα από ξήρανση στους 105 °C επί 1 ώρα και έν συνεχεία διά πυρόσεως στους 800 ± 25 °C επί 30 λεπτά: — άνυδρο: όχι περισσότερο από 2%. — με ένα μόριο ύδατος: όχι περισσότερο από 9%. — με 12 μόρια ύδατος: όχι περισσότερο από 55%.

Ούσιες αδιάλυτες στο νερό	Όχι περισσότερο από 32% επί ούσιως άπηλλαγμένης πτητικών ύλων.
Φθιορισία	Όχι περισσότερο από 10 mg/kg έκφρασμένα σε φθόριο.

Ε 340 - όρθοφωσφορικά άλατα καλίου

i. Όρθοφωσφορικό μονοκάλιο

Χημική περιγραφή	Μονοφωσφορικό μονοκάλιο, δξίνο μονοφωσφορικό μονοκάλιο· KH_2PO_4 .
Όψη	Άχρωσι κρυστάλλοι ή κόνις λευκή κοκκώδης ή κρυσταλλική ύγροσκοπική.
Περιεκτικότητα	Όχι λιγότερο από 98% KH_2PO_4 επί ούσιως άπηλλαγμένης πτητικών ύλων.
Πτητικές ύλες	Όχι περισσότερο από 2% προσδιορισμένο διά ξηράνσεως στους 105 °C επί 4 ώρες.
Ούσιες αδιάλυτες στο νερό	Όχι περισσότερο από 0,2% επί ούσιως άπηλλαγμένης πτητικών ύλων.
Φθιορισία	Όχι περισσότερο από 10 mg/kg έκφρασμένα σε φθόριο.

ii. Όρθοφωσφορικό δικάλιο

Χημική περιγραφή	Μονοφωσφορικό δικάλιο, φωσφορικό κάλιο δευτεροταγές, δξίνο όρθοφωσφορικό δικάλιο, φωσφορικό δικάλιο· K_2HPO_4 .
Όψη	Προϊόν κοκκώδες, ύγροποιήσιμο, άχρωσι ή λευκό.
Περιεκτικότητα	Όχι λιγότερο από 98% K_2HPO_4 επί ούσιως άπηλλαγμένης πτητικών ύλων.
Πτητικές ύλες	Όχι περισσότερο από 2% προσδιορισμένο διά ξηράνσεως στους 105 °C επί 4 ώρες.
Ούσιες αδιάλυτες στο νερό	Όχι περισσότερο από 0,2% επί ούσιως άπηλλαγμένης πτητικών ύλων.
Φθιορισία	Όχι περισσότερο από 10 mg/kg έκφρασμένα σε φθόριο.

iii. Όρθοφωσφορικό τρικάλιο

Χημική περιγραφή	Μονοφωσφορικό τρικάλιο, όρθοφωσφορικό τρικάλιο· K_3PO_4 .
Όψη	Κρυστάλλοι ή κόκκοι λευκοί ύγροσκοπικοί.
Περιεκτικότητα	Όχι λιγότερο από 97% K_3PO_4 επί ούσιως άπηλλαγμένης πτητικών ύλων.
Πτητικές ύλες	Προσδιορισμένες έπειτα από ξηρανση στους 105 °C επί 1 ώρα και έν συνεχεία πύρωση στους 800 ± 25 °C επί 30 λεπτά: — άνυδρο: όχι περισσότερο από 3%, — με ένα μόριο ύδατος: όχι περισσότερο από 20%.
Ούσιες αδιάλυτες στο νερό	Όχι περισσότερο από 0,2% επί ούσιως άπηλλαγμένης πτητικών ύλων.
Φθιορισία	Όχι περισσότερο από 10 mg/kg έκφρασμένα σε φθόριο.

Ε 341 — ὀρθοφωσφορικά ἄλατα ἀσβεστίου

α Ὀρθοφωσφορικό μονοασβεστίο

Χημική περιγραφή	Φωσφορικό μονοασβεστίο: $\text{CaH}_4(\text{PO}_4)_2$. Αναγνώσκεται στο εμπόριο με μορφή άνυδρη ή μονοένυδρη.
Όψη	Κόνις κοκκιώδης ή κρυστάλλοι, ή κόκκοι λευκοί και ὑγροποιήσιμοι
Περιεκτικότητα σε ασβεστίο	Άνυδρο: όχι λιγότερο από 23% και όχι περισσότερο από 25%, εκφρασμένο σε $\text{CaO}^{(1)}$. Μονοένυδρο: όχι λιγότερο από 22,2% και όχι περισσότερο από 24,7%, εκφρασμένο σε $\text{CaO}^{(1)}$
Πηκτικές αέρες	Άνυδρο: όχι λιγότερο από 14% και όχι περισσότερο από 15,5%, προσδιορισμένο έπειτα από πυρωση στους $800 \pm 25^\circ\text{C}$ επί 30 λεπτά Μονοένυδρο: όχι περισσότερο από 0,6%, προσδιορισμένο διά ξηράνσεως στους 60°C επί 3 ώρες
Φθόρωσιμ	Όχι περισσότερο από 30 mg/kg εκφρασμένο σε φθόριο

α Ὀρθοφωσφορικό διασβεστίο

Χημική περιγραφή	Φωσφορικό ασβεστίο δίβασικο, φωσφορικό διασβεστίο, CaH_2PO_4 . Αναγνώσκεται στο εμπόριο με μορφή άνυδρη και διένυδρη.
Όψη	Κόνις λευκή, άχνιώδης
Περιεκτικότητα σε ασβεστίο	Άνυδρο: όχι λιγότερο από 39% και όχι περισσότερο από 42%, εκφρασμένο σε $\text{CaO}^{(1)}$. Διένυδρο: όχι λιγότερο από 31,9% και όχι περισσότερο από 33,5%, εκφρασμένο σε $\text{CaO}^{(1)}$.
Πηκτικές αέρες	Προσδιορισμένες διά πυρωσεως στους $800 \pm 25^\circ\text{C}$ μέχρι σταθεροῦ θάρους Άνυδρο: όχι λιγότερο από 7% και όχι περισσότερο από 8,5%. Διένυδρο: όχι λιγότερο από 24,5% και όχι περισσότερο από 26,5%.
Φθόρωσιμ	Όχι περισσότερο από 50 mg/kg εκφρασμένα σε φθόριο.

Προπολενογλυκόλη 1,2-προπανοδιόλη

Χημική περιγραφή	1,2-προπανοδιόλη 1,2-διυδροξυπροπάνιο, μεθυλογλυκόλη, $\text{C}_3\text{H}_8\text{O}_2$.
Όψη	Υγρο πυκνορρευστο, διαυγές, σχεδόν άοσμο, άχρουν και ὑγροσκοπικό, γεύσεως ελιφρώς γλυκοπικρῆς
Περιεκτικότητα	Όχι λιγότερο από 98,5% κατά βάρος 1,2 προπανοδιόλη ⁽¹⁾ .
Πηκτική απόσταξη	Όχι κάτω των 185°C και όχι άνω των 189°C .
Ειδικό βάρος d_4^{20}	Όχι κατώτερο από 1,035 και όχι άνωτερο από 1,037.
Αιχμηρές διαθλάσεις n_D^{20}	Όχι κατώτερος από 1,431 και όχι άνωτερος από 1,433
Γεωμετρική	Όχι περισσότερο από 0,07% της ξηράς ουσίας έπειτα από απότέφρωση στους $800 \pm 25^\circ\text{C}^{(1)}$
Όλικη περιεκτικότητα σε διμερή, τριμερή και πολυμερή, άνωτερα της 1,2-προπανοδιόλης	Όχι περισσότερο από 0,1% ⁽¹⁾ .
Περιεκτικότητα σε 1,3-προπανοδιόλη	Όχι περισσότερο από 100 mg/kg ⁽¹⁾
Οργανοχλωροσιμ ή περιεχόμενα	Όχι περισσότερο από 1 mg/kg εκφρασμένα σε χλώριο ⁽¹⁾ .

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Β' Ν. 131

ΓΑΛΑΚΤΟΜΑΤΟΥΡΟΙΗΤΕΣ - ΣΤΑΘΕΡΟΪΣΤΗΤΕΣ-ΣΥΚΚΗΤΙΚΑ ΚΑΙ
ΠΗΚΤΙΚΑ ΜΕΣΑ

Αρίθμηση	Όνομα	Όροι χρήσης
Ε 322	Λευκιδίνες	
Ε 339	Ορθοφοσφορικό άλατα νατρίου	
Ε 340	" " καλίου	
Ε 341	" " ασβεστίου	
Ε 400	Αλγινικό οξύ	
Ε 401	" νάτριο	
Ε 402	" κάλιο	
Ε 403	" αμμώνιο	
Ε 404	" ασβέστιο	
Ε 405	Αλγινικός εστέρας της προπυλενογλυκόλης	
Ε 406	Άλας-άλας	
Ε 407	Ψευγενές	
Ε 410	Άλευρο σπερμάτων μαρουλιού	
Ε 412	Άλευρο σπερμάτων γιουδαί	
Ε 413	Τριγωνικό κόμμα	
Ε 414	Αραβικό κόμμα	
Ε 415	Κόμμα Σανόνη	
Ε 420	β) Σορβίτης ι) Σιρόκι σορβίτη	
Ε 421	Μανίτης	
Ε 422	Γλυκερίνη	
Ε 440α	Πηκτίνη	
Ε 440β	Αμιδαχός πηκτίνη	
Ε 450α	ι) Δισόξινο πυροφωσφορικό νάτριο ιι) Κονόξινο " " ιιι) πυροφωσφορικό νάτριο ιV) πυροφωσφορικό κάλιο	
Ε 450β	ι) Τριφωσφορικό νάτριο ιι) Τριφωσφορικό κάλιο	
Ε 4500	ι) Πολυφωσφορικό νάτριο ιι) " κάλιο	
Ε 460	ι) Μικροκρυσταλλική κυτταρίνη ιι) Κυτταρίνη σιόνη	
Ε 461	Μεθυλοκυτταρίνη	
Ε 463	Υδροξυπροπυλοκυτταρίνη	
Ε 464	Υδροξυπροπυλομεθυλοκυτταρίνη	
Ε 465	Μεθυλοαιθυλοκυτταρίνη	
Ε 466	Καρβεξυμεθυλοκυτταρίνη	
Ε 470	Άλατα νατρίου, καλίου και ασβεστίου των λιπαρών οξέων	Αποκλειστικά για την παρασκευή φρυγανιών " Ολλανδικού τύπου" σε ανώτατο όριο το καθένα μόνος του ή σε μεταξύ τους μίγματα, 1,5% υπολογιζόμενα στο αλεύρι που χρησιμοποιήθηκε
Ε 471	Μονο-και διγλυκερίδια λιπαρών οξέων	
Ε 472α	Οξικοί εστέρες των μονο-και διγλυκεριδίων των λιπαρών οξέων	
Ε 472β	Γαλακτικοί εστέρες των μονο-και διγλυκεριδίων των λιπαρών οξέων	
Ε 472c	Κιτρικοί εστέρες των μονο-και διγλυκεριδίων των λιπαρών οξέων	
Ε 472d	Τριγικοί εστέρες των μονο-και διγλυκεριδίων των λιπαρών οξέων	
Ε 472ε	Μονοακετυλοτριγικοί και διακετυλοτριγικοί εστέρες των μονο και διγλυκεριδίων των λιπαρών οξέων	
Ε 472F	Μικτοί οξικοί και τριγικοί εστέρες των μονο-και διγλυκεριδίων των λιπαρών οξέων	
Ε 473	Σακχαρο-εστέρες	Μπορούν να χρησιμοποιηθούν σε φωμιά μόνον αν επιτρέπεται η χρήση τους από την Ελληνική Πολιτεία.
Ε 474	Σακχαρογλυκερίδια	
Ε 475	Πολυγλυκερικοί εστέρες των λιπαρών οξέων	
Ε 477	Εστέρες της προπυλενογλυκόλης με λιπαρά οξέα	
Ε 481	Άλας νατρίου του 2-στεατυλακτικού οξέος	Μπορούν να χρησιμοποιηθούν σε φωμιά μόνον αν επιτρέπεται η χρήση τους από την Ελληνική Πολιτεία.
Ε 482	Άλας ασβεστίου του 2-στεατυλογαλακτικού οξέος	
Ε 483	Τριγικός στεατυλεστέρας	

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΤΧ

ΟΝΟΜΑΣΙΕΣ

Κόμμα Karaya (συνώνυμο: κόμμα sterculiā)

Μονοαυρικός εστέρας της πολυοξυαιθυλενο(20)σορβιτάνης (συνώνυμο: πολυσορβικό 20)

Μονοπαλμιτικός εστέρας της πολυοξυαιθυλενο(20)σορβιτάνης (συνώνυμο: πολυσορβικό 40)

Μονοστεατικός εστέρας της πολυοξυαιθυλενο(20)σορβιτάνης (συνώνυμο: πολυσορβικό 60)

Τριστεατικός εστέρας της πολυοξυαιθυλενο(20)σορβιτάνης (συνώνυμο: πολυσορβικό 65)

Μονοελαϊκός εστέρας της πολυοξυαιθυλενο(20)σορβιτάνης (συνώνυμο: πολυσορβικό 80)

Στεατικός εστέρας του πολυοξυαιθυλενίου (8)

Στεατικός εστέρας του πολυοξυαιθυλενίου (40)

Σογιέλαιο οξειδωμένο διά θερμάνσεως, που έχει αντίρροσει με μονογλυκερίδια και διγλυκερίδια θρωσίμων λιπαρών οξέων

Μικτοί εστέρες γαλακτικού οξέος και θρωσίμων λιπαρών οξέων με γλυκερίνη και προπυλενογλυκόλη

Διοκτυλο-σουλφο-ηλεκτρικό νάτριο*

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Σ

ΕΙΔΙΚΑ ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΚΑΘΑΡΟΤΗΤΟΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΓΑΛΑΚΤΩΜΑΤΟΠΟΙΗΤΕΣ, ΣΤΑΘΕΡΟΠΟΙΗΤΕΣ, ΤΑ ΠΥΚΝΩΤΙΚΑ ΚΑΙ ΠΗΚΤΙΚΑ ΜΕΣΑ ΠΟΥ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΟΥΝΤΑΙ ΣΤΑ ΤΡΟΦΙΜΑ

Γενικές παρατηρήσεις

- α) Όταν η έρμηνεία των κριτηρίων που καθορίζονται κατωτέρω απαιτεί τον καθορισμό ορισμένων τεχνικών λεπτομερειών, πρέπει να γίνεται αναφορά στη μέθοδο ανάλυσης που καθορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 2 της οδηγίας 74/329/ΕΟΚ.
- β) Εκτός αντιθέτου ενδείξεως, οι ποσότητες και τα ποσοστά υπολογίζονται κατά βάρος του προϊόντος ως έχει.
- γ) Τα ειδικά κριτήρια καθαρότητας που εφαρμόζονται στις ουσίες E 322, E 339 ι), ιι) και ιιι), E 340 ι), ιι) και ιιι), και E 341 ι) και ιι) καθορίζονται στην οδηγία 78/664/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 25ης Ιουλίου 1978, περί των ειδικών κριτηρίων καθαρότητας για τις ουσίες που έχουν αντιοξειδωτικά αποτελέσματα και δύνανται να χρησιμοποιούνται στα τρόφιμα⁽¹⁾. Τό καθεστώς που εφαρμόζεται στις υδρολυμένες λεκιθίνες θεσπίζεται στην ίδια οδηγία.

E 341 - (iii) Ορθοφωσφορικό τριασθέσιο

Χημική περιγραφή	— Διορθοφωσφορικό τριασθέσιο $\text{Ca}_3(\text{PO}_4)_2$. — Υδροξυαπατίτης, $\text{Ca}_5(\text{PO}_4)_3\text{OH}$.
Όψη	Λευκή άχρωδης κόνις.
Περικετικότητα	Όχι λιγότερο του 90%, εκφρασμένη σε $\text{Ca}_3(\text{PO}_4)_2$ μετά κύρωση στους $800 \pm 25^\circ \text{C}$ μέχρι σταθερού βάρους.
Πηκτικές ύλες	Όχι πλέον του 10%, προσδιορισμένες διά κύρωσης στους $800 \pm 25^\circ \text{C}$ μέχρι σταθερού βάρους.
Φθοριούχα	Όχι πλέον των 50 mg/kg εκφρασμένων σε φθόριο.

E 400 — Άλγινικό όξύ

Χημική περιγραφή	Γραμμική γλυκουρονογλυκάνη περιέχουσα κυρίως μονάδες D-μανουρονικού όξέος, συνδεδεμένου σε θέση θήτα-1,4 και L-γουλουρονικού όξέος συνδεδεμένου σε θέση άλφα-1,4 υπό μορφή κυρανόζης. Κολλαειδές υδρόφιλο προερχόμενο από διάφορα είδη φαιών θαλασσιών φυκών, παραλαμβανόμενο δι' άραιων άλκαλιών.
Περιγραφή	Ίνώδης κόνις, πρακτικώς άοσμη, άγευστη, χρώματος λευκού μέχρι ύποκιτρίνου.
Περικετικότητα	Η ξηρά ούσια άπελευθερώνει όχι λιγότερο του 20% και όχι πλέον του 23% διοξειδίου του άνθρακα, πράγμα τό όποιο αντιστοιχεί σε όχι λιγότερο του 91% και όχι πλέον του 104,5% άλγινικού όξέος, ίσοδυνάμου βάρους 200.
Τέπρα	Όχι πλέον του 4% επί ξηράς ούσιας μετά ξήρανση στους 105°C επί 4 ώρες και κύρωση στους 600°C .
Υλεις άδιάλυτες σε ήρωό NaOH	Όχι πλέον του 0,5%.
Πηκτικές ύλες	Όχι πλέον του 15%, προσδιοριζόμενες, διά ξήρανσεως στους 105°C , επί 4 ώρες.
Τέπρα άδιάλυτη στό ύδροχλωρικό όξύ (περίπου 3 N)	Όχι πλέον του 0,5%.

Ε 401 — Άλγινικό νάτριο

Χημική ονομασία	Μετά νατρίου άλας του άλγινικού όξέος.
Περιγραφή	Κόνις ίνώδης ή κοκκώδης κόνις, πρακτικώς άοσμη, άγευστη, χρώματος λευκού μέχρι όποκιτρίνου.
Περιεκτικότητα	Ή ξηρά ούσια άπελευθερώνει όχι όλιγότερο του 18% και όχι πλέον του 21% διοξειδίου του άνθρακα, πράγμα που άντιστοιχεί σε όχι όλιγότερο του 90,8% και όχι πλέον του 106,0% άλγινικού νατρίου, ίσοδύναμου θάρους 222.
Τέπρα	Όχι όλιγότερο του 18% και όχι πλέον του 27% επί ξηράς ούσίας, μετά ξήρανση στους 105 °C επί 4 ώρες και κύρωση στους 600 °C.
Ύλες άδιάλυτες σε άραιό NaOH	Όχι πλέον του 0,5%.
Πτητικές ύλες	Όχι πλέον του 15%, προσδιοριζόμενες διά ξηράνσεως στους 105 °C επί 4 ώρες.
Τέπρα άδιάλυτη σε ύδροχλωρικό όξύ (περίπου 3 N)	Όχι πλέον του 0,5%.

Ε 402 — Άλγινικό κάλιο

Χημική ονομασία	Μετά καλίου άλας του άλγινικού όξέος.
Περιγραφή	Ήνώδης ή κοκκώδης κόνις, πρακτικώς άοσμη, άγευστη, χρώματος λευκού προς όποκίτρινο.
Περιεκτικότητα	Ή ξηρά ούσια άπελευθερώνει όχι όλιγότερο του 16,5% και όχι πλέον του 19,5% διοξειδίου του άνθρακα, πράγμα που άντιστοιχεί σε όχι όλιγότερο του 89,2% και όχι πλέον του 105,5% άλγινικού καλίου, ίσοδύναμου θάρους 238.
Τέπρα	Όχι όλιγότερο του 23% και όχι πλέον του 32% επί ξηράς ούσίας, μετά ξήρανση 105 °C επί 4 ώρες και κύρωση στους 600 °C.
Ύλες άδιάλυτες σε άραιό NaOH	Όχι πλέον του 0,5%.
Πτητικές ύλες	Όχι πλέον του 15%, προσδιοριζόμενες διά ξηράνσεως στους 105 °C, επί 4 ώρες.
Τέπρα άδιάλυτη σε ύδροχλωρικό όξύ (περίπου 3 N)	Όχι πλέον του 0,5%.

Ε 403 — Άλγινικό άμμώνιο

Χημική ονομασία	Άμμωνιακό άλας του άλγινικού όξέος.
Περιγραφή	Ήνώδης ή κοκκώδης κόνις, χρώματος λευκού προς κίτρινο.
Περιεκτικότητα	Ή ξηρά ούσια άπελευθερώνει όχι όλιγότερο του 18% και όχι πλέον του 21% διοξειδίου του άνθρακα, πράγμα που άντιστοιχεί σε όχι όλιγότερο του 88,7% και όχι πλέον του 103,6% άλγινικού άμμωνίου, ίσοδύναμου θάρους 217.
Τέπρα	Όχι πλέον του 4% επί ξηράς ούσίας, μετά ξήρανση στους 105 °C επί 4 ώρες και κύρωση στους 600 °C.
Ύλες άδιάλυτες σε άραιό NaOH	Όχι πλέον του 0,5%.

<i>Πηκτικές ύλες</i>	Όχι πλέον του 15%, προσδιοριζόμενες διά ξηράνσεως στους 105 °C επί 4 ώρες.
<i>Τέφρα αδιάλυτη σε υδροχλωρικό οξύ (περίπου 3 N)</i>	Όχι πλέον του 0,5%.
E 404 — Άλγινικό άσβεστιο	
<i>Χημική όνομασία</i>	Άλας άσβεστίου του άλγινικού όξέος.
<i>Περιγραφή</i>	Ίνώδης ή κοκκώδης κόνις, πρακτικώς άοσμη, άγευστη, χρώματος λευκού προς ύποκίτρινο.
<i>Περιεκτικότητα</i>	Ή ξηρά ούσία άπελευθερώνει όχι όλιγότερο του 18% και όχι πλέον του 21% διοξειδίου του άνθρακα, πράγμα που αντιστοιχεί σε όχι όλιγότερο του 89,6% και όχι πλέον του 104,5% άλγινικού άσβεστίου, ίσοδυνάμου θάρους 219.
<i>Τέφρα</i>	Όχι όλιγότερο του 15% και όχι πλέον του 24% επί ξηράς ούσίας, μετά ξήρανση στους 105 °C επί 4 ώρες και κύρωση στους 600 °C.
<i>Υλεις αδιάλυτες σε άραιό NaOH (μέ χρησιμοποίηση πολυωσφορικών δλίτων νατρίου E 430(c))</i>	Όχι πλέον του 0,5%.
<i>Πηκτικές ύλες</i>	Όχι πλέον του 15%, προσδιοριζόμενες διά ξηράνσεως στους 105 °C επί 4 ώρες.
<i>Τέφρα αδιάλυτη σε υδροχλωρικό οξύ (περίπου 3 N)</i>	Όχι πλέον του 0,5%.

E 405 — Άλγινικός έστερας της προπυλενογλυκόλης

<i>Χημική περιγραφή</i>	Έστερας του άλγινικού όξέος μετά της προπανο-1,2-διόλης. Ή σύσταση πικίλλει ανάλογα μέ τό βαθμό έστεροποίησης και τό ποσοστό έλευθέρων και έξουδετερωμένων καρβοξυλομάδων στό μόριο.
<i>Περιγραφή</i>	Ίνώδης ή κοκκώδης κόνις πρακτικώς άοσμη, άγευστη, χρώματος λευκού προς ύποκίτρινο.
<i>Περιεκτικότητα</i>	Ή ξηρά ούσία άπελευθερώνει όχι όλιγότερο του 16% και όχι πλέον του 20% διοξειδίου του άνθρακα.
<i>Τέφρα</i>	Όχι πλέον του 10% επί ξηράς ούσίας, μετά ξήρανση στους 105 °C επί 4 ώρες και κύρωση στους 600 °C.
<i>Όλική περιεκτικότητα σε προπανο-1,2-διόλη</i>	Όχι όλιγότερο του 15% και όχι πλέον του 36%.
<i>Περιεκτικότητα σε έλευθερη 1,2-προπανοδιόλη</i>	Όχι πλέον του 12%.
<i>Υλεις αδιάλυτες σε άραιό NaOH</i>	Όχι πλέον του 0,5%.
<i>Πηκτικές ύλες</i>	Όχι πλέον του 20%, προσδιοριζόμενες διά ξηράνσεως στους 105 °C επί 4 ώρες.
<i>Τέφρα αδιάλυτη σε υδροχλωρικό οξύ (περίπου 3 N)</i>	Όχι πλέον του 0,5%.

Ε 406 — Άγαρ-άγαρ

Χημική περιγραφή	Κολλοειδής υδροφίλος πολυγαλακτοζίτης τοῦ ὁποῦ τοῦ 90% περίπου τῶν μορίων γαλακτοζῆς παρουσιάζονται ὑπό μορφή D καὶ 10% ὑπό μορφή L. Σὲ 10% περίπου τῶν μονάδων D-γαλακτοκυρανόζης, μία τῶν υδροξυλομάδων εἶναι ἐστεροποιημένη μετὰ θειικοῦ ὀξέος ἐξοξυτετραωμένου δι' ἄσβεστιοῦ, μαγνησίου, καλίου ἢ νατρίου. Ἐκχύλισμα ὀρισμένων θαλασσίων φυκῶν τῶν οἰκογενειῶν - Gelidiaceae καὶ Sphaerococcaceae καὶ τῶν ἐρυθρῶν συγγενῶν φυκῶν τῆς τάξεως τῶν Rhodophyceae.
Περιγραφή	Κόνις, ἴνες ἢ νιφάδες λευκῆς πρὸς ἀσθενῶς κίτρινες, ἄοσμες ἢ ἐλαφρῶς χαρακτηριστικῆς ὀσμῆς καὶ θλενωδούς γεύσεως.
Τέφρα	Ὅχι πλεόν τοῦ 6,5% ἐπὶ ξηρᾶς οὐσίας, προσδιοριζομένη στοὺς 550 °C.
Τέφρα ἀδιάλυτη σὲ υδροχλωρικό ὄξύ (περίπου 3 N)	Ὅχι πλεόν τοῦ 0,5% ἐπὶ ξηρᾶς οὐσίας, προσδιοριζομένη στοὺς 550 °C.
Ζελατινή καὶ ἄλλες πρωτεΐνες	Διαλύεται περίπου 1g ἄγαρ-άγαρ σὲ 100 ml ζέοντος ὕδατος καὶ ἀφίεται νά ψυχθεῖ μέχρι 50 °C περίπου. Σὲ 5 ml τοῦ διαλύματος, προστίθενται 5 ml διαλύματος τρινιτροφαινόλης (1g ἀνύδρου τρινιτροφαινόλης σὲ 100 ml θερμοῦ ὕδατος). Οὐδέν θόλωμα ἐμφανίζεται ἐντὸς 10 λεπτῶν τῆς ὥρας.
Ὑλεις ἀδιάλυτοι σὲ θερμὸ ὕδωρ	Ὅχι πλεόν τοῦ 1%.
Πτητικῆς ὕλης	Ὅχι πλεόν τοῦ 20% πρὸς ξηράνσεως διὰ ξηράνσεως στοὺς 105 °C ἐπὶ 5 ὥρας.
Ἀμύλο καὶ δεξτρίνες	Θερμαίνονται μέχρι θρασμοῦ 100 mg ἄγαρ-άγαρ ἐντὸς 100 ml ὕδατος. Ψύχονται καὶ προστίθενται μερικές σταγόνες ἰωδιούχου διαλύματος (προερχομένου ἐκ διαλύσεως 14 g ἰωδίου σὲ διάλυμα ἀποτελούμενο ἀπὸ 36 g ἰωδιούχου καλίου καὶ 100 ml ὕδατος στό ὁποῖο ἔχουν προστεθεῖ 3 σταγόνες υδροχλωρικοῦ ὀξέος καὶ ἔχει ἀραιωθεῖ μέχρι 100 ml). Οὐδέμία κυανῆ ἢ ἐρυθρὰ χρώση ἐμφανίζεται.
Ἀπορρόφηση ὕδατος	Τίθενται 5 g ἄγαρ-άγαρ ἐντὸς βαθμολογημένου κυλίνδρου 100 ml καὶ συμπληροῦνται μετ' ὕδωρ μέχρι τῆς χαραγῆς. Ἀναμετγνύονται καὶ ἀφίεται ἐν ἡρεμίᾳ ἐπὶ 24 ὥρας σὲ θερμοκρασία 25 °C περίπου. Χυνεταὶ τὸ περιεχόμενον τοῦ κυλίνδρου πάνω σὲ ὑγρανόμετρα ὑαλοβάμβακα καὶ ἀφίεται τὸ ὕδωρ νά ρεῖσῃ ἐντὸς δευτέρου βαθμολογημένου κυλίνδρου τῶν 100 ml. Δέν λαμβάνονται περισσότερα ἀπὸ 75 ml ὕδατος.

Ε 407 — Καρραγενάνες

Χημική περιγραφή	Ἡ καρραγενάνη λαμβάνεται ἀπὸ φύκια τῶν οἰκογενειῶν <i>Gigartiniaceae</i> , <i>Solieriaceae</i> , <i>Hypniaceae</i> , καὶ <i>Furcellariaceae</i> καὶ οἰκογενειῶν τῆς τάξεως τῶν <i>Rhodophyceae</i> (ἐρυθρὰ φύκη), μετ' ἐκχύλιση μετ' ὕδωρ, ἀκολουθουμένη ἐνδεχομένως ἀπὸ καθίζηση πραγματοποιούμενη ἀποκλειστικὰ διὰ μεθανόλης, αἰθινόλης, ἰσοπροπανόλης. Ἀποτελεῖται κυρίως ἀπὸ τὰ ἄλατα καλίου, νατρίου, ἄσβεστιοῦ καὶ μαγνησίου τῶν θεικῶν ἐστέρων πολυσακχαριτῶν οἱ ὁποῖοι, κατὰ τὴν υδρολίση, δίδουν γαλακτοζῆ καὶ 3,6-ἀνδρογαλακτοζῆ. Ἡ καρραγενάνη δέν πρέπει νά ἔχει ὑλοστεῖ υδρολίση ἢ ὀποιαδήποτε ἄλλη χημικὴ ἀποσύνθεση.
Περιγραφή	Ἄδρομερῆς ἕως λεπτῆ κόνις, τῆς ὁποίας τὸ χρῶμα ποικίλλει ἀπὸ τοῦ ὀποκίτρινον μέχρι τοῦ ἀχνόου, πρικτικῶς ἄοσμη, μετ' θλενωδὴν γεύση.
Πτητικῆς ὕλης	Ὅχι πλεόν τοῦ 12% μετ' ξήρανση στοὺς 105 °C ἐπὶ 4 ὥρας.

Θεοικί	"Οχι ὀλιγώτερο τοῦ 15" καὶ ὄχι πλέον τοῦ 40" ἐπὶ ξηρᾶς οὐσίας, ἐκφραζόμενα σὲ SO ₄ .
Γέφυρα ἀδιάλυτη σὲ θεοικὸ ὄξι F ₂₀ (0,1 N)	"Οχι πλέον τοῦ 2" ἐπὶ ξηρᾶς οὐσίας.
Γέφυρα	"Οχι ὀλιγώτερο τοῦ 15" καὶ ὄχι πλέον τοῦ 40" ἐπὶ ξηρᾶς οὐσίας, προσδιοριζόμενη στοὺς 550 °C.
Περιεκτικότητα σὲ μεθάνωλη, αἰθανόλη, ἰσοπροπυλόλη	"Οχι πλέον τοῦ 1" ὁμοῦ ἢ κεχωρισμένως.
Γέφυρα ἑνὸς διαλύματος 1,5% σὲ 75 °C	"Οχι ὀλιγώτερο τῶν 5 centipoises.

F 410 — Ἄλευρο κόκκων χιρουπίων

Χημικὴ περιγραφή	Συνίσταται κυρίως ἀπὸ ἕναν ὕδροκολλοειδῆ πολυσακχαρίτη μεγάλου μοριακοῦ θάρους, συνιστάμενο κυρίως ἀπὸ γαλακτοπυρανόζη καὶ μαννοπυρανόζη συνδεδεμένες μὲ γλυκοζιτικούς δεσμούς (ἐνώσεις οἱ ὁποῖες, ἀπὸ χημικῆς ἀπόψεως, δύνανται νὰ περιγραφοῦν ὡς γαλακτομαννάνες).
Περιγραφή	Τὸ ἄλευρο κόκκων χιρουπίων εἶναι τὸ ἄλεσμένο ἐνδόσπερμα κόκκων χιρουπίων τοῦ εἶδους <i>Ceratonia Siliqua L. Taub.</i> (οἰκογένεια τῶν <i>Leguminosae</i>). Κόνις λευκὴ πρὸς λευκοῦποκίτρινη, πρακτικῶς ἄοσμη.
Περιεκτικότητα σὲ γαλακτομαννάνες	"Οχι ὀλιγώτερο τοῦ 75"ᾶ.
Γέφυρα ἀδιάλυτη σὲ θεοικὸ ὄξι (0,4 N)	"Οχι πλέον τοῦ 4"ᾶ, μετὰ χώνευση ἐπὶ 6 ὥρες.
Γέφυρα	"Οχι πλέον τοῦ 1,2"ᾶ, προσδιορισμένη στοὺς 800 °C ἐπὶ ξηρᾶς οὐσίας.
Πηκτικές ἔλες	"Οχι πλέον τοῦ 14"ᾶ, προσδιορισμένες διὰ ξηράνσεως στοὺς 102-105 °C μέχρι σταθεροῦ θάρους.
Πρωτεΐνες (N × 6,25)	"Οχι πλέον τοῦ 7"ᾶ.

F 412 — Ἄλευρα κόκκων γκουάρ

Χημικὴ περιγραφή	Συνίσταται κυρίως ἀπὸ ἕνα ὕδροκολλοειδῆ πολυσακχαρίτη μεγάλου μοριακοῦ θάρους, συνιστάμενο κυρίως ἀπὸ γαλακτοπυρανόζη καὶ μαννοπυρανόζη συνδεδεμένες διὰ γλυκοζιτικῶν δεσμῶν (ἐνώσεις οἱ ὁποῖες, ἀπὸ χημικῆς ἀπόψεως, δύνανται νὰ περιγραφοῦν ὡς γαλακτομαννάνες).
Περιγραφή	Τὸ κόμμι γκουάρ εἶναι τὸ ἄλεσμένο ἐνδόσπερμα τῶν κόκκων γκουάρ <i>Cyamopsis tetragonoloba L. Taub.</i> (οἰκογένεια τῶν <i>Leguminosae</i>). Κόνις λευκὴ πρὸς λευκοῦποκίτρινη, πρακτικῶς ἄοσμη.
Περιεκτικότητα σὲ γαλακτομαννάνες	"Οχι ὀλιγώτερο τοῦ 75"ᾶ.
Γέφυρα ἀδιάλυτη σὲ θεοικὸ ὄξι (0,4 N)	"Οχι πλέον τοῦ 4"ᾶ, μετὰ χώνευση ἐπὶ 6 ὥρες.
Γέφυρα	"Οχι πλέον τοῦ 1,5"ᾶ, προσδιορισμένη στοὺς 800 °C ἐπὶ ξηρᾶς οὐσίας.
Πηκτικές ἔλες	"Οχι πλέον τοῦ 14"ᾶ, προσδιορισμένες διὰ ξηράνσεως στοὺς 102-105 °C μέχρι σταθεροῦ θάρους.
Πρωτεΐνες (N × 6,25)	"Οχι πλέον τοῦ 7"ᾶ.

Ε 413 — Τραγακάνθο κόμμα

<i>Χημική περιγραφή</i>	Συνίσταται κυρίως από πολυσακχαρίτες μεγάλοι μοριακού βάρους, συνισταμένους από γαλακτοσαρθάνες και πολυσακχαρικά όξέα περικλείοντα όμοδες γαλακτουρονικού όξέος.
<i>Περιγραφή</i>	Άπεξηραμμένο κομμιώδες έκκριμα, λυμβανόμενο από τό <i>Astragalus emmifer Labillardiere</i> , ή από άλλα άσιατικά είδη του <i>Astragalus</i> (οικογένεια <i>Leguminosae</i>). Τό τραγακάνθο κόμμα τό μη άλεσμένο παρουσιάζεται υπό μορφή πεπλατυσμένων τεμαχίων, σε φυλλίδια συχνά κεκαμμένα ή υπό μορφήν εύθυγράμμων ή σπειροειδών γραμμικών στοιχείων πάχους 0,5 έως 2,5 mm. Ούσία λευκή προς ώχροκιτρίνη, άοσμη, άγευστη ή θλενωδούς γεύσεως. Τό τραγακάνθο κόμμα σε σκόνη είναι χρώματος λευκού προς λευκούποκίτρινο.
<i>Ίσώδες διαλύματος 1% σε 25°C</i>	Όχι όλιγώτερο τών 250 centipoises.
<i>Τέφρα</i>	Όχι πλέον τού 3,5%, προσδιορισμένη στους 550 °C.
<i>Τέφρα αδιάλυτη σε ύδροχλωρικό όξύ (περίπου 3 N)</i>	όχι πλέον τού 0,5%, προσδιορισμένη στους 550 °C.
<i>Κόμμα καρύγι (Karaya)</i>	Θερμαίνεται μέχρι θρασμού 1 g εντός 20 ml ύδατος μέχρι σχηματισμού θλένας. Προστίθενται 5 ml ύδροχλωρικού όξέος και φέρεται εκ νέου σε θρασμό τό μείγμα επί 5 min. Ούδεμία μόνιμος έρυθρά ή ροδόχρους χρώση εμφανίζεται.

Ε 414 — Άραβικό κόμμα

<i>Χημική περιγραφή</i>	Συνίσταται κυρίως εκ πολυσακχαριτών μεγάλοι μοριακού βάρους καθώς επίσης και τών άλάτων τους άσθεσιού, καλίου και μαγνησιού, ποι δίδουν με ύδρόλυση άραβινόζη, γαλακτόζη, ραμνόζη και γλυκουρονικό όξύ. Άπεξηραμμένο κομμιώδες έκκριμα, λυμβανόμενο από στελέχη και κλάδους τής <i>Acacia Senegal (L) Willd.</i> ή από συγγενή είδη <i>Acacia</i> (οικογένεια τών <i>Leguminosae</i>).
<i>Περιγραφή</i>	Τό μη άλεσμένο άραβικό κόμμα παρουσιάζεται υπό μορφή λευκών σφαιροειδών σταγόνων, λευκούποκίτρινων ή άσθενώς ροδοχρών, ποικίλου μεγέθους ή υπό μορφή γωνιωδών τεμαχίων. Στο έμπόριο εύρίσκεται επίσης υπό μορφή νιφάδων, κόκκων ή κόνεως, χρώματος λευκού ή λευκούποκίτρινου.
<i>Τέφρα</i>	Όχι πλέον τού 4%, προσδιορισμένη στους 550 °C.
<i>Τέφρα αδιάλυτη σε ύδροχλωρικό όξύ (περίπου 3 N)</i>	Όχι πλέον τού 0,5%, προσδιορισμένη στους 550 °C.
<i>Ύλες αδιάλυτες στο ύδροχλωρικό όξύ (περίπου 3 N)</i>	Όχι πλέον τού 1%.
<i>Πτητικές ύλες</i>	Όχι πλέον τού 15%, προσδιορισμένες διά ξηράνεως στους 105 °C, επί 5 ώρες.
<i>Άμυλο και δεξτρίνες</i>	Διάλυμα 1 50 κόμμος φέρεται σε θρασμό, άφίεται νά ψυχθεί και προστίθενται μερικές σταγόνες ιωδιούχου διαλύματος (λαμβανόμενου διά διαλύσεως 14 g ιωδίου σε διάλυμα συνιστάμενο από 36 g ιωδιούχου καλίου και 100 ml ύδατος, στο όποιο έχουν προστεθεί 3 σταγόνες ύδροχλωρικού όξέος και που έχει άραιωθεί μέχρις όγκου 1 000 ml. Ούδεμία έρυθρώπη ή κυανώπη χρώση εμφανίζεται.
<i>Ταννίνη</i>	Σε 10 ml διαλύματος 1 50, προστίθενται περίπου 0,1 ml ύδατικού διαλύματος τριχλωριούχου σιδήρου (9g FeCl ₃ · 6H ₂ O ανά 100 ml διαλύματος). Ούδεμία μέλαινα χρώση ή μέλαν ίζημα εμφανίζεται.

E 420 — (i) Σορβιτόλη

<i>Χημική ονομασία</i>	D-σορβιτόλη
<i>Περιγραφή</i>	Κόνις, νιφάδες ή κόκκοι, λευκοί, κρυσταλλικοί και υγροσκοπικοί, γλυκείας γεύσεως.
<i>Περιεκτικότητα</i>	Ἡ σορβιτόλη περιέχει ὄχι ὀλιγώτερο τοῦ 98% γλυκυτόλες καὶ ὄχι ὀλιγώτερο τοῦ 91% D-σορβιτόλη, τῆς περιεκτικότητος αὐτῆς ὑπολογιζομένης καὶ στὶς δύο περιπτώσεις ἐπὶ ξηρᾶς οὐσίας. Οἱ γλυκυτόλες εἶναι ἐνώσεις τῶν ὁποίων ὁ συντακτικὸς τύπος εἶναι $C_6H_2(OH)(CHOH)_4CH_2OH$, ὅπου τὸ ν εἶναι ἀκέραιος ἀριθμὸς. Τὸ μέρος ποῦ δὲν εἶναι D-σορβιτόλη ἀποτελεῖται κυρίως ἀπὸ μαννιτόλη, καθὼς ἐπίσης καὶ ἀπὸ μικρὴ ποσότητα ἄλλων γλυκυτολῶν στὶς ὁποῖες $n \leq 4$, καὶ ἐλάχιστες ποσότητες ὑδρογονωμένων ὀλιγοσακχαριτῶν.
<i>Περιεκτικότητα σὲ ὕδωρ</i>	Ὅχι πλεόν τοῦ 1% (Karl Fischer).
<i>Ἀναγωγικὰ σάκχαρα</i>	Ὅχι πλεόν τοῦ 0,3% τῆς ξηρᾶς οὐσίας, ἐκφρασμένα σὲ δεξτρόζη.
<i>Ὀλικά σάκχαρα</i>	Ὅχι πλεόν τοῦ 1% τῆς ξηρᾶς οὐσίας, ἐκφρασμένα σὲ δεξτρόζη.
<i>Θερμὴ τέφρα</i>	Ὅχι πλεόν τοῦ 0,1% τῆς ξηρᾶς οὐσίας (μετὰ πύρωση στοὺς 800 ± 25 °C).
<i>Θεικὰ</i>	Ὅχι πλεόν τοῦ 0,01% τῆς ξηρᾶς οὐσίας, ἐκφρασμένα σὲ SO ₄ .
<i>Χλωριούχα</i>	Ὅχι πλεόν τοῦ 0,005% τῆς ξηρᾶς οὐσίας, ἐκφρασμένα σὲ Cl.
<i>Νικέλιο</i>	Ὅχι πλεόν τῶν 2 mg/kg, ἐκφρασμένο σὲ Ni.

E 420 — (ii) Σιρόπι σορβιτόλης

<i>Περιγραφή</i>	Διαυγές, ἄχρουν διάλυμα σορβιτόλης, γλυκείας γεύσεως, καὶ ὑδρογονωμένων ὀλιγοσακχαριτῶν. Τὸ κλάσμα ποῦ δὲν εἶναι D-σορβιτόλη ἀποτελεῖται κυρίως ἀπὸ ὑδρογονωμένους ὀλιγοσακχαρίτες παραγομένους δι' ὑδρογνώσεως σιροπίου γλυκόζης χρησιμοποιουμένου ὡς βασικοῦ ὑλικοῦ (στὴν περίπτωση αὐτῆ, τὸ σιρόπι δὲν εἶναι κρυσταλλώσιμο) ἢ μαννιτόλης. Δύναται ἐπίσης νὰ παρευρίσκωνται καὶ μικραὶ ποσότητες γλυκυτολῶν στὶς ὁποῖες $n \leq 4$. Οἱ γλυκυτόλες εἶναι ἐνώσεις τῶν ὁποίων ὁ συντακτικὸς τύπος εἶναι $CH_2OH(C_6H_2(OH)_nCH_2OH$, ὅπου τὸ ν παριστάνει ἀκέραιο ἀριθμὸ.
<i>Περιεκτικότητα</i>	Ὅχι ὀλιγώτερο τοῦ 69% ὀλικά στερεὰ καὶ ὄχι ὀλιγώτερο τοῦ 50% D-σορβιτόλη.
<i>Ἀνάγοντα σάκχαρα</i>	Ὅχι πλεόν τοῦ 0,3% τῆς ξηρᾶς οὐσίας, ἐκφρασμένα σὲ δεξτρόζη.
<i>Θερμὴ τέφρα</i>	Ὅχι πλεόν τοῦ 0,1% τῆς ξηρᾶς οὐσίας (μετὰ πύρωση στοὺς 800 ± 25 °C).
<i>Θεικὰ</i>	Ὅχι πλεόν τοῦ 0,1% τῆς ξηρᾶς οὐσίας, ἐκφρασμένα σὲ SO ₄ .
<i>Χλωριούχα</i>	Ὅχι πλεόν τοῦ 0,005% τῆς ξηρᾶς οὐσίας, ἐκφρασμένα σὲ Cl.
<i>Νικέλιο</i>	Ὅχι πλεόν τῶν 2 mg/kg, ἐκφρασμένο σὲ Ni.

E 421 — Μαννιτόλη

<i>Χημική ονομασία</i>	D-μαννιτόλη
<i>Περιγραφή</i>	Λευκὸ κρυσταλλικὸ στερεὸ, ἄοσμο καὶ γλυκείας γεύσεως.
<i>Περιεκτικότητα</i>	Ὅχι ὀλιγώτερο τοῦ 98% D-μαννιτόλης (C ₆ H ₁₄ O ₆) ἐπὶ οὐσίας ἀηλαγμένης πτητικῶν ὑλῶν.

Περιοχή τήξεως	Μεταξύ 165 και 169 °C.
Ειδική στροφοική ικανότητα $[\alpha]_D^{25}$	Μεταξύ + 23,0° και + 24,3°.
Πτητικές ύλες	Όχι πλέον του 0,3%., προσδιορισμένες διά ξηράνσεως στους 105 °C, επί 4 ώρες.
Ανάγοντα σάκχαρα	Όχι πλέον του 0,05%., εκφρασμένα σε δεξτρόζη.
Θειικά	Όχι πλέον του 0,01%., εκφρασμένα σε SO ₄ .
Χλωριούχα	Όχι πλέον του 0,007%., εκφρασμένα σε Cl.
Τέφρα	Όχι πλέον του 0,1% (μετά πύρωση στους 880 ± 25 °C).
Νικέλιο	Όχι πλέον των 2 mg/kg., εκφρασμένο σε Ni.

E 422 — Γλυκερίνη

Περιγραφή	Διαυγές, άχρουν, υγροσκοπικό και σιροπιώδες υγρό, γλυκείας γένεως που δίδει παράλληλα και μία αίσθηση θερμότητας στη γλώσσα.
Περεκτικότητα	Όχι λιγότερο του 98%., γλυκερίνης (C ₃ H ₈ O ₃).
Ειδικό βάρος (25/25 °C)	Όχι λιγότερο του 1,257.
Δείκτης διαθλάσεως $[n]_D^{20}$	1,471-1,474.
Ένωσηεις - άκρολείνης, γλυκόζης και άμμωνίου	Μίγμα 5 ml γλυκερίνης και 5 ml διαλύματος ύδροξειδίου του καλίου (1:10) θερμαίνεται στους 60 °C επί 5 min. Τό μείγμα δέν γίνεται κίτρινο και δέν άναδίδει καμιά όσμή άμμωνίας.
Βουτυρομόλες	Όχι πλέον του 0,2%.
Χλωριωμένες ένωσηεις	Όχι πλέον του 0,003%., εκφρασμένες σε Cl.
Αιπαρά όξέα και έστερες λιπαρών όξέων	Όχι πλέον του 0,1%., εκφρασμένα σε βουτυρικό όξύ.
Θεική τέφρα	Όχι πλέον του 0,01%., προσδιορισμένη μετά πύρωση στους 800 ± 25 °C.

E 440(a) — Πηκτίνη

Χημική περιγραφή	Η πηκτίνη συνίσταται κυρίως από μεθυλικούς μερικούς έστερες του πολυγαλακτουρονικού όξέος, καθώς έπίσης και από τά άλατά τους νατρίου, καλίου, άσθεστίου ή άμμωνίου. Η πηκτίνη λαμβάνεται από ένδεδειγμένα έδάδιμα φυτά, γενικά τά έσπεριδοειδή ή τά μήλα, με έκχύλιση με ύδωρ ένδεχομένου ακολουθουμένη από καθίζηση. Οί μόνες έπιτρεπόμενες όργανικές ούσιες για τήν καθίζηση είναι ή μεθανόλη, ή αιθανόλη και ή ίσοπροπανόλη.
Περιγραφή	Κόνις λευκή, άνοικτη κίτρινη, άκοικτή γκρί ή άνοικτη φαία.
Γαλακτουρονικό όξύ	Όχι λιγότερο του 65%., ύπολογιζόμενου επί ούσίας άηλλαγμένης τέφρας και πτητικών ύλών, προσδιορισμένο μετά από έκπλυση με όξύ και άλκοόλη.
Πτητικές ύλες	Όχι πλέον του 12%., προσδιορισμένες διά ξηράνεως στους 105 °C επί 2 ώρες.
Τέφρα υδάτινη σε ύδροχλωρικό όξύ (περίπου 3 N)	Όχι πλέον του 1%.

Περιεκτικότητα σε μεθανόλη, αιθανόλη και ισοπροπανόλη, ελεύθερες.	Όχι πλέον του 1% της ξηράς ουσίας, όμοι ή κεχωρισμένως.
Υπόλειμμα θεωδός άνοδρίτου.	Όχι πλέον των 50 mg/kg της ξηράς ουσίας.
Περιεκτικότητα σε άζωτο	Όχι πλέον του 0,5%,, προσδιορισμένο μετά από έκπλυση με όξύ και αλκοόλη (Kjeldahl).

E 440(β) — Αμιδοϋχος πηκτίνη

Χημική περιγραφή	Η άμιδοϋχος πηκτίνη αποτελείται κυρίως από τούς μεθυλικούς μερικούς εστέρες και από τά άμείδια του πολυγαλακτουρονικού όξέος καθώς επίσης και από τά άλατά τους νατρίου, καλίου, άσβεστιου ή άμμωνίου. Η άμιδοϋχος πηκτίνη λαμβάνεται από ένδεδειγμένα εδάδιμα φυτά, γενικά τά έσπεριδοειδή ή μήλα, με έκχύλιση με ύδωρ και άμμωνιακή έπεξεργασία σε άλκαλικό περιβάλλον. Οί μόνες έπιτρεπόμενες όργανικές ούσιες για τήν καθίζηση είναι ή μεθανόλη, ή αιθανόλη και ισοπροπανόλη.
Περιγραφή	Κόνις λευκή, άνοικτή κιτρίνη, άνοικτή γκρι ή άνοικτή φαία.
Ποσοστό άμιδοϋχων καρβοϋλικών όμάδων	Όχι πλέον του 25% από τό σύνολο των καρβοϋλομάδων.
Γαλακτουρονικό όξύ	Όχι όλιγώτερο του 65%,, ύπολογισμένο επί ούσιες άπηλλαγμένης τέφρας και κτητικών ύλών, προσδιορισμένο μετά από έκπλυση με όξύ και αλκοόλη.
Πτητικές ύλες	Όχι πλέον του 12%,, προσδιορισμένες διά ξηράνσεως στους 105 °C επί όμο ώρες.
Τέφρα άδιάλυτη σε ύδροχλωρικό όξύ (περίπου 3 N)	Όχι πλέον του 1%,,
Περιεκτικότητα σε μεθανόλη, αιθανόλη και ισοπροπανόλη, ελεύθερες	Όχι πλέον του 1% της ξηράς ούσιης, όμοι ή κεχωρισμένως.
Υπόλειμμα θεωδός άνοδρίτου	Όχι πλέον των 50 mg/kg της ξηράς ούσιης.
Περιεκτικότητα σε άζωτο	Όχι πλέον του 2,5%,, προσδιορισμένη μετά από έκπλυση με όξύ και αλκοόλη (Kjeldahl).

E 450 (α) — (i) Δισόξινο πυροφωσφορικό νάτριο

Περιγραφή	Κόνις ή κόκκοι λευκοί.
Περιεκτικότητα	Όχι όλιγώτερο του 95,0% $\text{Na}_2\text{H}_2\text{P}_2\text{O}_7$.
Περιεκτικότητα σε P_2O_5	Όχι όλιγώτερο του 63%,, και όχι πλέον του 64%,,
Πτητικές ύλες	Όχι πλέον του 0,5%,, προσδιορισμένες διά ξηράνσεως στους 105 °C επί 4 ώρες.
pH διαλύματος 1%	Όχι όλιγώτερο του 3,7 και όχι πλέον του 4,4.
Υλες άδιάλυτες σε νερό	Όχι πλέον του 0,6%,,
Φθιομοϋχα	Όχι πλέον των 10 mg/kg, έκφρασμένα σε E.

Ε 450 (α) — (ii) Μονόξινο πυροφωσφορικό νάτριο

<i>Περιγραφή</i>	Κόνις ή κόκκοι λευκοί. Παρουσιάζεται υπό μορφή άνυδρη ή υπό μορφή μονοένυδρη.
<i>Περιεκτικότητα</i>	Όχι λιγότερο του 95,0% $\text{Na}_2\text{HP}_2\text{O}_7$ ή $\text{Na}_2\text{HP}_2\text{O}_7 \cdot \text{H}_2\text{O}$.
<i>Περιεκτικότητα σε P_2O_5</i>	Όχι λιγότερο του 57,5% και όχι πλέον του 58,5% για το άνυδρο άλας. Όχι λιγότερο του 53,6% και όχι πλέον του 54,6% για το μονοένυδρο.
<i>pH ενός διαλύματος 1%</i>	Όχι λιγότερο του 6,7 και όχι πλέον του 7,3.
<i>Πηκτικές ύλες</i>	Όχι πλέον του 0,5%, προσδιορισμένες διά ξηράνσεως στους 105 °C, επί 4 ώρες.
<i>Υλες αδιάλυτες σε νερό</i>	Όχι πλέον του 0,2%.
<i>Φθοριούχα</i>	Όχι πλέον των 10 mg/kg, εκφρασμένα σε F.

Ε 450 (α) — (iii) Πυροφωσφορικό νάτριο

<i>Περιγραφή</i>	Κόνις λευκή, κρυσταλλική ή κοκκώδης. Παρουσιάζεται υπο μορφή άνυδρη ή υπο μορφή δεκαένυδρη.
<i>Περιεκτικότητα</i>	Όχι λιγότερο του 95,0% $\text{Na}_6\text{P}_2\text{O}_7$ ή $\text{Na}_6\text{P}_2\text{O}_7 \cdot 10\text{H}_2\text{O}$.
<i>Περιεκτικότητα σε P_2O_5</i>	Όχι λιγότερο του 52,5% και όχι πλέον του 54,0% για το άνυδρο άλας. Όχι λιγότερο του 31,5% και όχι πλέον του 32,5% για το δεκαένυδρο.
<i>Απώλεια κατά την πύρωση</i>	Όχι πλέον του 0,5% για το άνυδρο άλας, όχι λιγότερο του 38% και όχι πλέον του 42% για το ένυδατωμένο, προσδιορισμένη διά ξηράνσεως στους 105 °C επί 4 ώρες και ακολούθως διά πυρώσεως στους 550 °C επί 30 λεπτά.
<i>pH διαλύματος 1%</i>	Όχι λιγότερο του 9,9 και όχι πλέον του 10,7.
<i>Υλες αδιάλυτες σε νερό</i>	Όχι πλέον του 0,2%.
<i>Φθοριούχα</i>	Όχι πλέον των 10 mg/kg, εκφρασμένα σε F.

Ε 450 (α) — (iv) Πυροφωσφορικό κάλιο

<i>Περιγραφή</i>	Άχρωροι κρύσταλλοι ή κόνις λευκή λίαν ύγροσκοπική.
<i>Περιεκτικότητα</i>	Όχι λιγότερο του 95,0% $\text{K}_4\text{P}_2\text{O}_7$.
<i>Περιεκτικότητα σε P_2O_5</i>	Όχι λιγότερο του 42,0% και όχι πλέον του 43,7%.
<i>Απώλεια κατά την πύρωση</i>	Όχι πλέον του 2%, προσδιορισμένη διά ξηράνσεως στους 105 °C επί 4 ώρες και ακολούθουμένη από πύρωση στους 550 °C επί 30 λεπτά.
<i>pH διαλύματος 1%</i>	Όχι λιγότερο του 10,0 και όχι πλέον του 10,7.
<i>Υλες αδιάλυτες σε ύδωρ</i>	Όχι πλέον του 0,2%.
<i>Φθοριούχα</i>	Όχι πλέον των 10 mg/kg, εκφρασμένα σε F.

Ε 450 (b-i) Τριφωσφορικό πεντανάτριο

<i>Περιγραφή</i>	Κόκκοι ή κόνις, λευκή και ελαφρώς ύγροσκοπική. Παρουσιάζεται υπό μορφή άνυδρη ή υπό μορφή εξαένυδρη.
------------------	--

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ (ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ)

<i>Περιεκτικότητα</i>	Όχι ολιγώτερο του 85,0%, $\text{Na}_2\text{P}_2\text{O}_7$ ή $\text{Na}_4\text{P}_2\text{O}_7 \cdot 6\text{H}_2\text{O}$, του υπολοίπου αποτελούμενου κυρίως από άλλα πολυφωσφορικά αλάτα νατρίου της σειράς E 450.
<i>Περιεκτικότητα σε P_2O_5</i>	Όχι ολιγώτερο του 56,0% και όχι πλέον του 58,0% για το άνυδρο άλας. Όχι ολιγώτερο του 43% και όχι πλέον του 45% για το εξαένυδρο.
<i>Απόβλητα κατά την πύρωση</i>	Όχι πλέον του 0,5% για το άνυδρο άλας και όχι πλέον του 23,5% διά το εξαένυδρο, προσδιορισμένη διά ξηράνσεως στους 105 °C επί 4 ώρες, ακολουθούμενη από πύρωση στους 550 °C επί 30 λεπτά.
<i>pH διαλύματος 1%</i>	Όχι ολιγώτερο του 9,3 και όχι πλέον του 10,1.
<i>Υλεις αδιάλυτες σε νερό</i>	Όχι πλέον του 0,2%.
<i>Φθοριοξύ</i>	Όχι πλέον των 10 mg.kg. εκφρασμένα σε F.

E 450 (b) — (ii) Τριφωσφορικό πεντακάλιο

<i>Περιγραφή</i>	Κόνις λευκή, λίαν υγροσκοπική.
<i>Περιεκτικότητα</i>	Όχι ολιγώτερο του 85%, $\text{K}_5\text{P}_3\text{O}_{10}$, του υπολοίπου αποτελούμενου κυρίως από άλλα πολυφωσφορικά αλάτα καλίου της σειράς E 450.
<i>Περιεκτικότητα σε P_2O_5</i>	Όχι ολιγώτερο του 46,5% και όχι πλέον του 48,0%.
<i>Απόβλητα κατά την πύρωση</i>	Υπολογισμένη με βάση την περιεκτικότητα σε P_2O_5 , όχι πλέον του 0,5%, προσδιορισμένη διά ξηράνσεως στους 105 °C επί 4 ώρες, ακολουθούμενη από πύρωση στους 550 °C επί 30 λεπτά.
<i>pH διαλύματος 1%</i>	Όχι ολιγώτερο του 9,3 και όχι πλέον του 10,1.
<i>Υλεις αδιάλυτες σε νερό</i>	Όχι πλέον του 2%.
<i>Φθοριοξύ</i>	Όχι πλέον του 10 mg.kg. εκφρασμένα σε F.

E 450 (c) — (i) Πολυφωσφορικό νάτριο

<i>Χημική περιγραφή</i>	Έτερογενή μείγματα αλάτων νατρίου γραμμικών συμπεπικνωμένων πολυφωσφορικών οξέων, γενικού τύπου $\text{H}_{(n+2)}\text{P}_n\text{O}_{(3n+1)}$, όπου το n δέν είναι κατώτερο του 2.
<i>Περιγραφή</i>	Κόνις ή κρύσταλλοι: λεπτοί και λευκοί, ή φυλλίδια άχρα και υαλώδη.
<i>Περιεκτικότητα σε P_2O_5</i>	Όχι ολιγώτερο του 59,5% και όχι πλέον του 70% επί πυρωθείσης ουσίας.
<i>Απόβλητα κατά την πύρωση</i>	Όχι πλέον του 0,5%, προσδιορισμένη διά ξηράνσεως στους 105 °C επί 4 ώρες, ακολουθούμενη από πύρωση στους 550 °C επί 30 λεπτά.
<i>pH διαλύματος 1%</i>	Όχι ολιγώτερο του 3,6 και όχι πλέον του 9,0.
<i>Υλεις αδιάλυτες σε νερό</i>	Όχι πλέον του 0,2%.
<i>Φθοριοξύ</i>	Όχι πλέον των 10 mg.kg. εκφρασμένα σε F.
<i>Κυκλικά φωσφορικά</i>	Όχι πλέον του 8%.

E 450 (c) — (ii) Πολυφωσφορικό κάλιο

<i>Χημική περιγραφή</i>	Έτερογενή μείγματα αλάτων καλίου συμπεπικνωμένων γραμμικών πολυφωσφορικών οξέων, γενικού τύπου $\text{H}_{(n+2)}\text{P}_n\text{O}_{(3n+1)}$, όπου το n δέν είναι κατώτερο του 2.
-------------------------	--

Περιγραφή	Κόνις ή κρύσταλλοι, λεπτοί και λευκοί, ή φυλλίδια άχρα, υαλώδη.
Περεκτικότητα σε P_2O_5	Όχι ολιγώτερο του 53,5% και όχι πλέον του 61,5% επί πυρωθείσας ούσιας.
Απόλειμα κατά την πύρωση	Όχι πλέον του 2%, προσδιορισμένη διά ξηράνσεως στους 105 °C επί 4 ώρες, ακολουθουμένη από πύρωση στους 550 °C επί 30 λεπτά.
pH διαλύματος 1%	Όχι πλέον του 7,8 ⁽¹⁾ .
Υλες αδιάλυτες σε νερό	Όχι πλέον του 0,2% ⁽¹⁾ .
Φθοριοϋχα	Όχι πλέον των 10 mg/kg, εκφρασμένα σε F.
Κυκλικά φωσφορικά	Όχι πλέον του 8%.

E 460 – Μικροκρυσταλλική κυτταρίνη

Χημική περιγραφή	Κεκαθαυμένη κυτταρίνη, μερικώς αποπολυμερισμένη, με μοριακό βάρος περίπου 36 000, παρασκευασμένη με δξινη υδρόλυση της αλφα-κυτταρίνης προερχομένης άπ' εϋθείας από φυτικές ίνες.
Περιγραφή	Κόνις λευκή και λεπτή ή σχεδόν λευκή, άοσμη.
Πτητικές ύλες	Όχι πλέον του 5%, προσδιορισμένες διά ξηράνσεως στους 105 °C μέχρι σταθερού βάρους.
pH	Μειγνύονται, αναδεύοντας επί 20 λεπτά, 5 g περίπου προϊόντος με 40 ml ύδατος μη περιέχοντος διοξειδίου του άνθρακα και φυγοκεντρούνται. Τό pH του επικλέοντος υγρού εϋρίσκεται μεταξύ 5,5 και 7,0.
Θερική τέφρα	Όχι πλέον του 0,1%, προσδιορισμένη διά πυρώσεως στους 800 ± 25°C.
Υλες εϋδιάλυτες σε νερό	Όχι πλέον του 0,16%.
Υλες δυνάμενες να έκχυλισθούν με διαθιλικό αϊθέρα	Όχι πλέον των 200 mg/kg.
Χλωριοϋχα	Όχι πλέον των 350 mg/kg, εκφρασμένα σε Cl.
Θειικά	Όχι πλέον των 600 mg/kg, εκφρασμένα σε SO ₄ .

E 461 – Μεθυλοκυτταρίνη

Χημική περιγραφή	Η μεθυλοκυτταρίνη είναι ή κυτταρίνη που προέρχεται άπ' εϋθείας από φυτικές ίνες και μερικώς αιθεροποιημένη διά μεθυλικών ομάδων.
Περιγραφή	Κόνις κοκκώδης ή ινώδης, λευκή ή ελαφρώς ύποκιτρίνη ή γκρί, ελαφρώς ύγροσκοπική.
Χημικός τύπος	Τά πολυμερή περιέχουν μονάδες ύποκατεστημένες με άνυδρογλυκόζες, με τόν γενικό τύπο C ₆ H ₇ O ₂ (OR ₁)(OR ₂)(OR ₃), όπου R ₁ , R ₂ , R ₃ δύνανται να είναι: <ul style="list-style-type: none"> — H, — CH₃, ή — CH₂CH₂OH
Μοριακό βάρος	Περίπου 20 000 έως περίπου 380 000.

⁽¹⁾ Προσδιορισμός του άπαιτεί τίδικη μέθοδο άναλύσεως

<i>Περικτικότητα σε ομίονο, υποκαταστάσεις</i>	Όχι λιγώτερο του 25% και όχι πλέον του 33% μεθοξυομάδων (-OCH ₃). Όχι πλέον του 5% υδροξυαιθοξυομάδων (1-OCH ₂ CH ₂ OH).
<i>Πτητικές ύλες</i>	Όχι πλέον του 10% μετά ξήρανση μέχρι σταθερού βάρους σε 105°C.
<i>Θερκή τήξη</i>	Όχι πλέον του 1,5% μετά πύρωση στους 800 ± 25°C.
<i>pH διαλύματος 1%</i>	Όχι λιγώτερο του 5 και όχι πλέον του 8.

E 463 — Υδροξυπροπολυοκυτταρίνη

<i>Χημική περιγραφή</i>	Κυτταρίνη προερχόμενη απ' εϊθείας από φυτικές ίνες και μερικώς αιθεροποιημένη με υδροξυπροπολυομάδες.
<i>Περιγραφή</i>	Κόνις κοκκώδης ή ινώδης, λευκή ή ελαφρώς υποκίτρινη ή γκρί, ελαφρώς υγροσκοπική, άσμος και άγευστος.
<i>Χημικός τύπος</i>	Τά πολυμερή περιέχουν υποκατεστημένες μονάδες ανυδρογλυκόζης με τον γενικό τύπο C ₆ H ₇ O ₂ (OR ₁)(OR ₂)(OR ₃), όπου R ₁ , R ₂ , R ₃ δύναται να είναι: — H, — CH ₂ CHOHCH ₃ , — CH ₂ CHO(CH ₂ CHOHCH ₃)CH ₃ , — CH ₂ CHO[CH ₂ CHO(CH ₂ CHOHCH ₃)CH ₃]CH ₃ .

Μοριακό βάρος Άπο περίπου 30 000 έως περίπου 1 000 000

<i>Περικτικότητα σε ομίονο, υποκαταστάσεις</i>	Όχι πλέον του 80,5% του ξηρού βάρους υδροξυπροποξυομάδες (-OCH ₂ CHOHCH ₃), ισοδυναμούντος προς 4,6 υδροξυπροποξυομάδες τό πολύ ανά μονάδα ανυδρογλυκόζης επί ξηρής ούσίας.
<i>pH διαλύματος</i>	Όχι λιγώτερο του 5,0 και όχι πλέον του 8,0.
<i>Πτητικές ύλες</i>	Όχι πλέον του 10% προσδιορισμένες διά ξηράνσεως στους 105°C μέχρι σταθερού βάρους.
<i>Θερκή τήξη</i>	Όχι πλέον του 0,5% προσδιορισμένη διά πύρωσεως στους 800 ± 25°C.

E 464 — Υδροξυπροπολυομεθυλοκυτταρίνη

<i>Χημική περιγραφή</i>	Κυτταρίνη προερχόμενη απ' εϊθείας από φυτικές ίνες και μερικώς αιθεροποιημένη μετά μεθυλομάδων και περιέχουσα μία μικρά άναλογία υδροξυπροπολυομάδων υποκαταστάσεως.
<i>Περιγραφή</i>	Κοκκώδης ή ινώδης κόνις, λευκή, ελαφρώς υγροσκοπική, άσμος και άγευστος.
<i>Χημικός τύπος</i>	Τά πολυμερή περιέχουν υποκατεστημένες μονάδες ανυδρογλυκόζων με τον γενικό τύπο C ₆ H ₇ O ₂ (OR ₁)(OR ₂)(OR ₃), όπου R ₁ , R ₂ , R ₃ δύναται να είναι: — H, — CH ₃ , — CH ₂ CHOHCH ₃ , — CH ₂ CHO(CH ₂ CHOHCH ₃)CH ₃ , — CH ₂ CHO[CH ₂ CHO(CH ₂ CHOHCH ₃)CH ₃]CH ₃ .

Μοριακό βάρος Άπο περίπου 130 000 έως 200 000.

Περιεκτικότητα σε ομάδες υποκαταστάσεως	Όχι λιγώτερο του 19% και όχι πλέον του 30% μεθοξυομάδων (-OCH ₃) και όχι λιγώτερο του 3% και όχι πλέον του 12% υδροξυπροποξυομάδων (-OCH ₂ CHCH ₃) επί ξηράς ουσίας.
pH διαλύματος 1%	Όχι λιγώτερο του 5,0 και όχι πλέον του 8,0.
Πτητικές ύλες	Όχι πλέον του 10%, προσδιορισμένες διά ξηράσεως στους 105 °C μέχρι σταθερού βάρους.
Θερμική τέφρα	Όχι πλέον του 1,5% για τα προϊόντα των οποίων τό ιξώδες είναι ανώτερο του 50 cP και όχι πλέον του 3% για τα προϊόντα των οποίων τό ιξώδες είναι ίσο ή κατώτερο των 50 cP, προσδιορισμένη διά πυρώσεως στους 800 ± 25 °C.

E 465 — Μεθυλοαιθυλοκυτταρίνη

Χημική περιγραφή	Κυτταρίνη προερχόμενη απ' εθείας από φυτικές ίνες και μερικώς αιθεροποιημένη με αιθυλο- και μεθυλομάδες.
Περιγραφή	Κόνις κοκκώδης ή ινώδης, λευκή ή ελαφρώς υποκιτρίνη ή γκρι, ελαφρώς υγροσκοπική, άοσμη και άγευστη.
Χημικός τύπος	Τά πολυμερή περιέχουν υποκατεστημένες μονάδες ανυδρογλυκοζών με τόν γενικό τύπο C ₆ H ₇ O ₂ (OR ₁)(OR ₂)(OR ₃) όπου R ₁ , R ₂ , R ₃ δύνανται νά είναι: — H, — CH ₃ , — CH ₂ CH ₃ .
Μοριακό βάρος	Από περίπου 30 000 έως 40 000.
Περιεκτικότητα σε ομάδες υποκαταστάσεως	Όχι λιγώτερο του 14,5% και όχι πλέον του 19% αιθοξυομάδων (-OCH ₂ H ₃) και όχι λιγώτερο του 3,5% και όχι πλέον του 6,5% μεθοξυομάδων (-OCH ₃) επί ξηράς ουσίας.
Πτητικές ύλες	Ινώδης μορφή: όχι πλέον του 15%. Κονιώδης μορφή: όχι πλέον του 10%, προσδιορισμένες διά ξηράσεως στους 105 °C μέχρι σταθερού βάρους.
Θερμική τέφρα	Όχι πλέον του 0,6%, προσδιορισμένη διά πυρώσεως στους 800 ± 25 °C.
pH διαλύματος 1%	Όχι λιγώτερο του 5,0 και όχι πλέον του 8,0.

E 466 — Καρβοξυμεθυλοκυτταρίνη

Χημική περιγραφή	Μερικό άλας νατρίου ενός καρβοξυμεθυλικού αιθέρα τής κυτταρίνης, προερχομένης απ' εθείας από φυτικές ίνες.
Περιγραφή	Κόνις κοκκώδης ή ινώδης, λευκή ή ελαφρώς υποκιτρίνη ή γκριζωπή, ελαφρώς υγροσκοπική, άοσμη και άγευστη.
Χημικός τύπος	Τά πολυμερή περιέχουν υποκατεστημένες μονάδες ανυδρογλυκοζών με τόν γενικό τύπο C ₆ H ₇ O ₂ (OR ₁)(OR ₂)(OR ₃) όπου R ₁ , R ₂ , R ₃ δύνανται νά είναι: — H, — CH ₂ COONa, — CH ₂ COOH.
Μοριακό βάρος	Από περίπου 17 000 έως 1 500 000.

Περιεκτικότητα	Όχι ολιγώτερο του 99,5% καρβοξυμεθυλοκυτταρίνης επί ξηράς ούσιας.
Χλωριούχο νάτριο και γλυκολικό νάτριο	Όχι πλέον του 0,5% συνολικά και όχι πλέον του 0,4% γλυκολικού νατρίου.
Βαθμός υποκαταστάσεως	Όχι ολιγώτερο του 0,2 και όχι πλέον του 1,0 ομάδες (-CH ₂ COOH) ανά μονάδα ανυδρογλυκόζης.
Νάτριο	Όχι πλέον του 9,7% (μετά από ξήρανση).
Πτητικές ύλες	Όχι πλέον του 12%, προσδιορισμένες διά ξηράνσεως στους 105°C μέχρι σταθερού θάρους.
pH διαλύματος 1%	Όχι ολιγώτερο του 6,0 και όχι πλέον του 8,5.

Ε 470 — Μετά νατρίου, καλίου, ασβεστίου άλατα λιπαρών οξέων

Χημική περιγραφή	Άλατα νατρίου, καλίου και ασβεστίου των λιπαρών οξέων, των θρωσίμων ελαίων και λιπών, των άλατων τούτων λαμβανομένων είτε από εδωδιμες λιπαρές ύλες, είτε από αποσταγμένα θρώσιμα λιπαρά οξέα.
Περιγραφή	Κόνεις, νιφάδες ή προϊόντα ημιστερεά, λευκά ή λευκά-κρέμ.
Υλες μη σαπωνοποιησιμες	Όχι πλέον του 2%.
Ελεύθερα λιπαρά οξέα	Όχι πλέον του 3%, εκφρασμένα σε ελαϊκό οξύ.
Όλική γλυκερίνη (ένωμένη και ελεύθερη)	Όχι πλέον του 10%.
Ελεύθερο άλκαλι	Όχι πλέον του 0,1%, εκφρασμένο σε NaOH.
Υλες αδιάλυτες σε αλκοόλη	Όχι πλέον του 0,2% (τό κριτήριο αυτό εφαρμόζεται μόνο στα άλατα νατρίου και καλίου).
Πτητικές ύλες	Όχι πλέον του 3%.
Περιεκτικότητα σε νάτριο, κάλιο ή ασβέστιο	<p>Νάτριο</p> <p>Όχι ολιγώτερο του 9% και όχι πλέον του 14%, εκφρασμένο σε Na₂O.</p> <p>Κάλιο</p> <p>Όχι ολιγώτερο του 13% και όχι πλέον του 21,5%, εκφρασμένο σε K₂O.</p> <p>Ασβέστιο</p> <p>Όχι ολιγώτερο του 8,5% και όχι πλέον του 13%, εκφρασμένο σε CaO.</p>

Ε 471 — Μονο- και διγλυκερίδια λιπαρών οξέων

Χημική περιγραφή	Αποτελούνται από μίγματα μόνο-, δι- και τριεστέρων γλυκερίνης με τα λιπαρά οξέα των θρωσίμων ελαίων και λιπών. Δύνανται να περιέχουν μικρές ποσότητες λιπαρών οξέων και γλυκερίνης σε ελεύθερη κατάσταση.
Περιγραφή	Η σύστασή τους κυμαίνεται από έκκινη ενός ελαιώδους υγρού χρώματος άχρουν προς άνοικτο φαιό μέχρις έκκινης κηρώδους σκληρού στερεού, χρώματος λευκού ή υπολευκού. Τα στερεά αυτά δύνανται να είναι μορφής νιφάδων, κόνεως ή μικρών κόκκων.
Περιεκτικότητα σε μονο- και διεστέρες	Όχι ολιγώτερο του 70%.
Ελεύθερα λιπαρά οξέα	Όχι πλέον του 3%, εκφρασμένα σε ελαϊκό οξύ.

Ελεύθερη γλυκερίνη	Όχι πλέον του 7%.
Όλική γλυκερίνη	Όχι λιγότερο του 16% και όχι πλέον του 33%.
Πολυγλυκερίνες	Όχι πλέον του 4% της όλικης γλυκερίνης για τις διμερείς και όχι πλέον του 1% της όλικης γλυκερίνης για τα λοιπά πολυμερή της γλυκερίνης.
Υδιον	Όχι πλέον του 2% (Karl Fischer).
Θετική τέφρα	Όχι πλέον του 0,5%, προσδιορισμένη διά πυρώσεως στους 800 ± 25°C.

Σημείωση: Τα κριτήρια αυτά βασίζονται επί του προϊόντος ελεύθερου E 470.

E 472 (a) — Όξικοί εστέρες των μονο- και διγλυκεριδίων των λιπαρών οξέων

Χημική περιγραφή	Εστέρες γλυκερίνης και ενός μείγματος όξικού οξέος και λιπαρών οξέων των εδωδιμων λιπών και ελαίων. Δύνανται να περιέχουν μικρές ποσότητες ελεύθερης γλυκερίνης, ελευθέρων λιπαρών οξέων, ελευθέρου όξικού οξέος και ελευθέρων γλυκεριδίων.
Περιγραφή	Η σύστασή τους κυμαίνεται από εκείνη λιαν ρευστών διαυγών υγρών μέχρις εκείνης στερεών, και το χρώμα τους από το λευκό προς το ελαφρώς κίτρινο.
Όλική περιεκτικότητα σε όξικό οξύ	Όχι λιγότερο του 9% και όχι πλέον του 32%.
Ελεύθερα λιπαρά οξέα (και όξικό οξύ)	Όχι πλέον του 3%, εκφρασμένα σε ελαϊκό οξύ.
Ελεύθερη γλυκερίνη	Όχι πλέον του 2%.
Όλική γλυκερίνη	Όχι λιγότερο του 14% και όχι πλέον του 31%.
Θετική τέφρα	Όχι πλέον του 0,5%, προσδιορισμένη διά πυρώσεως στους 800 ± 25°C.

E 472 (b) — Γαλακτικοί εστέρες των μονο- και διγλυκεριδίων λιπαρών οξέων

Χημική περιγραφή	Εστέρες γλυκερίνης και ενός μείγματος γαλακτικού οξέος και λιπαρών οξέων των εδωδιμων λιπών και ελαίων. Δύνανται να περιέχουν μικρές ποσότητες, σε ελεύθερη κατάσταση, γλυκερίνης, λιπαρών οξέων, γαλακτικού οξέος και γλυκεριδίων.
Περιγραφή	Η σύστασή τους κυμαίνεται από εκείνη του μαλακού κηρού μέχρις εκείνης του σκληρού κηρού.
Όλική περιεκτικότητα σε γαλακτικό οξύ	Όχι λιγότερο του 13% και όχι πλέον του 45%.
Ελεύθερα λιπαρά οξεία	Όχι πλέον του 3%, εκφρασμένα σε ελαϊκό οξύ.
Ελεύθερη γλυκερίνη	Όχι πλέον του 2%.
Όλική γλυκερίνη	Όχι λιγότερο του 13% και όχι πλέον του 30%.
Θετική τέφρα	Όχι πλέον του 0,5%, προσδιορισμένη διά πυρώσεως στους 800 ± 25°C.

Σημείωση: Τα κριτήρια αυτά βασίζονται επί του προϊόντος ελεύθερου E 470.

Ε 472 (c) — Κιτρικοί έστερες των μονο- και διγλυκεριδίων των λιπαρών όξέων

<i>Χημική περιγραφή</i>	Έστερες της γλυκερίνης με ένα μίγμα κιτρικού όξέος και λιπαρών όξέων των έδωδιμων λιπών και ελαίων. Δύνανται να περιέχουν μικρές ποσότητες σε ελεύθερη κατάσταση, γλυκερίνης, λιπαρών όξέων, κιτρικού όξέος και γλυκεριδίων. Δύνανται να έχουν εξουδετερωθεί μερικώς ή όλικώς με ύδροξείδιο του νατρίου ή του καλίου.
<i>Περιγραφή</i>	Ύγρα κιτρινωπά ή ελαφρώς φια, ή στερεά ή ήμιστερά κηρώδη.
<i>Όλική περιεκτικότητα σε κιτρικό όξύ</i>	Όχι όλιγότερο του 13%, και όχι πλέον του 50%.
<i>Ελεύθερα λιπαρά όξεία</i>	Όχι πλέον του 3%, έκφρασμένα σε ελαιικό όξύ.
<i>Ελεύθερη γλυκερίνη</i>	Όχι πλέον του 2%.
<i>Όλική γλυκερίνη</i>	Όχι όλιγότερο του 11%, και όχι πλέον του 29%.
<i>Θερική τέφρα</i>	Όχι πλέον του 0,5%, για τό μη εξουδετερωμένο προϊόν και όχι πλέον του 10%, για τό μερικώς ή όλικώς εξουδετερωμένο προϊόν, προσδιορισμένη στους 800 ± 25 °C.
<i>pH ενός διαλύματος 1%</i>	Όχι όλιγότερο του 3,0 και όχι πλέον του 7,3.

Ε 472 (d) — Τρυγικοί έστερες των μονο- και διγλυκεριδίων των λιπαρών όξέων

<i>Χημική περιγραφή</i>	Έστερες της γλυκερίνης για ένα μίγμα τρυγικού όξέος (Ε 344) και λιπαρών όξέων των έδωδιμων λιπών και ελαίων. Δύνανται να περιέχουν μικρές ποσότητες, σε ελεύθερη κατάσταση, γλυκερίνης, λιπαρών όξέων, τρυγικού όξέος και γλυκεριδίων.
<i>Περιγραφή</i>	Η σύστασή τους κυμαίνεται από εκείνης κολλώδους, ιξώδους και κιτρινωπού ύγρου μέχρις εκείνης σκληρού κιτρίνου κηρού.
<i>Όλική περιεκτικότητα σε τρυγικό όξύ</i>	Όχι όλιγότερο του 15%, και όχι πλέον του 50%.
<i>Ελεύθερα λιπαρά όξεία</i>	Όχι πλέον του 3%, έκφρασμένα σε ελαιικό όξύ.
<i>Ελεύθερη γλυκερίνη</i>	Όχι πλέον του 2%.
<i>Όλική γλυκερίνη</i>	Όχι όλιγότερο του 12%, και όχι πλέον του 29%.
<i>Θερική τέφρα</i>	Όχι πλέον του 0,5%, προσδιορισμένη διά πυρώσεως στους 800 ± 25 °C.

Ε 472 (ε) — Μονοακετυλοτρυγικός και διακετυλοτρυγικός έστερας των μονο- και διγλυκεριδίων των λιπαρών όξέων

<i>Χημική περιγραφή</i>	Μερικοί ή όλικοί έστερες της γλυκερίνης και ενός μίγματος μονο- και διακετυλοτρυγικών όξέων λαμβανομένων από τό τρυγικό όξύ (Ε 334) και λιπαρών όξέων των έδωδιμων λιπών και ελαίων. Δύνανται να περιέχουν, σε ελεύθερη κατάσταση, μικρές ποσότητες γλυκερίνης, λιπαρών όξέων, τρυγικού και όξικού όξέος ή προϊόντων συνδυασμού τους και ελευθέρων γλυκεριδίων.
<i>Περιγραφή</i>	Η σύστασή τους έκκινεί από εκείνη ενός κολλώδους και ιξώδους ύγρου μέχρις εκείνης κιτρίνου κηρού. Δύνανται να ύδρολυθούν στον ύγρο άερα άπελευθερώνοντας όξικό όξύ.
<i>Όλική περιεκτικότητα σε τρυγικό όξύ</i>	Όχι όλιγότερο του 10%, και όχι πλέον του 40%.

Όλικη περιεκτικότητα όξινο όξύ	Όχι ολιγώτερο του 8% και όχι πλέον του 12%.
Ελεύθερα λιπαρά όξεία	Όχι πλέον του 3% εκφρασμένα σε έλαιικό όξύ.
Ελεύθερη γλυκερίνη	Όχι πλέον του 2%.
Όλική γλυκερίνη	Όχι ολιγώτερο του 11% και όχι πλέον του 28%.
Θερμική τήξη	Όχι ολιγώτερο του 0,5% προσδιορισμένη διά κυρώσεως στους $800 \pm 25^{\circ}\text{C}$.

E 472 (Π) — Μικτοί όξικοί και τρυγικοί έστερες των μονο- και διγλυκεριδίων των λιπαρών όξέων

Χημική περιγραφή	Έστερες τής γλυκερίνης με ένα μίγμα όξικού όξέος, τρυγικού όξέος (E 334) και λιπαρών όξέων των έδωδιμων λιπών και ελαίων. Δύνανται να περιέχουν, σε ελεύθερη κατάσταση, μικρές ποσότητες γλυκερίνης, λιπαρών όξέων, όξικού και τρυγικού όξέος και γλυκεριδίων.
Περιγραφή	Η σύστασή τους ποικίλλει από εκείνη ενός διαυγούς και ρευστού ύγρου μέχρις εκείνης ενός στερεού, και τό χρώμα τους από το λευκό μέχρι το ανοικτό κιτρίνου.
Όλικη περιεκτικότητα σε όξινο όξύ	Όχι ολιγώτερο του 10% και όχι πλέον του 20%.
Όλικη περιεκτικότητα σε τρυ- γικό όξύ	Όχι ολιγώτερο του 20% και όχι πλέον του 40%.
Ελεύθερο όξινο όξύ	Όχι ολιγώτερο του 5,5% και όχι πλέον του 8,5%.
Ελεύθερο τρυγικό όξύ	Όχι πλέον του 1%.
Ελεύθερα λιπαρά όξεία	Όχι πλέον του 3% εκφρασμένα σε έλαιικό όξύ.
Ελεύθερη γλυκερίνη	Όχι πλέον του 2%.
Όλική γλυκερίνη	Όχι ολιγώτερο του 12% και όχι πλέον του 27%.
Θερμική τήξη	Όχι πλέον του 0,5% προσδιορισμένη στους $800 \pm 25^{\circ}\text{C}$.

E 473 — Σακχαροεστερες λιπαρών όξέων

Χημική περιγραφή	Αποτελούνται κυρίως από μονο- και διεστερες σακχαρώξης με τά λιπαρά όξεία των έδωδιμων λιπών και ελαίων. Δύνανται να παρασκευάζονται από σακχαρόζη και τους μεθυλο- και αιθυλεστερες των λιπαρών έδωδιμων όξέων ή με εκχύλιση από σακχαρογλυκερίδια. Ουδείς άλλος οργανικός διαλύτης δύναται να χρησιμοποιηθεί πλην του όξικού αιθυλεστερα, τής ισοπροπανόλης ή του διμεθυλοφορμαμίδιου.
Περιγραφή	Μυλακά στερεά, σκληρά πηκτώματα ή λευκές ως τεφρόχρες κόνεις.
Όλικη περιεκτικότητα σε σακχαροεστερες των λιπαρών όξέων	Όχι ολιγώτερο του 80%.
Όλικη περιεκτικότητα σε γλυ- κερίδια	Όχι πλέον του 20%.
Περιεκτικότητα σε ελεύθερο σάκχαρο	Όχι πλέον του 5%.
Ελεύθερα λιπαρά όξεία	Όχι πλέον του 3% εκφρασμένα σε έλαιικό όξύ.

Θειική τέφρα	Όχι πλέον του 2%, προσδιορισμένη διά πυρώσεως στους $800 \pm 25^\circ\text{C}$.
Περιεκτικότητα σε διμεθυλο- φορμαμίδιο	Όχι πλέον του 1 mg/kg.
Περιεκτικότητα σε μεθανόλη	Όχι πλέον των 10 mg/kg.
Όλική περιεκτικότητα σε όξινο αιθυλεστέρα και ισοπρο- πανόλη	Όχι πλέον των 350 mg/kg, όμοιο ή κεχωρισμένως.

Σημείωση: Τα κριτήρια αυτά βασίζονται επί προϊόντος ελευθέρου E 470.

E 474 — Σακχαρογλυκερίδια

Χημική περιγραφή	Προϊόν λαμβανόμενο δι' αντίδρασεως σακχάρους (σακχαρόζης) με ένα εδώδιμο λίπος ή έλαιο, αντίδραση ή όποια δίδει κυρίως μονο- και διεστέρες σακχαρόζης με λιπαρά όξέα αναμειγμένα με μονο-, δι- και τριγλυκερίδια υπολειμματικής προελεύσεως από το λίπος ή το έλαιο. Ουδείς όργανικός διαλύτης εκτός από όξινο αιθυλεστέρα, ισοπροπανόλη ή διμεθυλοφορμαμίδιο δύναται να χρησιμοποιηθεί για την παρασκευή τους.
Περιγραφή	Μαλακά στερεά, σκληρά πηκτώματα ή κόκκοι, λευκά ή προς το λευκό.
Όλική περιεκτικότητα σε σακχαροεστέρες λιπαρών όξέων	Όχι ολιγώτερο του 40% και όχι πλέον του 60%.
Όλική περιεκτικότητα σε γλυκερίδια	Όχι ολιγώτερο του 40% και όχι πλέον του 60%.
Περιεκτικότητα σε ελεύθερο σάκχαρο	Όχι πλέον του 5%.
Ελεύθερα λιπαρά όξέα	Όχι πλέον του 3% εκφρασμένα σε έλαιικό όξύ.
Θειική τέφρα	Όχι πλέον του 2%, προσδιορισμένη διά πυρώσεως στους $800 \pm 25^\circ\text{C}$.
Περιεκτικότητα σε διμεθυλο- φορμαμίδιο	Όχι πλέον του 1 mg/kg.
Περιεκτικότητα σε μεθανόλη	Όχι πλέον του 10 mg/kg.
Όλική περιεκτικότητα σε όξινο αιθυλεστέρα και ισο- προπανόλη	Όχι πλέον των 350 mg/kg, όμοιο ή κεχωρισμένως.

Σημείωση: Τα κριτήρια αυτά βασίζονται επί προϊόντος ελευθέρου E 470.

E 475 — Πολυγλυκερινικοί εστέρες λιπαρών όξέων

Χημική περιγραφή	Προϊόντα λαμβανόμενα δι' έστεροποίησης πολυγλυκερινών με λιπαρές εδώδιμες ύλες ή με λιπαρά όξέα των εδωδιμων λιπών και ελαίων. Το πολυγλυκερινικό κλάσμα περιλαμβάνει κυρίως τρι-, τετρα- και τετραγλυκερίνες και δέν περιέχει πλέον του 10% πολυγλυκερίνες ίσες ή ανώτερες της έπταγλυκερίνης.
Περιγραφή	Κίτρινα ή έλαφρώς φαία, ύγρα ή ήμιρρευστα σώματα.
Όλική περιεκτικότητα σε εστέρες λιπαρών όξέων	Όχι ολιγώτερο του 90%.
Ελεύθερα λιπαρά όξέα	Όχι πλέον του 6% εκφρασμένα σε έλαιικό όξύ.

Γλυκερίνη και πολυγλυκερίνες συνολικά	Όχι λιγότερο του 18% και όχι πλέον του 60%.
Γλυκερίνη και πολυγλυκερίνες ελεύθερες	Όχι πλέον του 7%.
Θεϊκή τέφρα	Όχι πλέον του 0,5%, προσδιορισμένη διά πυρώσεως στους $800 \pm 25^\circ\text{C}$.

Σημείωση: Τα κριτήρια αυτά βασίζονται επί του προϊόντος ελεύθερου E 470.

E 477 — Έστερες προπανο-1,2-διόλης με λιπαρά όξέα

Χημική περιγραφή	Συνίστανται κυρίως από μίγματα μονο- και διεστέρων της προπανο-1,2-διόλης με λιπαρά όξέα των εδωδιμων λιπών και ελαίων. Το αλκοολικό κλάσμα αποτελείται αποκλειστικά από προπανο-1,2-διόλη και διμερές, καθώς επίσης και ίχνη τριμερούς. Δέν υπάρχουν οργανικά όξέα άλλα από τα εδωδιμα λιπαρά όξέα.
Περιγραφή	Νιφάδες ή μικρά λευκά σφαιρίδια, κηρώδεις.
Όλική περιεκτικότητα σε έστερες λιπαρών όξεων	Όχι λιγότερο του 85%.
Ελεύθερη προπανο-1,2-διόλη	Όχι πλέον του 5%.
Διμερές και τριμερές της προπανο-1,2-διόλης	Όχι πλέον του 0,4%.
Ελεύθερα λιπαρά όξέα	Όχι πλέον του 6%, εκφρασμένα σε ελαϊκό όξύ.
Θεϊκή τέφρα	Όχι πλέον του 0,5%, προσδιορισμένη διά πυρώσεως στους $800 \pm 25^\circ\text{C}$.
Όλική προπανο-1,2-διόλη	Όχι λιγότερο του 11% και όχι πλέον του 31%.

Σημείωση: Τα κριτήρια αυτά βασίζονται επί προϊόντος ελεύθερου E 470.

E 481 — Στεαυλο-2-γαλακτυλικό νάτριο

Χημική περιγραφή	Συνίσταται από ένα μίγμα αλάτων νατρίου των στεαυλογαλακτυλικών όξεων και μικρών ποσοτήτων άλλων αλάτων νατρίου συγγενών όξεων και παρασκευάζεται δι' αντιδράσεως του γαλακτυλικού και στεατικού όξεος. Δύνανται επίσης να υπάρχουν και έστερες άλλων εδωδιμων λιπαρών όξεων, ελεύθεροι ή έστεροποιημένοι, προερχόμενοι από τό στεατικό όξύ που χρησιμοποιήθηκε.
Περιγραφή	Κόνις ή στερεά κωνιοποιησιμη ύλη, χρώματος κρέμ, με χαρακτηριστική όσμη.
Περιεκτικότητα σε νάτριο	Όχι λιγότερο του 2,5% και όχι πλέον του 5%.
Αριθμός έστερών	Όχι λιγότερο των 90 και όχι πλέον των 190 mg KOH/g.
Όλικό γαλακτικό όξύ (ελεύθερο και ένωμένο)	Όχι λιγότερο του 15% και όχι πλέον του 40%.
Αριθμός όξεων	Όχι λιγότερο των 60 και όχι πλέον των 130 mg KOH/g.

E 482 — Στεαυλο-2-γαλακτυλικό άσβεστιο

Χημική περιγραφή	Συνίσταται έξ ενός μίγματος αλάτων άσβεστιου των στεαυλογαλακτυλικών όξεων και μικρών ποσοτήτων άλλων αλάτων άσβεστιου
------------------	--

συγγενών οξέων και παρασκευάζεται δι' αντιδράσεως του στεατικού και γαλακτικού οξέος. Δύναται επίσης να υπάρχουν εστέρες άλλων εδωδιμων λιπαρών οξέων, ελεύθεροι ή εστεροποιημένοι, προερχόμενοι από στεατικό οξύ που χρησιμοποιήθηκε.

Περιγραφή	Κόνις ή στερεά κονιοποιήσιμη ύλη, λευκή ή ελαφρώς κιτρινωπή, με χαρακτηριστική όσμη.
Περιεκτικότητα σε άσθαστιο	Όχι ολιγώτερο του 1%, και όχι πλέον του 5,2%.
Αριθμός εστέρων	Όχι ολιγώτερο των 125 και όχι πλέον των 190 mg KOH/g.
Όλικό γαλακτικό οξύ (ελεύθερο ή ενωμένο)	Όχι ολιγώτερο του 15% και όχι πλέον του 40%.
Αριθμός οξέων	Όχι ολιγώτερο των 50 και όχι πλέον των 130 mg KOH/g.

Ε 483 — Τρυγικός στεατυλεστέρας

Χημική περιγραφή	Λαμβάνεται δι' εστεροποίησης του τρυγικού οξέος με στεατική αλκοόλη. Αποτελείται κυρίως από διεστέρα, αλλά περιέχει και μικρές ποσότητες μονοεστέρων, τρυγικού οξέος και στεατικής αλκοόλης. Δύναται επίσης να περιέχει και άλλους εστέρες από τό γεγονός της παρουσίας, στη χρησιμοποιούμενη στεατική αλκοόλη, αλκοολών παραγώγων εδωδιμων λιπαρών οξέων άλλων του στεατικού οξέος.
Περιγραφή	Έλαιώδης στερεά ύλη (σε 25 °C), χρώματος κρέμ.
Όλική περιεκτικότητα σε εστέρες	Όχι ολιγώτερο του 90%.
Όλική περιεκτικότητα σε τρυγικό οξύ	Όχι ολιγώτερο του 18%, και όχι πλέον του 35%.
Μη αποιονοποιήσιμες ύλες	Όχι ολιγώτερο του 77%, και όχι πλέον του 83%.
Περιοχή τήξεως	67 έως 77 °C.
Αριθμός εστέρων	Όχι ολιγώτερο των 163 και όχι πλέον των 180 mg KOH/g.
Αριθμός ιωδίου	Όχι πλέον του 4 (Wijis).
Αριθμός οξέων	Όχι πλέον των 6 mg KOH/g.
Θερμική τέφρα	Όχι πλέον του 0,5 προσδιορισμένη στους 800 ± 25°C.

Άρθρο 20

Η ισχύς του παρόντος Π.Δ. αρχίζει από την 1η Ιανουαρίου 1981 εκτός από τις διατάξεις του άρθρου 18, η ισχύς των οποίων αρχίζει από τη δημοσίευση στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως του παρόντος.

Η δημοσίευση του Διατάγματος αυτού ανατίθεται στον Υπουργό Οικονομικών και η εκτέλεσή του στους αρμόδιους Υπουργούς Εθνικής Οικονομίας, Οικονομικών, Γεωργίας, Εμπορίου, Υγείας και Παιδείας.

Αθήναι, 31 Δεκεμβρίου 1983

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΑΝΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΡΧΕΡΙΝΗΣ
ΓΕΩΡΓΙΑΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΟΤΤΑΚΗΣ
ΕΜΠΟΡΙΟΥ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ
ΥΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΦΥΛΑΞΗΣ
ΓΕΩΡΓ. ΜΕΡΑ-ΓΙΤΗΣ
ΠΑΡΑΒΕΒΥΑΣ ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ